உ

கடவுள் துணை

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

கர்னமகாராசன் சண்டை.

இஃது.

மதுரை புஸ்தகஷாப்

இ- மா. கோபாலகிருஷ்ண கோனாரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

சென்னை, திருவொற்றியூர்,

T. S. ராமாநுஜ அய்யங்கா ரவர்களது,

ஸ்ரீராமாநுஜம் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1922

இதன் விலை அணா-5

10 MAR

விளம்பரம்.

அண்டப்புரட்டன்

...அவ்வாசிறிப்பை யதிகரிக்கச்செய்யும் விகடநாவல். ...டப்புரட்டன், ஆசாயப்புரட்டர்களிருவர் வடதேசத்தில் அவ...த்து தென்தேசத்திற்கு வந்து ஆங்குள்ள நிபுணத்துவம்பொரு...திய மன்னவன, குடிஜனங்கள் தாசி வேசிகள் அனைவரையும் பே...ராசை நிராசையாகும்படி அவ்வூரார் பொருள்பூஸ்திதிகளனைத்தை யும் ...வாசா கைங்கரிய வார்த்தைகளாடி புரட்டுதனப்செய்த வேடிக் கைமிக...ம் வியக்கதக்கதாகும்,

இதன் கிரயம் அணா-6.

அநியாயபுரம்

அகடவிகட கோர்ட்டு விசாரணை.

பார்த்திருந்தவன் பெண்ணை

பதுங்கியிருந்தவன் கொண்டுபோன கேஸ்.

முதலிலிருந்து கடைசிவரையில் ஆனந்தம்

முழுதும் படித்தவர்க்கு பரமானந்தம்.

இது வித்யாவதி பக்திராதிபரால் இயற்றியது

இந்தப் புத்தகத்தில் அநேக முக்கியமான ரகசியங்களும் ஹாஸ்யரகசியங்களும் அடங்கியிருக்கின்றது. படிக்கப்படிக்க இன்பத்தைக்கொடுக்கும் விஷயங்கள் விகடமாயிருப்பினும் விவேகத்தைப் புகட்டக்கூடிய நூல்களில் இது மிகவும் விசேஷித்ததாகும், 100-பக்கங்களுக்கு மேல் உள்ளன.

இதன் விலை அணா-8.

சுந்தரி மணவழகன்.

இதுஓர் அற்புதமான இனிய செந்தமிழ் நாவல்.

இதன் விலை அணா-6.

எமது விலாசம்:—

T. S ராமாநுஜம் அண்டு கம்பெனி

திருவொற்றியூர் போஸ்டு, மதராஸ்.

உ

கடவுள் துணை

கர்ணமகா ராஜன்சண்டை

—:0:—

விநாயகர் துதி,

முந்திவிநாயகனே மொய்குழலாள்புத்திரனே
கந்தருக்குமுன்பிறந்த கணபதியே முன்னடவாய்
எடுதவராமல் எழுத்தாணிசாயாமல்
கோடுதவராமல் கொழுந்தோலைசாயாமல்
நாவுதவராமல் நல்லோசைதாருமையா
குரலில்குடியிருந்து குரலோசைதாருமையா
மாலியனுகாமல் வரமீந்துகாருமையா
வெட்பாலைகீழிருக்குஞ் சப்பாணிபிள்ளையாரே
சப்பாணிபிள்ளையாரே பொற்பாதம்யான்மறவேன்
பொற்பாதம்யான்மறவேன் பொன்னின் கணபதியே
தப்பாமலிக்கதைக்குத் தக்கோனைமுன்னடவாய்
பஞ்சவர்கள் தன்கதையைப் பட்சமுடன்நான்பாட
செஞ்சொல்சிவனுடைய தேவிதிருமகனே
வர்ணமருகநல்ல வளர்கொம்பொருகோனே
கர்ணன் திருக்கதையை காசினியோர்தாம்படிக்க
குற்றங்கள்வாராமல் குறையொன்றும்சேராமல்
கற்றமட்டும்யான்பாட கணபதியேமுன்னடவாய்

சுப்ரமண்யர் துதி'

தேவரெல்லாம்வணங்குந் தேவர்சேனாபதியே
மூவரெல்லாம்புகழும் முருகோனேமுன்னடவாய்
புள்ளிமயிலேறும் புனிதவடிவேலா
வள்ளிமணவாளா வந்தெனக்குமுன்னடவாய்
திருத்தணிவேலரேயுன் சீர்பாதம்யான்மாவேன்
கருத்துடனேயான்பாடக் கர்ணன் திருக்கதையை
எம்பிரான்முன்னடக்க என்கதையும்பின்னடக்க
தம்பிரானுனசிவ ஷண்முகனேமுன்னடவாய்

சரஸ்வதி துதி

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனார்தேவியரே
பூவிற்பிறந்தவளே பூலோகரட்சகியே

கர்ணமகாராஜன் சண்டை

...றதீபமே பன்னர்புகழ்விளக்கே
...த்துடனெனக்கு நெஞ்சில் குடியிருப்பாய்
...ற்றிக்கர்னன் கதையை விரும்பியேநான்பாட
...த்தியுடனிருந்து பார்வதியேமுன்னடவாய்

ஈஸ்வரர் துதி,

ஆதிபரஞ்சுடரே அரிபசிவனாரே
ஜோதிமணிவிளக்கே தூயவருட்கடலே
கற்கண்டே சர்க்கரையே கனிவுள்ளமுக்கனியே
சொர்க்கப்பதிபரமே தூண்டாச்சுடரொளியே
எள்ளுக்குள்பெண்ணைபோல் எங்குநிறைபொருளே
துள்ளுமெருதேருந் தோன்றுதமெய்ப்பொருளே
மாதுமைபனரியா வண்ணப்பரஞ்சுடரே
ஆலவிடமுண்ட ஐயனேமெய்ப்பொருளே
கருணனார்சண்டைதன்னை கர்த்தாவேநான்பாட
தருணமிதுசமயம் தயவுள்ளசங்கரனே
இகட்சிகள்வாராமல் இடரொன்றும்நேராமல்
மகிட்சியாய்யெர்தனுக்கு மகாதேவர்முன்னடவாய்

மகாவிஷ்ணு துதி

அண்டமளந்தவரே ஆதிநாராயணரே
கொண்டல்நிறமுள்ள கோபாலமாயவரே
கஞ்சன்வலதழித்தகார்மேகா முன்னடவாய்
செங்கோலசோதையெனும் தேவிதன்பாலகனே
எல்லையளந்தவனே இரணியனைகொனறவனே
கல்லைபெண்ணாக்கிவைத்த கர்த்தாவேமுன்னடவாய்
வெண்ணைதிருடியே மிகவிடச்சியார்களிடம்
வண்ணமுடனடியுண்ட மாயவனேமுன்னடவாய்
பாண்டவர்க்குதூதுபோன பகவானேமுன்னடவாய்
ஆண்டவனேயிக்கதைக்கு அருள்புரியவேண்டுமையா
வனவாசம்போனதொரு மன்னவர்களைந்துபேரும்
தென்னமுடிவேந்தன் திரிபோதிரனுடனே
பதினெட்டுநாள்சண்டையும் பாரதமுந்தான்பாட
செஞ்சொல்சிவனுடைய தேர்விசயன்வில்லெடுத்து
சண்டைகள்செய்கலவோ சங்கரனாற் தன்னிடத்தில்
பாசுபதம்பேருபெற்ற பார்த்திபராச்சுனரும்

கர்ணமகாராசன் சண்டை

உ

மார்சிலா மேனி மாயவனார் தம்முடனே
வெற்றிமதயானை வீமனவன் தன்னுடனே
நகுலசகாதேவரென்னும் ராசாக்களெல்லோரும்
வில்லெடுத்து வேலெடுத்து வீரவாள் தானெடுத்து
அம்பெடுத்து வில்லெடுத்து அம்புராத்தூணிமுதுகணிந்து
அவரவர்கள் தேரேறி அமர்பொருகவந்தார்கள்
முன்னன துரியோதனன் வண்ணப்படையுடனே
கர்ணன் சகுனி காங்கேயன் தேத்தரசன்
வீஷ்பர் துரோணரும் விதுரனசுவத்தாமன்
பதினெட்டு அக்ரோணிபடைமன்னர் தாமும்நின்று
பன்னிரெண்டு நாள்சண்டை பாங்குடனேசெய்தார்கள்
அர்ச்சுனனார் வில்லெடுக்க ஆயனவர் தேரோட்ட
மைத்துனருமமைத்துனரும மல்பொருதும்நாளையிலே
தேசத்தரசனென்னும் தேர்வேந்தராஜாவும்
சயிந்தவனென்றுசொலலும் தார்வேந்தராஜாவும்
வெற்றிபரிசுடைய விசயன் திருமகனை
சுபத்திரையாள் பெற்றெடுத்த துய்யமணிவிளக்கை
பதின்மூன்றும் நாளையிலே பாலபிமன்னனைத்தான்
மாலைக்குறுக்கிட்டு மதிப்பிசகாய்கொன்றுவிட்டான்
அபிமன்னன் தான்விழவே அச்சுனனார் தான்கேட்டு
ஆருத்தகோபம் அனலில்மெழுகாகி
காண்டீபவில்லெடுத்து காளையந்த அர்ச்சுனரும்
என்மகனைக்கொன்றவனை இமைப்பொழுதில்கொல்வேனென்று
பதினான்காம்நாளையிலே பரிதிமறையுமுன்னே
எவ்விதமுங்கொல்வேனென்று இட்டான்சபதமன்னாள்
இல்லாமற்போனாலே அக்கினியில்விழுவேனென்று
இட்டசபதமது எம்பெருமாள் தான்கேட்டு
மைத்துனனாரிட்ட சபதமுடிக்கவென்று
மாயன்சக்கரமெடுத்து மறைத்தார்பொழுதையப்போ
அர்ச்சுனனார் கண்டு ஆயாசநதானாகி
அக்கினிவளர்த்தி அதில்விழவுஞ்சென்றானே
மாயவர்கண்டு வாள்விசையர்க்கேதுசொல்வார்
க்ஷத்திரியர்கையினால் தார்வேந்தர் அர்ச்சுனரே
வில்லவளைத்துநாணியேற்றி விழுமென்றார் அக்கினியில்
அப்படியே அர்ச்சுனரும் அரியவில்லதனைதானெடுத்து
வில்வளைத்துநாணியேற்றி விசையப்பெருமாளும்
அக்கினியைச்சுற்றி அர்ச்சுனனார்வருகையிலே
துரியோதனனுடைய சேனைகளெல்லோரும்
சகடவூகங்கட்டிநின்ற சமர்த்தனெனும்தேத்தரசன்

கர்ணமகாராசன் சண்டை.

வேடிக்கைபார்க்க வெளிப்பட்டான்சேக்கராசன்
வேந்தர்களெல்லோரும் வேடிக்கைபார்க்கவந்தார்
அதுசமயம்பார்த்து ஆயர்பெருமாளும்
அர்ச்சுனனைப்பார்த்து அருளாளரேதுசொல்வார்
பொழுதிருக்குமானால் போர்விசையா அர்ச்சுனனே
சயிந்தவனைக்கொல்ல சமர்த்துண்டோ வென்றுசொன்னார்
அப்படியேசெய்வேனென்று அருச்சுனனுந்தானுரைக்க
ஆயன்பெருமாளும் அன்புடனேசக்கரத்தை
வாங்கிவிட்டார்மாயவரும் வாள்விசையன்வில்லெடுத்து
தேத்தர[illegible]ன்பென்னை சிலைகவர்ந்து அப்போது
அர்ச்சுனனும் அயபுக்கு ஆகாரந்தான்கொடுத்தான்
எக்காளைசின்னம் இயல்பெறவேஊதலுற்றார்
பேரிகைதான்முழங்க பெரியசின்னந்தானூத
மைந்தன்பகைமுடித்து வைத்தார்கள்மற்றுநாள்
பதினைந்தாம்நாளையிலே பகைசெய்கதுரோணரையும்
அரனார்அளித்ததொரு சிறுவனும்துஷ்டத்தூய்மன்
துஷ்டத்தூய்மன்கையாலே துரோணர்விழுந்துவிட்டார்
பதினாறாம்நாளையிலே பட்டார்களெல்லோரும்
வெற்றிமுரசறைய விருதுமேளந்தான்முழங்க
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே.

இனிமேல் கர்ணன்சண்டை சொல்லுகின்றது.

பதினேழாம்நாளையிலே பரிதிமகன்கர்னனுந்தான்
மல்யுத்தம்பொருதவென்று மணிமகுடந்தானணிந்து
ஆனைபரிசேனைத்திரள் அனைவரையுந்தான்கூட்டி
வானமுங்கடலதிர வந்தான்படையெடுத்து
காசிநாடனுங் கர்னன்பெருமாளும்
போருக்குத்தான்போகப் போர்மன்னன்தானிருந்தான்
பொன்னுருவிபரண்மனைக்குப் போனாரேயன்னேரம்
தேவிபரண்மனைக்குச் சென்றான்கருணனுமே
மன்னன்வருகிறதை மங்கையர்கள்தான்கண்டு
பொன்னுருவிதாதியர்கள் பூவையர்கள்கண்டுவிட்டு
ஆஸ்தானமண்டபத்தை அலங்கரித்துமேடையிட்டார்
மாணிக்கப்பொற்பீடம் மங்கையர்கள்தான்போட்டார்
ஆசனமிட்டார்கள் அங்கராயன்தான் இருக்க
சிங்காதனம்போட்டார் சேடியர்களந்நேரம்
அங்கவளநாடும் அரசர்பெருமாளும்
இட்டசிம்மாதனத்தில் ஏறியவர்வீற்றிருக்க
மாணிக்கப்பொற்பீடத்தில் மன்னவருமவீற்றிருந்து
சேடியரைப்பார்த்து சொன்னானொருவார்த்தை
தாதியரைப்பார்த்து தர்மவந்தனேதுசொல்வான்

கர்ணமகாராஜன் சண்டை

கர்ணர் தாதியரையனுப்பி பொன்னுருவியை அழைத்துவரச் சொன்னது

அன்னமேதேனே ஐவருக்குந்தாதியரே
பொன்னுருவிநாயகத்தை போயழைத்துவாருமென்றார்
மாதரையுமைந்தரையும் வரவழைத்து வாருமென்றார்
அவ்வார்த்தைத்தான்கேட்டு ஆரிழைமாரோடிவந்து
பொன்னுருவிநாயகியைப் போற்றிபடிபணிந்து
அடிகீழ்முடிசாய்ந்து ஆரணங்கைத்தானோக்கி
திருவளருநாடு செல்வரிடதேவியரே
தனம்பொருந்தும்நாட்டுக்குத் தானேயதிபதியாய்
முத்தின்சூழ்நாட்டுக்குத் முழுதுமுடையவளே
காசிநாடாளுமந்த கர்ணப்பெருமாளும்
அன்னமேவுன்னை அழைத்துவரச்சொன்னார்காண்
ஆகையினால்வந்தோம்நாங்கள் ஆரிழையேயிப்பொழுது
இப்போதேநீரும் எழுந்தருளிவாருமென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு ஆரணங்குபொன்னுருவி
கண்கள்சிவப்பெழும்பிக் காந்தாளமாகியவள்
சீரிபவள்பற்கடித்துச் சேடியரைத்தான்பார்த்து
இழிகுலத்தார்வார்த்தைபோதான் எந்தனுக்குச்சொல்லவந்தாய்
தேர்ப்பாகன்வார்த்தையைத்தான் சொல்லவந்தாய்எந்தனுக்கு
இத்தனைநாளில்லாத இடும்புனக்குவந்ததென்ன
ஆகையினால்அங்கனுட அவ்வார்த்தைநீயுரைத்தாய்
சிங்கத்தின்குட்டியைப்போல் சீறியவள்பற்கடித்தாள்
தெண்டமிட்டதாதியரும் சேரநடுக்கமுற்று
கால்நடுங்கிக்கைநடுங்கிக் கடுகியவள்பின்னிட்டு
வந்தவழியேதான் மயங்கியவள்தான்திரும்பி

தாதிபொன்னுருவியை அழைக்க வரவில்லையென்றது

கர்ணப்பெருமாளைக் கடுகியவள்தெண்டம்பண்ணி
கலத்துப்புழுநீங்கும் கர்ணப்பெருமானே
ஆச்சியரைநாங்கள் அழைத்துவரபோனோமே
பூவணையில்பள்ளிகொண்டாள் பொற்கொடியுமென்னாச்சி
தழுவணையில்பள்ளிகொண்டாள் தையலருமென்னாச்சி
அனந்தல்தெளியவில்லை அங்கவளநாடாள்கு
என்றுசொல்லக்கேட்டு பேதுரைப்பானகர்ணனுமே

கர்ணமகாரான் சண்டை

கர்ணர் தாதிபரைப்பார்த்து மறுபடியும் பொன்னுருவியை அழைத்துவரச் சொன்னது

பாங்கியிவள்வரவே பைங்கொடியே சொல்லுகிறேன் கேள்
பாரதபோர்செய்து படுகளத்தில்சென்றேறி
காண்டாவனமெரித்த காளையிட அம்பாலே
பட்டுயிரந்துபடுகளத்தில் நான்மடிந்தால்
கற்பகதேரின்மேலே சாய்ந்தான்கருணகொன்றார்
அப்போதுதான்கேட்டு ஆரிழை மாதுநல்லாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அன்னநடையாளும்
இழிகுலத்தான்பட்டாக்கால் சேதமில்லையென்றிருப்பாள்
தேர்ப்பாகன் பட்டாக்கால் சேதமில்லைஎன்றிருப்பாள்
அப்படிதானிருக்க ஆச்சுதந்தயா[illegible]க்கு
கைம்பெண்சிறையிருக்கக் காரணங்கள்வந்ததடி
போர்களத்தில்செல்லவென்று புலிகரடிசேனையெல்லாம்
ஆனைபரிசேனைமுதல் அத்தனையுங்கொண்டுவந்து
ஆசாரவாசல்முன்னே விட்டுவந்தேன்பாரிழையே
நடப்பேண்டிபூசனுக்கு ரணக்களத்தில்மன்னருடன்
உயுத்திபோருக்கு உத்தமியேநான்போறேன்
ஆகையினால்தாதியரே யாரணக்குசொல்லுகிறேன்கேள்
காணுத்திருமுகத்தைக் கண்டுநான்போவதற்கு
பாராத்திருமுகத்தைப் பார்த்துநான்போவதற்கு
அன்னநடையாளை அழைத்தோடிவாருமென்றார்
பொன்னுருவிநாயகத்தை பொற்கொடியையிட்டுவந்தால்
கண்டொருவார்த்தை கன்னியரேநான்பேசி
பார்த்தொருவார்த்தை பாவையுடன்நான்பேசி
போறேன்காண்பொற்கொடியே போயழைத்துவாருமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு யாரிழைமாரோடிவந்து
பொன்னுருவிநாயகிக்கிப் போகமுடிசாயாது
போதேவருந்தடங்கண்பொன்னுருவிநாயகமே
எழுந்துநடந்தருளும் ஏந்திழையேமாதாவே
காசிநாடாளுமந்தக் கர்ணபெருமாளும்
படுகளமேறுதற்குப் பாவையரேபொன்னுருவி
நூலார்நடுந்திரளார் நாற்றெருநவர்பூபிடிமேல்
டாண்டுண்டுபோவதற்கு மங்கையரேநாளாச்சு
அரிவக்கொயாமரக்கு ஆச்சுதுகர்ணின்றோடே

ஆச்சுதநாளும் அரசாளபஞ்சவர்க்கு
பஞ்சவர்க்குப்பட்டம் பதிக்கதாயிப்பொழுது
ஆசையினால்சொல்லுகிறேன் அன்னமேநீர்கேளும்
தாமரைவேயிருந்தால் தண்ணீரேதாயாகும்
தாமலமலர்த்தால் கதிரவன்காய்ந்துகொல்வான்
தாமரைவேரறுத்தால் நீரைப்பகையாக்கும்
கரைமீதிருந்தால் கதிரவன்காய்ந்துகொல்வான்
அப்டிப்போலபெண் ணச்சிபரேபொன்னுருவி
ஈஸ்வரரும்பார்வதியும் எல்லோருந்தாமறிய
சந்திரருஞ்சூரியருந் தரணியாகாசமுதல்
இந்திரருமன்னவரும் இமையவருந்தாமறிய
கன்னிப்பிராயத்தில் சர்ணனைமாலையிட்டீர்
நீ-மாலையிட்ட அப்போழுதே மறைந்ததேமகாசேனை
தாலிகட்டும்போதேதவிர்ந்த தங்சேனையெல்லாம்
கைகொடுக்கதோஷம் கழிக்கணுமேபொன்னுருவி
வாள்கொடுத்தார்கையில் வாணாள்கொடுப்பதல்லால்
அங்கனுடபோசனத்தை வாணாள்கொடுப்பதல்லால்
அங்கராயன்போல் யாண்பிள்ளைப்பெற்றெடுத்தீர்
அங்கனிடசெல்வமென்று அறிந்துமே அத்திநகர்
அத்திநகர்மன்னரல்லோ வெற்றிபெற்றிருந்தார்கள்
ஈரேழுலகத்து இராசாக்கள்தான்பிறந்து
இன்னங்குறையுண்டோ இளங்கொடியேவுந்தனுக்கு
அந்தக்குறைகளெல்லாம் யாவருண்டோபங்கையரே
என்றைக்கிருந்தாலும் இதுவேசதங்காணும்
பெற்றார்பிறந்தார பிறந்திடத்தார்சுற்றமுள்ளோர்
அத்தனையுமிந்த அரசனுக்குயிடுமல்ல
கொற்றவரும்நீயும் கூடியுறவாடி
ஒத்துமிகப்பேசி உறவாடிவார்த்தைசொல்லி
செல்வனும்நீருமாய்ச் சேரும்வகைநீர்கேட்டு
சந்ததியும்நீரும் தங்குமிடம்நான்கேட்டு
மைந்தனுக்குமுந்தனுக்கோர் வகைகேட்கவாருமென்றாள்
யாதாவுநீகேட்க யாரணங்கேவாருமென்றார்
வாருங்களென்று வணங்கியவள்தெண்டனிட்டாள்

பொன்னுருவி கர்ணன் அரண்மனைவந்தது.

வப்போதுபொன்னுருவி அரிவைமாதசொன்னதெல்லாம்
ஒப்புடன்தான்கேட்டு வருகியந்தமாதுநல்லாள்

மனதுகலங்கி மதிகலங்கிமங்கையவள்
அண்டவொண்ணுத்துக்கமதுஆனளேபொன்னுருவி
ஆசனத்தைவிட்டு இறங்கியந்தவாரணைந்த
சிம்மாசனத்தைவிட்டுத் திசமுகருதித்திறங்கி
காலிலிட்டகாற்சிலம்பு கலகலென்றுவோலமிட
கொஞ்சுங்கிளிபோலே கொம்பனையாள்தானடந்தாள்
சாய்ந்துவழிநடந்து தையல்நல்லாள்பொன்னுருவி
மாணிக்கத்தூணருகே மறைவாகவந்துநின்றாள்
பொற்றூண்மறைவாக பொற்கொடியும்வந்துநின்றாள்
காசினிகளும்மந்த கர்னரவர்தாமறிந்து
அண்டவொண்ணுவோங்கார மாகியந்தஆணழகன்
கண்கள்சிவந்து கடுங்கோபந்தாங்கி
மருவிமனங்கொதித்து மனமடக்கியேதுரைப்பான்
அன்னமேதேனே அமுர்தப்பசுங்கிளியே
பொன்னகராசன்பெற்ற பூங்கிளியேபொன்னுருவி
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகமே
இன்னங்கபடங்கள் யேனுனக்குயேந்திழையே
மௌனங்கள்தீர்ந்துநீ மங்கையரேஎன்னோடே
சங்கையற்றுவார்த்தை தையலரேபேசொணுதோ

கர்னர் பொன்னுருவிக்குத் தன்வரலாறு கூறுதல்.

ஆனாலுபெண்ணே ஆரணங்கேநீகேளு
மானகங்கொண்ட மன்னன்திரியோதிரன்
சோற்றுகடன்கழிக்கத் தோகையரேநான்போறேன்
செஞ்சோற்றுத்தன்கடனைச் செலுத்திவைக்கநான்போறேன்
பூசலுக்குநான்போறேன் பொன்னுருவிநாயகமே
போனபிறகு பொற்கொடியேயிங்கிருந்தால்
அரவக்கொடிபடைத்த அரசன்பெருமாளும்
சர்ப்பக்கொடிபடைத்த தார்வேந்தரிங்கேவந்தால்
மாளிகையில்வந்துஉன்னை வாவென்றழைத்தக்கால்
அன்னமேநீர்சேளும் அவர்பிறகேபோகாதே
இழிகுலத்தானென்று இருந்தாயிதுவரைக்கும்
தேர்ப்பாகனென்று தேன்மொழியேநீயிருந்தாய்
என்குலத்தையுந்தனுக்கு இளங்கொடியேசொல்லுகிறேன்
வங்கிஷத்தையுந்தனுக்கு வகையாகச்சொல்லுகிறேன்

பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவருடன்
குருகுலமதயானை கொற்றவர்களைவருந்தான்
கொற்றவர்களைவரையும் கொழுந்தரென்றுநீபறியும்
தக்கபுகழுடைய தருமரெனக்கிளையார்
வெற்றிமதயானை வீமனெனக்கிளையான்
ஆறுலழகுமன்னன் அர்ச்சுனனென்தம்பி
நாமக்கொடிவேந்தன் நகுலனெனக்கிளையான்
சாஸ்திரக்கொடிவேந்தன் சகாதேவனெனக்கிளையான்
பாருலகில்கீர்த்திபெற்ற பாண்டுவேந்தன் தந்தையார்
கொணுதமாதிபவள் குந்தியம்மாளென் தாயார்
பேடைமலர்க்கண்ணுள் பெற்றாள் தலைமகனைப்
கன்னிப்பருவத்தில் காளையென்னையீன்றெடுத்தாள்
இரவியுடமந்திரத்தால் ஈன்றெடுத்தாளென்னையவல்
சின்னவயதிலென்னை சிக்கெனவேபெற்றெடுத்தாள்
பெற்றமகன்குற்றமென்று பூதலங்களேசுமென்று
பேழையொருபெட்டியிலே போட்டென்னைமுத்திரித்து
மாணிக்கப்பேழையிலே போட்டென்னைமுத்திரித்து
துங்கபத்திரிகோதாவரி சொல்பெரியஆற்றில்விட்டாள்
பரசைறுகங்கை பரவிவரும் ஆற்றில்விட்டாள்
ஆற்றுநீர்வெள்ளத்தில் அலைந்துமிதந்துவர
அடுத்தநகராளும் அரசன்திரிதராட்டிரனும்
தேர்பாகன்தான்தேரேறி சென்றார்கரையோரம்
அரசனும அந்தகனுப் வருகிறதைத்தேர்ப்பாகன்
பெட்டிவருகிற புதுமைகளைக்கண்ணில்கண்டு
ஆற்றினில்பெட்டியவன் அதோவருகுதென்று சொன்னான்
தேர்ப்பாகன்சொல்லையிலே தேர்வேந்தன் ஏதுசொல்வான்
பெட்டியுமென்னுதுகாண் புதுமையெல்லாமுன்னுதுகாண்
மாணிக்கப்பெட்டியிலே வைத்ததெல்லாமுன்னுதென்றான்
அப்போதுதேர்ப்பாகன் அலைந்துவரும்பெட்டிதனை
சேரப்பிடித்து சேர்த்தெடுத்துக்கொண்டுவந்து
பெட்டியைதான்திறந்து பூரித்தென்னையெடுத்தான்
அரசனார்சொற்படிக்கு அவர்கையில்பெட்டிதந்தான்
வாரியெடுத்து வளர்த்தான்சிலதுகாலம்
செல்வமாய்ச்சிராட்டி சிக்கெனவேதான்வளர்த்தான்
அவனியெங்குநானறிய அரண்மனையில்நான்வளர்ந்தேன்
வளர்ந்தேன்சிலதுகாலம் வலுமைகண்டுத்தேர்ப்பாகன்
ஆண்மையுஞ்சௌரியமும் அறிந்தமந்ததேர்ப்பாகன்
வில்வித்தைக்கற்பிக்க வேணுமென்றுதேர்ப்பாகன்
வல்லமையால்கீர்த்திபெற்ற மகாரிஷியின்புத்திரனார்

ஜெமதக்னிமகாரிஷி செல்வன்பரசுராமன்
அவர்கையாலெந்தனுக்கு ஆயுதங்கள்கற்பித்தார்
ஆயுதவித்தைகற்று அவர்கைபினால்சாபம்பெற்றேன்
அப்படிநானிருக்க அரவக்கொடிவேந்தன்
நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றுவர்கள்தன்னைக்கண்டு
வணங்கியழைத்துவந்து வாள்விசையனுக்கெதிராய்
தேசமறியச்சிகாமணியாய்த்தான்மதித்தார்
அன்றுமுதலின்றளவும் அலைச்சலாயின்றவிட்டேன்
தம்பிமார்காணாமல் தங்கிவளர்ந்துவிட்டேன்
ஐவருக்கும்பகையாய் அலைச்சலால்நான்வளர்ந்தேன்
பஞ்சவர்களைவருக்கும் பகையாளியாகிவிட்டேன்
உத்தமர்களைவரிட உறவிழந்துநானிருந்தேன்
ஆனாலுமென்னவிது ஆபன்செய்ததந்திரமிது
மாயனார்செய்த மகிமைகாண்பொன்னுருவி
பொன்னுருவிநாயகமே பூவையரேநீர்கேளும்
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னனுன்மகன்டி
தொந்துவரக்கூடிவந்த அல்லிமகனுன்மகன்டி.
கடோற்கஜனதான்பிறந்தான் கலந்தையும்வுன்னுதடி.
ஈரேழுபதினன்கு லோகமுமுன்னுதடி
படுகளத்திற்சென்றாலும் பாவையரிவையரே
அமர்களத்தில்மாண்டாலும் அன்னமேநீர்கேளும்
. ர்களத்திலென்னுயிரும் போவதற்குமுன்னாக
அண்ணனென்றுசொல்லி ஐவர்களுமோடிவந்து
தமையனென்றுசொல்லி தம்பியர்களோடிவந்து
மார்மேலுந்தோள்மேலும் வைப்பார்களைவரடி
மகுடமுடியெடுத்து மார்போடேசேர்த்தெடுத்து
அண்ணாவேயென்றுசொல்லி அலறிடுவாரைவரடி.
பொன்னார்சிம்மாதனங்கள் போதவேதானமர்த்தி
வாரியெடுத்துவைத்து வாழ்மகுடந்தான்பதித்து
கைகட்டிசேவிப்பார் கட்டழகரைவரடி
நூற்றுவர்கள்தன்தனக்கும் ஏற்றமுள்ளதேவியர்க்கும்
ஈந்தனுக்குமேலாய் இளங்கொடியேயுந்தனுக்கு
வானுலகம்புகழ்வழி காட்டுவாரைவரடி
ஆரோஎவரோவென்று எண்ணாதேயரணங்கே
மன்னவர்களைவருந்தான மைத்துனன்மாருந்தனுக்கு
ஆனாலுமின்னமொன்று யாரணங்கேசொல்வேன்கேள்
காண்டாவனமெரித்த காளையிடஅம்பாலே
கற்பகத்தேர்மேலே சாய்ந்தானேகருணனன்றால்
ஐவருமோடிவந்து ஆரிழையேஉன்னுடைய

பாதம்விளக்கிப் பனிநீரால்தான் துடைத்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகு அட்சதையும்
பூசித்துஉன்னைப் போற்றியடி பணிந்து
சிந்துபதிநாடு செல்வநகரத்திபுரி
அத்திபுரமுடும் ஐவர்குருநாடுகளும்
மெத்தம்புகழாக மேதினிபோர்கொண்டாட
முத்துமணிமண்டபத்தில் முன்னுகவைப்பார்கள்
செங்கதிரோனைப்போலே செங்கமலமும்போலே
கண்காட்சியாகவுன்னை கனமுடனே வைப்பார்கள்
மைந்தனுக்குப்பட்டமு மகுடந்தரிப்பார்கள்
உன்செல்வருநீருமாய்ச்சிறப்பாயிருப்பீர்கள்
மைந்தருநீரும்மகிழ்ந்திருப்பீரத்திநசர்
இழிகுலத்தானென்று எண்ணாதேயேந்திழையே
போகவிடைகொடுப்பாய்பொற்கொடியேபொன்னுருவி

பொன்னுருவி தன்கணவன் வரலாறறிந்து

இருவரும் ஒருமைப்பட்டது.

என்றுசொல்லக்கேட்டுஇரவிமருமகளும்
அனலில்மெழுகதுபோல் அங்கனிடதேவியரும்
கல்லாயிருந்தநெஞ்சுயிளகிமனமுருகி
எண்ணுதஎண்ணமெல்லாம்எண்ணிஎண்ணியேந்திழையாள்
நினையாத்துயரமெல்லாம் நினைந்துகிசர்வனையாள்
கொம்பிலிருந்தகனி குலுங்கச்சொரிந்ததுபோல்
ஆருத்துக்கமொடு அழுதகண்ணீர்மார்புளா
பொற்கம்பதிருவழகை விட்டுமந்தபொன்னுருவி
கற்றாண்மறமைவிட்டுகர்னருக்குமுன்னேவந்து
அலைவந்துசேர்ந்தாப்போற் அங்கராயன்மேல்விழுந்து
புல்லார்ந்தமோகமோடு புரண்டுஅலண்டெழுந்து
மன்னன்மடிமேல்விழுந்து மாதுபுலம்பியவள
கன்னிமனதுருகிகர்னனைப்பார்த்துரைப்பாள்
இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி எண்ணினேனின்னாள்வரைக்கும்
தேர்ப்பாகனென்றுவுன்னைச் சேராதிருந்தேனே
பெற்றோர்பிறந்தமுகம் பிறவித்துணையமர்ந்து
இடையன்கொண்டகொம்பாய் ஏங்கியிருந்தேனே
காட்டிலேகாய்ந்த நிலகாய்ந்தநிலவானேன்கர்த்தாவே
கானலிலேபெய்த மழையானேன்கண்மணியே
ஆற்றில்கரைத்த புளியானேனரணங்கு
வாழாதிருப்பதற்கோ வைத்தாய்மகாதேவா
சேராதிருப்பதற்கோ செய்தாய்மகாதேவா
பூவாய்குறையாச்சோ புஷ்பத்தால்தாழ்வாச்சோ

மலரால்குறையாச்சோ வாழ்மலரால்தாழ்வாச்சோ
எல்லோருஞ்சாத்தா தளருக்கம்பூசாந்திஙோ
எதுகுறையாச்சோ ஈஸ்வரரேவுந்தனுக்கு
நான்செய்தகுறையென்னசிவனாரேயுந்தனுக்கு
ஆளனுடன்சேராமல் ஆகவைத்தாயெந்தனைநீ
புருஷனுடன்சேராமல் பிரித்துவைத்தாய்என்னைநீ
இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி இணங்காதிருந்தேனே
இழிகுலவன்தான்போய் என்கணவரிப்பொழுது
குருகுலந்தாராகிவிட்டார்கொற்றவனார்வீரியரும்
இருகுலமுமொன்றாச்சு என்னுடையநாயகரே
இந்நாள்வரைக்கும் இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி
மறைவாய்அரசாண்டீர் உத்தமரேஇத்தனைநாள்
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவருடன்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவருடன்
கூடியுமேமனதொன்றாகி குலாவியதிசயித்து
சுகமாயிருக்கலாம் சுந்தரரேவாருமென்றாள்
போவோம்நாம்வாருமென்று பொன்னுருவிதானழைக்க

கர்னன் பொன்னுருவியைப்பார்த்து நீயேன் என்னை

அவமானப் படுத்தினையென்று வினவுகிறது

காசிநாடாளுமந்த கர்ணரவர்தான்கேட்டு
கலகலென்றுதானகைத்துக் கன்னியரையும்பார்த்து
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகமே
கட்டானிவார்த்தைகளும் கைநீட்டிப்பேச்சுகளும்
திட்டமுடனித்தனைநாள் தேன்மொழியேயெங்குவைத்தாய்
இத்தனைநாளெங்கே இளங்கொடியே கண்டமட்டில்
இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி இணங்காமலென்னுடனே
தேர்ப்பாகனென்றுசொல்லி தீண்டாமல்நீயிருந்தாய்
மாயன்கிருபையினால் மகனென்றுவுண்டாச்சு
ஆபன்கிருபையினால் ஆளனென்றுவுண்டாச்சு
ஒருமாம்பழத்தினாலேயுன் மதிமுகத்தைநானறிந்தேன்
அன்றிஅடிசிலிட்டு அடைக்காய்சுருளளித்தாய்
அல்லாரைப்போலேநீ ஆக்கிவிட்டாயப்போது
அப்போதுகண்டேனுன் அழகுதிருமுகத்தை
ஏங்கிமயங்கிவிட்டேன் இளங்கொடியேகண்டமட்டும்
பார்த்துமயங்கிவிட்டேன் பைங்கிளியேயுன்முகத்தை
மறுகால்நான்பார்த்ததில்லை மங்கையரேவுன்வாசல்
உன்வாசல்கள்தோறுநான் வாராமல்காவல்வைத்தாய்
அரண்மனைகள்தோறும்நான் அண்டாமல்காவல்வைத்தாய்
காவலுங்கட்டுங் கடுஞ்சிறையும்வைத்தாயே

வைத்துமிருந்தாயே வஞ்சியரேபொன்னுருவி
ஏழுமுழமெத்தையிலே இருந்துநீபள்ளிகொண்டாய்
நான் தாழப்படுத்திருந்தேன் தாமக்குழலாளே
ஆயன்கிருபையினால் அருகிலென்னைத தூங்கவைத்தார்
மாயவனாரென்னையுந்தான் மஞ்சத்திடு தூங்கவைத்தார்
விடிந்துஎழுந்திருந்து மெல்லியென்னைநீபார்த்து
பாலித்துச்சீறி அன்றியேகொக்கரித்து
பொற்சிலம்புபாதத்தில் பூங்குழலேநீயுதைத்து
ஆடைகளைத்தெரிந்து அழகுபணிதான்கழட்டி
வெவ்வேறுப்பணிபூண்டு விசித்திரப்பட்டுத்தி
அருகிருந்ததோழிமாரை அங்கேரங்காவல்வைத்து
இப்படியாகவேதா னிருந்தீர்சிலதுகாலம்
மாயன்கிருபையினால் மைந்தனைப்பெற்றெடுத்தீர்
புத்திரன்பிறந்தானென்று உத்தமர்தாமறிந்து
மானுகமேந்திபதோர் மகாராசர்தாமறிந்து
அரவக்கொடிப்படைத்த அரசர்மிகவறிந்து
கலத்துப்புழுநீக்கும் கர்னனிடசெல்வமென்று
பார்த்துவருகிறோமென்று படையாளர்தன்னுடனே
கண்டுவருவோமென்று காளையவர்தாமெழுந்து
எந்தனைவரவழைத்து இருவருமாய்க்கைகோர்த்து
மானுகனென்னுடனே வருகிறபாதையிலே
சிந்துபதிபாளுஞ் செல்வப்பெருமானும்
காசிநாடாளப்பிறந்ததோர்காளைதனை
தாதியர்கள்கொண்டுவந்து சந்தனமாமண்டபத்தில்
வைத்துவிளையாடி மங்கையர்கள்பார்த்திருந்தார்
முன்கட்டுமண்டபத்தில் முனைந்துவிளையாடியதை
கண்டானந்தமானார்கள் கண்கள்களிகூர்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமீதில்தானிருத்தி
செல்வரத்தினமே சிங்காரப்பொற்கிளியே
வன்னப்பசுங்கிளியே மார்போடேதானணைத்து
கண்ணோடேகண்ணணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
வங்காளதேசம் மராட்டியர்கள்தன்னுடும்
சிங்களதேசமும் மராட்டியர்கள்தன்னுடும்
அங்காடிகொள்ள அளித்தார்காணிசீதனமாய்
ஆரப்பதக்கத்தை அளித்தார்கள்சித்தடிக்கு

இந்தவரிசையெல்லாம் மைந்தருக்குத்தான்போட்டு
சந்ததியையென்கையில் தார்வேந்தர்தான்கொடுத்தார்
இந்தாருமென்றுசொல்லி என்மடியில்தான்வளர்த்தி
கண்காட்சியைப்பார்க்க கண்ணாற்றுனேனே
வந்துஅரைநாழிகையில் மாதரசேநீபார்த்து
எட்டுமுழமெத்தைவிட்டு திட்டெனவேகுதித்து
ஓட்டமாயோடிவந்து ஒருநொடியில்பாலகனை
தீண்டாதேதீண்டாதே என்றுமேபொன்னுருவி
தேர்பாகன்தீண்டினால் தோஷம்வருமென்றுமே
இழிகுலத்தான்தீண்டினால் ஈனம்வருமென்றுமே
தீண்டாதேயென்றுசொல்லி சித்தடிபாலகனை
ஓடிவந்துசித்தடியை உதட்டியாய்நீயெடுத்து
விசையாகப்போம்போது வேல்பொருதங்கண்ணாளே
தங்கத்தால்பொன்சரிகை தாளிழைத்தமுந்தானி
மாணிக்கப்பொற்சரிகை வைத்திழைத்தமுந்தானி
சோர்ந்துவிழுந்ததடி சுந்தரியேபென்முடிமேல்
ஆணிப்பொன்பூமுடிமேல் ஆடைவந்துசேர்ந்ததடி
சேரவேகண்டுமெத்தத் துயிலாடையறுத்தெறிந்தாய்
உள்ளாடையோடேநீ உட்கட்டுப்போய்நுழைந்தாய்
அப்போதுபெண்மயிலே ஆரிழையேநானுமங்கே
கண்டுஎன்மேனியெல்லாம் கசங்கிமிகப்புளர்ந்து
என்கையில்குத்தியே ஆவிமடியாமல்
மிஞ்சுமணிமுடியான் மேனுலகடையாமல்
ஏதுக்கிருந்தேனான் எந்திழையேபொன்னுருவி
மானகனுக்காக இருந்தேன்மடியாமல்
மகாராசனுக்காக இருந்தேன்மடியாமல்
சோர்ந்துமிகவாடி தோகையரேநானிருந்தேன்
அப்படிநானிருக்க அரிந்தான்மகாராசன்
மானகமேந்தியதோரர் மகாராசன்தானரிந்து
ஓடியேவந்தணைத்து இருகையால்நீர்துடைத்து
என் அரசேபெருவாழ்வே ஐவருக்குங்கண்ணொளியே
என்றுசொல்லிராசமன்னன் என்மனதைத்தான்தேற்றி
ஆசாரமண்டபத்தில் வந்துஅருங்கிளியே
அப்போதவன்னெஞ்சம் ஆரிழையேநானறிந்தேன்
நெஞ்சமறிந்தேன்காண் நீயுங்காணோ பூங்கொடியே

அத்தனையும்நீக்கியென்னை யருகாகவைத்திருந்தார்
பொற்கலமுந்தன்னைப் போசனமும்பண்ணிவைத்தார்
தேசத்துக்கதிபதியாய்ச் சிகரம்பதித்துவைத்தார்
பட்டந்தரித்துவைத்தார் பாருலகந்தானறிய
தன்னைவணங்குவரை யென்னைவணங்கவைத்தார்
தன்னைப்பணிராசர்களை என்னைப்பணியவைத்தார்
நாகக்கொடியோன்செய்த நன்மைகளைநான்மறந்து
துரியோதனப்பெருமான் செய்தநன்றிநான்மறந்து
பூராலுக்குநான்பயந்து போவேனோஐவருடன்
சண்டைக்குநான்பயந்து சதிசெய்தமோ ரவேனோ
அதுவுந்தானன்றியிலே ஆரணங்கேநீர்கேளும்

கர்ன்ன பொன்னுருவிக்குச் சகலவிபரமுஞ்
சொல்லிக்கொண்டு வருவது.

இன்னமவர்செய்த உதவிகளைநீர்கேளும்
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமான்
வேட்டைக்குப்போகவென்று விடிந்தெழுந்திருந்து
கானகவேட்டைக்குக் கூட வென்னைத்தானழைத்தார்
தாமக்குழலாலே நீ நோகுதென்று
போகாமல்நானிருந்தேன் பூவையரே பொன்னுருவி
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமான்
விடிந்துஎழுந்திருந்து வேட்டைக்குத்தான்போனார்
அப்படிநானிருக்க அரசனிட தேவிய நம்
பேரில்பெரிய பெருந்திருவாள்நாயகியும்
ஓடியேவந்து உத்தமியாளெந்தனைத்தான்
குலத்துப்புழுநீக்குங் கர்னப்பெருமானே
சொக்கட்டானாடுவோம் சுந்தரரேவாருமென்றாள்
பாச்சிபலகைதன்னைப் பாவையருந்தான்பரப்பி
ஆசாரமண்டபத்தில் அமர்ந்தேயிருவருமாய்
மாசில்லாமேனி மங்கையருநானுமாய்
சங்கைகளற்றுத்தனித்துவிளையாட்டையிலே
இருவருஞ்சொக்கட்டான் இருந்துவிளையாடையிலே
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமான்
வேட்டைகளாடி வேந்தர்கள்தன்னுடனே
மான்வேட்டையாடி மன்னவர்கள்தன்னுடனே
ஆசாரமண்டபத்தில் அணைவரையுந்தானிருத்தி

உட்கட்டுமண்டபத்தி லொருவருமாய்வந்துவிட்டார்
மாணுகங்கொண்ட மகாராசன்தேவியரும்
அரசன்வரவுகண்டு ஆரணங்குதானெழுந்து
ஆடும்பகடைவிட்டு அலறியெழுந்திருந்தாள்
இராசன்வருகிறதை நானுமங்கேகாணாமல
மகாராசன்வருகிறதை மங்கையரேநான்காணாமல்
தோர்வையாய்த்தானெழுந்து சுந்தரியும்போறாளென்று
என்னாட்டத்தைத்தந்துவிடு ஆச்சியரேயென்றுசொல்லி
என்னாட்டத்தைதந்துநீ எழுந்திருந்துபோமென்று
முன்றானைபற்றியிழுத்தேன்காண்மொய்குழலே
பற்றியிழுத்திடவே பாவைநல்லாள்முன்றானை
முத்துநவரத்தினமு முழுவயிரப்பொற்சரிகை
தெத்தியிருந்ததுகாண் தேன்மொழியாள்பூவாடை
முந்துசரத்தை முடியவித்துவிட்டதுபோல்
ஆலித்துவிழுந்ததுகா ணாரணங்குபூவாடை
கலகலென்று அத்தனையுங்கழன்றுவிழுந்ததுகாண்
அத்தனையும்பாராமல் அன்னனடையாளும்
உள்ளாடைவோடேதான் உட்கட்டுபோய்நுழைந்தாள்
தென்னாகங்கொண்டாரைத் திரும்பியங்கேநான்பார்தேன்
அரசனைக்கண்டவுடன் அங்கம்நடுங்கி
உள்ளம்நடுநடுங்கி உடம்புவிடவிடென்று
கால்நடுங்கிக்கைநடுங்கி கனத்தபுஜம்நடுங்கி
வாயும்வறண்டுமனம் நாவுதடுமாறி
எண்ணாதுமெண்ணினா னேங்கிமனம்வாடி
குண்ணாதுங்குன்னினாள்குனிந்துதலையிரங்கி
ஆற்றதுயென்தலை தான்அரசனிடவாளாலே
மாண்டோமேயின்றோடே மறைந்ததுபூமுடிதான்
என்றுமேநானும் இருந்தேனிளங்கொடியே
அன்றுமனந்தளர்ந்த தறிந்தமகாராசன்
மனதுதளர்ச்சிதன்னை மன்னனவர்தாமறிந்து
பின்னாகவந்துயென்னை பிரியமுடன்சேர்த்தணைத்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுச்சமிட்டு
வாரியணைத்து மடிமீதில்வைத்துக்கொண்டு
பூந்துகிலாடைதன்னால்.பெருகியகண்ணீர்தான்துடைத்து
கலத்துபுழுநீங்கும் கர்னபெருமாளென்று
கண்டுனக்குஅச்சமென்ன கர்னரேயென்றுசொல்லி
அச்சமென்னவுந்தனுக்கு ஆணழகாவென்றுசொல்லி
ஆட்டத்தைபற்றி அழையுங்காணாரங்கை
பகடையைப்பற்றி யழைவிங்காண்பொற்கொடியை

என்றுசொல்லிமானுகர் இருத்தியவர்தன்மடியில்
தேனுகந்துகொண்டாரும் தேவியரைத்தானழைத்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
பிள்ளைக்குநானுவாரோ பேடைமலர்க்கண்ணாளே
அவர்-ஆட்டத்தைநீதீர்த்து அப்பாலேபோமென்றார்
ஆட்டத்தைத்தாருமென்று ஆரிழையுமெந்தனையும்
ஆசிங்கவென்றுசொல்லி யரசனும்பார்த்திருந்தான்
பேதங்கள்எண்ணாமல் பூரித்துப்பார்த்திருந்தார்
நாகக்கொடிவேந்தர் நதிபொருக்காலெண்ணவில்லை
உண்மைகள்செய்தார்காண்உத்தமியேயெந்தனுக்கு
செய்தவுதவிதன்னைச் சொல்லுவென்றால்மெத்தவுண்டு
பண்ணவுபகாரம் பார்க்கவென்றால்வேணதுண்டு
அத்தனையும்நான்மறந்து ஆரமுலையாளே
செய்தநன்றிநான்மறந்து சேர்வேனோஐவருடன்
நன்றியதுநான்மறந்து நான்சேரநீதியல்ல
இனமகான்சொல்லுகிறேனேந்திழையேநீகேளு
விடிந்துயெழுந்திருந்து வெய்யோனுதித்தபின்பு
இரவிலெழுந்திருந்து இருசாமவேளையிலே
பட்டர்புலவர் பாடுங்கவிப்புலவர்
வேதமறையோர் வேதியர்கள்சாஸ்திரிகள்
தேசத்திலுண்டான தியாகிபர்க்கெல்லோரும்
எழுபதுயானை எடுத்துவரும்பொன்னையெல்லாம்
நானேசெலவழிப்பேன் நாயகமேபொன்னுருவி
தேனின்மொழியாளே செலவழித்ததல்லாமல்
இட்டிருந்தஆபரணமெல்லாஞ்செலவழிப்பேன்
தேடும்திரவியம் செம்பொற்பணிதிகளும்
மாடைவிராகன்முதல் மத்தியானத்திற்குள்ளே
நானேசெலவழிப்பேன் நாயகமேயிந்தபட்டும்
காசினியையாளும் கர்ணர்கொடுத்தாரென்று
பூசுரர்கள்சொல்லப் புலவர்சொல்லநானிருந்தேன்
இத்தனையும்மானுக னென்னென்றும்தான்கேளார்
அப்படிக்கொத்ததொரு ஆணழகர்செய்தநன்றி
அந்தநன்றிநான்மறந்து ஐவருடன்சேர்வேனோ
செஞ்சோற்றுத்தன்கடனைத் தீர்ப்பேனின்றேடே
வளர்த்தசரீரத்தை மாய்ப்பேனின்றேடே
தஞ்சமுரைத்தார்க்கு வஞ்சனைகளாகாது
அவர்க்காகவென்னுயிரை யமர்க்களத்தில்நான்மடிப்பேன்
அரவக்கொடிவேந்தனன்னத்தைநா புசித்து

எண்ணங்கொண்டாரோடே யெதிரிடவேணுங்கண்டாய்
ஐவரோடுசேர்ந்து அமர்செய்தேனானக்கால்
வானவர்கள்தேவர்களும் மகாரிஷியோர் தானகைப்பார்
பூதலத்தில்வாழுமன்னர் புன்சொல்லாற்சொல்லிடுவார்
ஈனமானவார்த்தைசொல்வார் இவ்வுலகிலுள்ளவர்கள்
மானுநர்செய்ததன்றி மறப்பேனோமங்கையரே
மறந்துவிடுமிவ்வார்த்தையை வண்டார்குழலாளே
விட்டுவிடுமிவ்வார்த்தை வேல்பொருந்துங்கண்ணாளே

கர்ணர் சொல்லிவந்ததைக்கேட்டுப் பொன்னுருவி துக்கப்படுதல்

என்றுசொல்லிதானுரைக்க ஏந்திழையாளப்பொழுது
ஈரச்சுவரதுபோல் இடித்தாள்மனந்தனிலே
கல்லாயிருந்தநெஞ்சங் கரைந்தாளேபொன்னுருவி
மண்ணோடேமண்ணாய் மாதுநல்லாள் தானிருந்தாள்
எண்ணாதுமெண்ணியவ ளேந்திழையாள் தானிருக்க
அப்போதுகர்ணரவ ரருங்கிளியைத்தான்பார்த்து
போய்வாரேனென்றுசொல்லிப் போற்றியெழுந்திருந்தார்
கடுகவெழுந்திருந்தார் கர்ணர்பெருமாளும்
போறேனெனச்சொன்னமொழி பொன்னுருவிதான்கேட்டு
நினையாத்துயரமெல்லாம் நினைத்தந்தநெடுவணையாள்
காமவிகாரமதைக் கூடுகியவள்தானினைத்து
ஆங்காரமாகியவள் அலறிதுடித்தெழுந்து
போங்காரத்தோடே பொங்கியவளெழுந்து
குறுக்காகவந்துநின்று கொற்றவனைத்தான்பிடித்து
மானுங்கலையுமது மருவியணைந்ததுபோல்
கொங்கைகளுமார்பழுந்தக் கொற்றவனைத்தான்தழுவி
செங்கைவளைக்கையாலே சேர்த்துப்பிடித்தவரை
அங்கவளநாட்டாரை யாரிழையாளிட்டுவந்து
மாணிக்கமிட்டிழைத்த மஞ்சத்திலிட்டுவந்து
ஆணிப்பொன்மேடையிலே ஆளனைத்தானிருத்தி
தனக்குக்கவரியிடுந் தாதிமுகம்நோக்கி
அடிசல்சமையுமென்று அன்னநடையாளும்

பொன்னுருவி தாதியையழைத்துச் சமையல் செய்யக் கட்டளையிட்டது.

என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏந்திழைமார்தாதியர்கள்
போசனப்பெண்கள்வந்து பூரித்துஅன்னேரம்

பத்துவகைக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
எட்டுவிதப்பொரியல் இயல்பாகத்தான்சமைத்தார்
புத்துருக்குநெய்யும் போனகத்திமார்சமைத்தார்
சொன்னகணப்பொழுதில் தோகையர்கள் தான்சமைத்தார்
தேனார்மொழியாளின் சிங்காதனத்தில்வைத்து
பொன்னுருவிநாயகமே போசனமாச்சுதென்றார்
அமுதுண்ணவாருமென்று அடிபணிந்தெண்டனிட்டாள்
அமுதென்றுசொல்லையிலே ஆரிழையாள்பொன்னுருவி
திக்கென்றெழுந்திருந்து சிம்மாசனம்போட்டார்
அங்கவளநாட்டாரை யருந்திடவேகைபிடித்து
அமுதுண்ணவாருமென்று அழைத்தானேயாரணங்கு
போசனஞ்செய்வதற்கு போவோம்வாவென்றுரைத்தாள்
வாவென்றழைக்கவே யன்னவரட்போது
அங்கமெல்லாம்பொங்கி ஆச்சரியந்தானாகி
இன்பங்குளிர்ந்து இளங்கொடியைத்தான்பார்த்து
கட்டியணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
சேர்த்துஅணைத்து செம்பவளவாய்திறந்து
அன்னமேதேனே யமுர்தப்பசுங்கிளியே
தேனேரசமே தித்திக்குஞ்செங்கரும்பே
மானேகுயிலே வயிரமணிவிலக்கே
இந்நாள்நெடுநாளிணங்காமலென்னுடனே
கல்லாகிநெஞ்சங் கரையாதிரும்பாகி
வாழாமல்நீயிருந்தாய் மங்கையரேயிந்நாளுற
அமுதுண்ணவாருமென்ன அழைத்தாயேமங்கையரே
இழிகுலத்தான்பேச்சல்லோ ஏற்காதுவுந்தனுக்கு
தேர்ப்பாகனெச்சிலடி தேன்மொழியேயாகாது
அமையுங்காணுந்தனுக்கு ஆரிழையேபோய்வாரேன்
போய்வாரேனென்றுமந்தப் புண்ணியனார்தான்கூற
மார்புரளக்கண்ணீரை மலர்க்கண்ணில்சோரவிட்டாள்
முத்துமுத்தாயகண்ணீரைமுன்மார்பில்சொரியவிட்டாள்
சோரவிட்டகண்ணீரைச் சுந்தரருதான்பார்த்து
அங்கவ்ளநாடாளு மரசனுமேதான்பார்த்து
அழவேண்டாம்பூமாதேயரிவையரேசொலகிறேன்கேள்
சமர்க்களம்போகிறபேர் சாப்பிட்டுப்போவாரோ
நாடுநகராண்டு நகர்தனில்வாழ்வார்கள்
படுப்பார்கள்பஞ்சணையில் பாவையுடன்கூடியபேர்

அடுக்காதடுக்காதே யமர்செய்யப்போறதற்கு
ஏதுபரியாசஞ்செய்தா யிளங்கொடியேபோவென்றார்
அந்தமொழிகேட்ட அரிவைநல்லாள்பொன்னுருவி
அனலில்மெழுகதுபோல்அயினால்பொன்னுருவி
அக்கினியிற்பட்டதொரு புழுப்போற்பதைக்கலுற்றாள்
அலைவந்துசேர்ந்ததுபோல் அங்கனிடமேல்விழுந்து
மெல்லிநல்லாள்பொன்னுருவி போகவிட்டுநானிருக்கேன்
சண்டைக்குநீபோகத் தரிக்கேனான்பூமியிலே
என்னைவிட்டுநீர்போனாலு மும்மைவிட்டுநானிருக்கேன்
நானும்வருவேன்காண் ராசாவேவும்முடனே
என்றுசொல்லிப்பொன்னுருவி யிதஞ்சொல்லித்தானழைத்தாள்
அமுதுண்ணவாருமென்று அன்னநடையாளும்
கர்னரிடசச்சையைத்தான் காரிழையாள்தான்பிடித்து
வாருமென்றுசொல்லி வருந்தியழைக்கலுமே

கர்னரும் பொன்னுருவியும் போசனமுண்ணது.

காசிநாடாளுங் கர்னர்மனமகிழ்ந்து
மாசில்லாமேனியந்த மங்கையரைக்கைபிடித்து
மன்னவருந்தேவியரு மடப்பள்ளியிற்புகுந்து
கொற்றவருந்தேவியருங் கூசாமல்போய்நுழைந்தார்
கைபூசநீர்கொடுத்தார் கன்னியர்களன்னேரம்
வாங்கியவர்கைபூசி மனங்குளிரமீற்றிருந்தார்
மன்னர்க்குமாதினுக்கும் வாழையிலைபரப்பி
அமுதுகறிவகையு மறுசுவையுந்தான்படைத்தார்
பத்துவகைக்கறியும் பாங்குடனேதான்சமைத்து
பொரித்தப்பொரிக்கறியும் பொன்போலசிறுபயறும்
புத்துருக்குநெய்யும் பூவையர்கள்தான்சொரிந்தார்
கட்டித்தயிருங் கற்கண்டுசர்க்கரையும்
மாங்கனியுந்தேங்கனியும் வாழைப்பலாக்கனியும்
கட்டுமாங்கனியும் கருவாழைப்பலாக்கனியும்
இட்டங்களிக்கவேதா னேந்திழைமார்தாதியர்கள்
உண்டுகளித்தார்கள் உள்ளமெல்லாம்பூரிக்க
கண்டுகளித்தார்கள் காளையருங்கன்னியரும்
கையலம்பநீர்கொடுத்தார் காரிழைமார்தாதியர்கள்
போசனமுண்டு பொடிகொண்டுகைப்பிடித்

இருவருங்கைகோர்த்து இளைப்பாருமண்டமத்தில்
வந்துயிருந்தார்கள் வயிரமணிமேடையிலே
சந்தனமும்பனிநீரும் சாந்துப்புனுகுமங்கே
பூவும்புதுமலரும் பூவையர்கள்தான்கொடுத்தார்
வாங்கியிருவரும் மனமகிழ்ந்துதானிருந்தார்
அரிபிளவுவெற்றிலையும் ஆரியமையார்தான்கொடுத்தார்
சாம்பிராணிமொக்குடனே சாதிக்காய்வெள்ளிலையும்
ஏலம்லவங்கமுடன் ஏந்தியமைமார்தான்கொடுத்தார்
கற்பூரஞ்சுண்ணும்புங் கன்னியர்க்ள்முன்னேவைத்தார்
தாம்பூலந்தான்வாங்கி சந்தோஷமாயிருந்தார்
அப்போதுமன்னன் அரிவையரைத்தான்பார்த்து
காசிகாடாளுங் கர்னனுமேதுரைப்பான்
போதேவருந்தடங்கன் பொன்னுருவிநாயகமே
மன்னவர்க்குதுரோகங்கள் வஞ்சனைகள்செய்வதில்லை
ஐவருடனானும் அமர்பொருதும்வேளையிலே
சாண்டாவனமரித்த காளையிடம்பானே
கற்பகத்தேர்மேலே சாய்தானேசர்னனென்றான்
கேட்டுமனதுருகிக் கிளிமொழிமானுகனப்போ
வளர்த்தஅருமையினாலே மானுகனேடிவந்து
தமையனிடதேவியென்று தார்க்குழலையுந்தளைத்தான்
வணங்கியழைத்தக்கால் வஞ்சியேநீபோகாதே
எவ்விதங்கள்சொல்லி யழைத்தாலும்போகாதே
வோனுதமாது குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த
குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த சொற்றவர்களோடிவந்து
மார்மேலுந்தோள்மேலும் வைத்தெடுத்துக்கொண்டுசென்று
மாணிக்கமெத்தையின்மேல் வைப்பார்களென்னையவர்
ஐவருக்குமூர்த்தவரென் றரசுமெனக்களிப்பார்
ஆசனத்தின்கீழிருந்து அடிபணிந்துபூசைசெய்வார்
இருபக்கந்தானிருந்து ஏவல்களைச்செய்திடுவார்
மங்கையரேயுன்னிடத்தே மன்னர்களோடிவந்து
அண்ணனிடதேவியென்று யண்ணியென்றுமுன்னையவர்
சீக்கிரமாயோடிவந்து திருவடியைப்பூசைசெய்து
புத்திரர்தன்னுடனே பூமியுள்ளோர்தான்புகழ
எத்திசையுமன்னவர்க ளெல்லோருங்கொண்டாட
குருகுலத்தார்பட்டமுங் குழந்தைக்களிப்பார்கள்

தேசமரியசிகாமணியாய்வாழ்ந்திருப்பீர்
ஆகையினாலுக்கனுக்கு ஆனங்கேசொல்லுகிறேன்
அந்தநல்லபஞ்சவர்களைவருந் நன்மைத்தானர்காண்
கொற்றவர்களைவருந்தான் கொழுநனுமாருந்தனுக்கு
கோணாதமாதவள் குந்தியம்மாளுன்மாமி
தோராவடிவழகி துரோபதையுனக்கிளையாள்
ஐவரிடதேவியர்களனைவருமுனக்கிளையார்
ஆள்ப்பிறந்த அபிமன்னனுன்மகண்டி
தேசத்தரசன்கூறிவந்த அல்லித்திருமகனார்
பூமார்பழகன் புலேந்திரனார்வீரியரும்
உன்மைந்தனிலுந்தானதிகம் மாபாண்டிநாட்டாண்டி
உன்பிள்ளையுலுந்தானதிகம் புலந்திரனாவீரியரும்
அவருக்குவேணபிரியங்கள் சொல்லிவந்தேன்மெல்லியரே
அந்ததார்வேந்தருன்னைத் தளரவிடார்மெல்லியரே
போர்க்களமுஞ்சென்று பூசல்முடிந்தாக்கால்
நூலால்கடுந்திரலார் நூற்றவர்தேவியரும்
அந்திப்புரத்தில்வாழ் பத்தினிமாரெல்லோரும்
முன்னாளிவிட்ட சபதமுடிக்கவென்று
பாஞ்சாலிநாயகியாள் படுகளத்தில்பார்த்திருக்க
பார்த்திருக்கவெல்லோரும் படுகளத்தில்வந்துநின்று
அரசனிடதேவியர்கள் அனைவரும்வந்துநின்று
தருமாவர்சொல்வதினால் தார்வேந்தர்கன்னியர்கள்
ஆழவேகுழிவெட்டி அக்கினியைத்தான்மூட்டி
மாயன்சொல்லதனால் மங்கையர்கள்வந்துநின்று
ஆயர்கிருபையினால் அக்கினியில்தான்விழுவார்
மங்கையர்களெல்லோரும் வந்துஅனல்பாய்கையிலே
செங்கைவலக்கன்னியர்கள் தீக்குழியில்பாய்கையிலே
ஐவருமுன்னை அனல்பாயவொட்டார்கள்
பஞ்சவர்களுன்னைப் படுகுழியில்பாயவொட்டார்
செல்வருக்காயுன்னையவர் தீக்குழியில்பாயவொட்டார்
மைந்தரையுமுந்தனையும் மாளிகையில்கொண்டுசென்று
மன்னவர்க்குமேலான மதனியென்றுசொல்லியுன்னை
அண்ணனிடதேவியென்று ஆனங்கேயுன்னையவர்
போற்றிப்புகழ்ந்திருப்பார் பூவையரேபஞ்சவர்கள்
கண்டுகளித்திருப்பார் கன்னியரேயுன்னையவர்

178150

புத்திரரும்நீயுமாய் புகழ்பெறவேவாழ்ந்திருப்பீர்
மைந்தரும்நீருமாய் மனங்களிக்கவாழ்ந்திருப்பீர்
சந்ததியும்நீருமாய் தார்குழலேவாழ்ந்திருப்பீர்
நான்-இராச்சியமாண்டு நலமாயிருக்கையிலே
அரவக்கொடியோனுடனே அரசுசெலுத்துகையில்
நான்வாழும்நாளையிலே நாயகமேநீயும்நானும்
சிராசனத்தில்தான் ஒருமித்திருவருமாய்
மருவிவிளையாடி சரசங்கள்தானுஞ்செய்து
பஞ்சணையில்பள்ளிகொள்ள பாக்கியம்நான் அற்றுவிட்டேன்
இழிகுலத்தனென்றுசொல்லி இணங்காமல்நீயிருந்தாய்
தேர்பாகனென்றுசொல்லித் தீண்டாமல்நீயிருந்தாய்
ஆனாலும்என்னஇனி ஆரணங்கேநீகேளும்
மஞ்சள்புனுகுடனே மைசாந்துபொட்டிட்டேன்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
வாரிக்குழல்முடித்து மனமகிழ்ந்துநீயிருந்தாய்
ஆபரணந்தான்பூண்டு அழகியபட்டுடுத்தி
அரிபிளவுதின்று யிருந்தீரே இந்நாளும்
இனிபூவின்மணமறந்தீர் பொன்சாந்துநீர்மறந்தீர்
மஞ்சள்குளிமறந்தீர் மணமறந்தீரின்றோடே
தாலியறந்தீர் தரிபணிகள் தான்மறந்தீர்
சேலைமறந்தீர் செங்கழுநீர்மறந்தீர்
வண்ணத்துகிலாடை மறந்ததுதானின்றோடே
வெள்ளைத்துகிலாடை விதிபாச்சுஉந்தனுக்கு
வெண்ணீறுகாப்பணியை வைத்தார்மகாதேவர்
கைம்பெண்சிறைபாகக் காரணங்களாச்சுதடி
ஆனாலுமென்னையிது ஆர்செயதஉபாயமடி
மாயவனார்செய்த மகிமையிதுமங்கையரே
மஞ்சள்குளிமறந்து வாழ்வுங்குறைந்தாலும்
இன்றுமுதல்மைந்தர் இவ்வுலகம்நீபெறுவாய்
தார்வேந்தர்உந்தனைத்தான் தளரவிடாதையலரே
பேரைவர்தங்கள்முன்னே பெருந்தலையாய்நீயிருப்பாய்
மண்டலத்திலுள்ள மன்னவர்கள்கொண்டாட
செத்தானேகர்னன். சுகம்பெற்றுள்பொன்னுருவி
மாண்டானேகர்னன் வரிசைபெற்றுள்பொன்னுருவி
மைத்துனன்மார்தன்னாலே வரிசைபெற்றுளென்றுசொல்வார்

அரசர்கள் தான்பெற்ற அரண்மனையில்வீற்றிருப்பாய்
மன்னவர்கள் தான்பெற்ற மாளிகையில் மகிழ்ந்திருப்பாய்
கார்வேந்தர்மாளிகையில் கையலருநீருமங்கே
சுகமாயிருங்காணுஞ் சுந்தரியேபொன்னுருவி
என்னைநினையாதே இளங்கொடியே சோராதே
இரவும்பகலும் எந்நேரஞ்சோராதே
ஐவரைப்பற்றிநீ இருங்காணும்ஆரணங்கே
பஞ்சவரைப்பற்றிநீ இருங்காணும்பைங்கொடியே
புத்திரரைப்பற்றிநீ யிருங்காணும்பூங்கிளியே
மாமியார்மைத்துனர்க்கு மனதுவரநீநடந்து
மாமியார்மார்க்கேற்ற மருமகளாமென்றுசொல்ல
பேர்பெற்றிருங்காணும் பொன்னுருவிநாயகமே
போகவிடைகொடுப்பாய் பூவையிளங்கொடியே
விடையென்றுகேட்கையிலே வேல்பொருந்துங்கண்ணாளும்
கர்ணன்முகம்பார்த்து காரிகைபாளேதுரைப்பாள்
போர்க்களத்தில்நீரும்போய போர்பொருதிமன்னருடன்
அமர்க்களத்தில்நீரும்போய் அருதியாய்த்தான்மடிந்தால்
பொன்னரசுமாள்வதற்குப் போர்வேந்தர்மன்னவர்கள்
குருகுலத்தானென்றுசொல்லுங் குறிப்பறியமாட்டாமல்
இழிகுலத்தான் தன்கழுத்தில் இட்டாளேமாலையென்று
நாடுநகரந்தனை நலமுடனே விட்டுவிட்டு
காட்டகத்திற்போனீரே காதலருமச்சிபரும்
அவர்-வாராதிருந்தாக்கால் மன்னவரேயென்னசொல்வேன்
ஐயருக்குஎன்னசொல்வேனாச்சியர்க்கென்னசொல்வேன்
தமையருக்கென்னசொல்வேன் தம்பியர்க்கேதுசொல்வேன்
ஏதுசொல்வேனென்று இளங்கொடியாள்தானுரைக்க
அவ்வார்த்தைதானகேட்டு அரசனங்கேதுரைப்பான்
போதேபருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகமே
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனன்கையம்பாலே
கற்பகத்தேர்மேலே சாய்ந்தான்கரணனென்றால்
பஞ்சவர்களோடிவந்து பரியாயெனையெடுத்து
கொண்டுபோய்தங்கள் கொலுவிலமர்த்தியபின்
உங்கள்-ஐயமார்ஆச்சியர்க்கு ஆளனுப்பிவைப்பார்கள்
சொற்றவர்களைவருந்தான் குறிப்பறியவைப்பார்க்ள்
அப்போ-உங்களிட-தாய்தந்தையர் அறிந்திடுவாரென்குலத்தை
குருகுலத்தானென்றுசொல்லி கொற்றவர்கள்தானறிந்து
மருமகனுக்காக வரிசையனுப்பிவைப்பார்.
ஈரேழுபதினாலுராசாக்கள் தானறிய
ஆனைபரிசேனைகளும் அதற்கேற்றராச்சியமும்

பொன்னுபரணங்களும் போர்வைபட்டாடைகளும்
அரசர்கள் தான்மகிழ்க்க அனுப்பிவைப்பாரெந்தனுக்கு
வேண்டும்வரிசையெல்லா மெல்லியனுப்பிவைப்பாள்
தருமருடன் ஐவர்களும் தார்வேந்தர் தங்களுடன்
வந்தவரிசையெல்லாம் வகையாகத்தானிரக்கி
அவர்களெல்லவர்க்கும் அரியவகைப்படுத்தி
தார்வேந்தர் தங்களுடன் சம்பந்தானாகி
உத்தமர்கள் தங்களுடன் உறவாகிஐவருந்தான்
வந்தவிருந்துசம்பந்தி மார்களுக்கு அந்நேரம்
வேண்டியவரிசைகளும் வேண்டியபடி அவர்களுக்கு
மன்னவரையெல்லாம் மகிழ்ச்சிபெறதானனுப்பி
இன்பந்சுகமாக இருப்பாரசனென்னருகில்
மனமகளிக்கஐவருந்தான் வந்திருப்பாரென்னருகில்
அப்போதெரியுமுந்தன் ஐவருக்குமென்பிறப்பு
என்குலமென்பதுவும் என்குலமுமென்பிறப்பும்
தானையறிவார்கள் தையலுந்தன் தாய்தகப்பன்
மாண்டாற்தெரியுமடி மங்கையரேஎன்குலந்தான்
செத்தால்தெரியுமடி தெள்ளமிர்தேஎன்குலந்தான்
அப்போதுஉங்களைப்பார் ஐவருடன்கூடியாடி
மனதுமகிழ்ந்திருப்பார் வஞ்சியேநீ அஞ்சாதே
மாதமொருபயணம் மாதாவின்தன்மனைக்கு
போய்வருவாய்நீயும் பொன்னுருவிநாயகமே
தாய்வீடுமாமிவீடுஞ் சந்தோஷமாயிருப்பாய்
மைந்தருந்நீயுமாய் மதிக்கவேவாழ்ந்திருப்பாய்
புத்திரருநீருமாய்ப் பூரித்துவாழ்ந்திருப்பாய்
போகவிடைதாரும் பூவையரேபொன்னுருவி
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்திருந்துபொன்னுருவி
மைந்தனைக்கொண்டுவந்து மன்னவனார்கைகொடுத்தாள்
வாங்கியந்தப்பாலகனை மார்போடேதானணைத்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
கொஞ்சிவிளையாடிக்கோதாட்டிச்சீராட்டி
மைந்தன்கவலையெல்லா மன்னவனார்தான்தீர்த்து
பிள்ளைகவலையெல்லாம் புண்ணியனார்தான்தீர்த்து
ஏந்திழைபான்கையில் எடுத்துமவர்தான்கொடுத்து

கர்ணர் பொன்னுருவியிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு
அமர்களம்போகிறது.

போய்வாரேனென்றுசொல்லிப் பொன்னரசைத்தான்கேட்க
போய்வாரேனென்றசொல்லப் பொன்னுருவிதான்கேட்டு

அங்கம்பதைபதைக்க ஆருததுக்கமுடன்
பொங்கிமனமுருகிப் புண்ணியனார்மேல்விழுந்து
ஆசையெல்லாந்தீர அவர்மேல்புரண்டழுது
மெத்தவருத்தமுடன் மெல்லிபருந்தானெழுந்து
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொன்னுருவிதானுரைத்தாள்
மங்கையவளுரைக்க மன்னவனார்தானெழுந்து
சிம்மாதனத்தைவிட்டுத் திகைத்துமதிமயங்கி
வாசற்படிகடந்து மங்கைநல்லாள்கோவில்விட்டுத்
பதினெட்டுவெப்பரியும் படியும்பலகடந்து
ஆசாரசாவடிமுன் அங்கராயன்தான்வரவே
கர்னார்வருகிறதைக் காவலர்கள்தானறிந்து
சின்னம்பிடித்தார்கள் செகதலங்கள்தானறிய
ஊதினார்சின்னம் உலகமெல்லாந்தானறிய
கற்பகத்தேர்மேலே ஏறினார்கர்னரவர்
அருகிருந்தமன்னவர்கள் அவரவர்வாகனத்தில்
ஏறியேஅங்கனுட இருபக்கஞ்சூழ்ந்துகொண்டார்
பாட்டகர்புலவர்களும் படைமன்னர்சேனைகளும
கட்டியங்கள்கூறக் கவிவாணர்தான்புகழ
எக்காளியூத இராயகொடிமுழங்க
பேரிகைமுழங்க பெரியதாமரையூதிவா
துந்துமிமுழங்க திருச்சங்குந்தானூத
பொற்சின்னந்தான்முழங்க புறப்பட்டார்கர்னாப்போ
காகிதகராளும் கர்னரிட பொற்சின்னம்
ஏதென்றுசொல்லி ஊதினார்பொற்சின்னம்
சூரியன்புத்திரனார் துலங்கும்மணிவிளக்கு
தயிலாடன்வாய்ப்புழுவை தவிர்த்ததொருசஞ்சீவி
பஞ்சவர்க்குமாற்றுவாக்கும் பட்டத்ததிபதிபாம்
வருகிறுரென்றுசொல்லி மகிழ்சின்னந்தானூத
வீதிகடந்து வேவர்தர்மனைகடந்து
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கன்னாரவீதிவிட்டு
தெத்துகடந்து தெருவும்பலகடந்து
போர்களத்தில்வந்து புகுந்தார்கருணருமே
சமர்க்களத்தில்வந்து சதிராகமன்னவனார்
சல்லியனார்தேருடனே தார்வேந்தனப்போது
ஆனைபரிசேனை அணிவகுத்துநின்றார்கள்
முன்னணியும்பின்னணியும் முதலணியும்பேரணியும்
ஒன்றாகத்தானிறுத்தி நடுவணையில்நின்றார்கள்

அப்போதுபஞ்சவர்களவரவர்சேனையுடன்
கின்னம்பனிமாரத் திருச்சின்னந்தானூத
ஆயுதம்பூட்டு அமர்க்களத்தில்வந்துநின்றார்
போர்க்களத்தில்வந்துநின்று புண்ணியனார்சேனையெல்லாம
சக்கரயூகம்போல தானிருத்திசேனையெல்லாம்
பற்குணனுமப்போது படுகளத்தையார்த்துநின்றான்
அப்போதுமாயவனு மைவருக்கேதுரைப்பார்
தக்கபுகழுடைய தருமரைத்தானழைத்து
தாரார்மணிமார்பா தர்மரேநீர்கேளும்
ஆட்டினிடமங்கைகண்டு ஆசிக்கும்வேங்கையைப்போல்
சூரியன்புத்திரனார் துலங்குமணிமுடியோன்
அக்கினியைப்போலே அங்கபாடாவந்தார்காண்
செந்தணலைப்போலே வந்தான்கருணனென்று
பருத்திப்பொதிதனிலே நெருப்புப்பொரிபதுபோல்
ஐவரையும்பின்றோடே யனலாயெரிப்பான்காண்
ஆகையிற்சொல்லுகிறனவரேநீர்கேளும்
ஐவருமொன்றாக அணிவகுத்துநின்றிடுங்கள்
உங்களைகைவிட்டேனென் றெண்ணாதீர்பஞ்சவரே
அங்கராயனுக்கெதிரா யாலித்துநின்றிடுங்கள்
அந்தமொழிகேட்டு ஆபரைத்தான்பார்த்து
கலகலென்றுதானகைத்துக் காவலர்களேதுசொல்வார்
ஆழிகைவென்றுவந்தோ மாறாகளேநீந்திவந்தோம்
ஏழுகடல்நீரு மேகவேநீந்திவந்தோம்
மண்ணெடுத்தபுற்குழிதான் மாபவரோபரிதாச்சோ
வீஷ்டுமர்துரோணர் விகர்னர்கள் நூற்றுவரை
சேரவேகொண்டுவந்தோம் தீரஅமர்க்களத்தில்
ஆனையைகொன்றவர்க்கும் பூனைபரிதாச்சோ
புலிகொன்றுவந்தவர்க்கும் எலிகொல்லதானரிதோ
ஆபரேயுன்னருளா லலங்காரபூமுடியை
நூற்றுவர்களோடே காற்றில்பறக்கடிப்போம்
ஏதுகாணிவ்வார்த்தை வேளிதமாய்சொல்லிவிட்டீர்
என்றுசொல்லககேட்டெம்பருமாள் தானுரைப்பார்
தக்கபுகழுடைய தர்மரேநீர்கேளும்
காசினியைபாளும் கர்னப்பெருமாளும்
உதித்தெழுந்தகாதத்துக்கும் உத்வமர்களைவளையும்
கொன்றதூரியனுக்குக்கொடிதருவேனென்றுசொல்லி
த்ர்வேந்தர்முன்பாகச் சப்தமிட்டுவந்தார்கள்
ஆகையினால்கர்னனை யமர்களத்தில்சாமதுக்குள்

கொல்லவேணுமென்று கூறினார் மாயவரும்
அவ்வார்த்தைதான் கேட்டாச்சரித்தாரைவர்களும்.
கொற்றவர்களைவருந்தான் கொக்கரித்துத் தானெழுந்தார்
மாயவரேயுன்னருளால் வஞ்சனையால் கர்ணனைத்தான்
எமபுரத்துக்காளாக யேற்றுகிறோம் பாருமென்று
கையில்சிலையெடுத்துக் காவலர்களும்புகுந்து
சேனைகளத்தனையுஞ் சின்னபின்னமாகவே
தேரோட்டே தேறறுத்துச் சிதறடித்தார்பார்த்தனிமேல்
கரிகளபரிசேனையுடன் கதறிமுறிந்திடவே
அர்ச்சுனனுங்கர்னன்மேல் அகட்டிவருவதைகண்டு
தேர்விசையன்வில்வளைத்துச் சீறிவருகிறதை
சார்தியான்சல்லியனார் கர்ணனைத்தான்பார்த்து

கர்ணரைச் சல்லியன் சமாதானமாகப்
போகச்சொன்னது

கண்டீரோகர்ணாநீ காளைவருகிறதை
எரிமுகந்து அக்கினிபோலெதிர்த்துவாரானருச்சுனரும்
முன்னால்பரசுராமர் மொழிந்தநல்லவாய்மையினால்
கைச்சிலைகளெல்லாங் கடுச்சமைந்தான்காண்
அஸ்திரங்களில்லைகா ணங்கராயாயுன்னிடத்தில்
ஆகையாலவர்பக்க மடையாகச்சேருவோம்வா
வாருமென்றுசொல்லி வருந்தியழைக்கையிலே
அவ்வார்த்தைதான் கேட்டங்கராயன்தானகைத்து
சல்லியனைத்தானோக்கித் தானங்கேதுரைப்பார்
உத்தமதேசத்துராசாவேநீர்கேளும்
கற்பகத்தேதிருக்கக் கைதனிலேவேலிருக்க
அற்புதமாய்க்கொல்லவல்லோ சர்ப்பக்கணையிருக்க
ஒப்பாசயெண்ணாமல் சொல்பமாய்நீயுரைத்தாய்
ஐவரையுமின்றோட்டே அடக்கிறேன்பாருமென்று
பார்துரைத்தார்ணன் பாம்புக்கணையெடுத்தான்
சல்லியனுமங்கே தானங்கேவேதுரைப்பான்
காசினியையாளுங்கர்ணப்பெருமாளே
முன்னாளில்பாஞ்சாலி முடிமன்னன்சபைதனிலே
ஈரேழுபதினாலு தேசத்திராசமன்னர்
ஐபாயிரந்தேச ராசாக்கள் தானறிய
மாநாகங்கன்னுடனே வருஞ்சிலையைத்தான்வளைக்க
மாளாமல்விட்டீர் மகாசபையோர்பார்த்திருக்க
வளைக்காமல்விட்டுவிட்டீர் மன்னவரேகர்ணரேநீர்
அனைவரும்பார்த்திருக்க அர்ச்சுனனாரப்போது
பத்துப்பேர்தான்பார்க்க பார்த்திபனுமோடிவந்து

அவ்வில்லைத்தான் வளைத் தரைட்சணத்திலப்பொழுதே
அனலிற்பிறந்தவளை அப்பொழுதேமாலையிட்டான்
தீயிற்பிறந்தவளை சிலைவளைத்துமாலையிட்டான்
வில்வளைத்துமாலையிட்டான் மெல்லியந்தப்பெண்மயிலை
கணைவளைத்துமாலையிட்டான் காளையந்தவருச்சுனனும்
அப்படிக்கொத்தவர்கள் ஐவரந்தப்பஞ்சவர்கள்
மச்சநாடெல்லையில் மாட்டைமடக்கையிலே
உத்தரனோடேயொரு தேர்மீதிலேறிவந்து
மாட்டைத்திருப்பிவிட்டு மன்னர்கெதிரில்நின்று
சுன்னபின்னமாகவே சேனையைப்பறக்கடித்து
மன்னவர்கள் பூமுடியில் மகுடம்பறித்தவனும்
தேவர்கள்வாழ்ந்திடவே வச்சன்றன்விலாடபுரம்
மகுடம்பறிகொடுத்து வந்தீர்கள் அத்திபுரம்
அப்போதுநானறிந்தே னாயவித்தையெல்லாம்
வேறென்னகண்டீர்காண் வீரா நீவில்வித்தை
அதிகமாய்க்கற்றீரோ அங்கராயாவில்வித்தை
மாயவனாரைவருக்காய் வலுவாயிருக்கையிலே
உன்வாழ்பாம்புவிட்டாக்கால் சட்டைபண்ணாரைவருந்தான்
சாப்பத்தைவிட்டாக்கால் வதைத்திடமாட்டாது
ஆகையினாற்சொல்லுகிறேனறிந்துதிருப்புமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான் கேட்டரசனங்கேதுரைப்பான்
காசிநகராருங் கர்ணனுமேதுரைப்பான்
கொல்லும்புலிபதுபோற் கோபித்துக்கண்சிவந்து
எதிராளிக்காகவென்னை இகழ்ச்சியாய்நீயுரைத்தால்
சீவனையாதரித்தாற் செர்ந்தூரியனோடே
என்றுசொல்லியங்கராய னெடுத்தானேசர்ப்பந்தன்னை
சர்ப்பக்கணையெடுக்கச் சல்லியனார்தான்பார்த்து
கன்னனைவிட்டுக் கடுகியேசல்லியனார்
மானாகன்பக்கலிலே வந்துவிட்டாரப்பொழுது
சல்லியன்போனபின்பி தரக்குள்ள அங்கராயன்
சாரதியுமில்லாமல் தார்வேந்தாகர்ணரப்போது

கர்ணர் அர்ச்சுனன்பேரில் சர்ப்பக்கணை யேவுதல்.

வாழ்பாம்பு அஸ்திரத்தை மன்னவனார் தானெடுத்து
மந்திரங்களுபசரித் திந்திரனார்பாலகன்மேல்
இந்திரனார்மைந்தனுக் கிசைவாகஅம்புவிட்டார்
முந்திகைமுடிக்க மூண்டதுசர்ப்பக்கணை
சிட்சிடவென்று செங்கனலக்கினிபோல்
அக்கினிசெந்தணல்போ லனலாய்வருகிறதை

ஆனவழுந்மன்ன ரருச்சுனனார்தான்பார்த்து
வஷநாகந்தான்விலக்க வேறுதுணையில்லாமல்
மாயவனைத்தான்பார்த்து ம்ர்மமாய்நின்றுவிட்டான்
ஐவரையுங்காக்கவந்த ஆபருந்தாமறிந்து
மேகவர்ணர்தேர்மிதிக்க முன்சக்கரமுந்தானழுந்த
ஆழியமுந்தவே யாணழகன்தான்சாய
அங்கராயன்விட்டகணை யருச்சுனனார்கிரீடமதை
காண்டீபன்கிரீடந்தன்னை கர்னன்மின்வைத்ததுகாண்
கதிரவன்புத்திரனும் கண்டுமனங்கலங்க
சூரியனார்புத்திரனே துலங்குமணிவிளக்கே
அமர்களமெல்லாந்தேடி அர்சுனனைக்கண்டதில்லை
போர்க்களமெல்லாந்தேடிபுண்ணியனைக்கண்டதில்லை
பாதாளலோகத்தில் பார்த்தியனார்போயிருப்பார்
பாதாளம்போயிருந்து பாரமுடிகொல்லவல்லேன்
மறுகணைபோகுமென்று மாணுகன்தான்கேட்க
சர்ப்பக்கணைவீண்போச்சுதென்று தார்வேந்தனப்போது
மயங்கிமருமனதாய்நின்றுவிட்டார் கர்னரப்போ
சின்னப்பட்டுபோனோமென்று சினந்துமேஅங்கராயன்
முன்னாளில்குந்தியர்க்கு மொழிந்திட்வாய்மையினால்
தாயாருக்குசொன்னமொழி தவறுமலங்காராயன்
மறுகணைநான்தொடுக்க மாட்டேனெனவுரைத்தார்
வேறொருநகணைதொடுக்கவேண்டாங்காரனென்றுசொல்ல
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டரவும்பெருநாகம்
பொங்கிமனமுருகி போங்காரந்தானாகி
அரனாரெழுத்தின்படி யந்நேரம்போச்சுதுகாண்
பாம்புமேபோனபின்பு பழுதில்லா அங்கராயன்
சேனைகளுமில்லாமல் தேரொன்றாய்நின்றுவிட்டான்
பொதியில்கணைகளுந்தான் போய்விட்டதாகையிலே
கைவாளைகண்டு கர்னனுமர்ச்சுனன்மேல்
வாய்வேகமாகவே வருகையிலேமாயவரும்
கண்டுமேமாயவருங் காளையுடனேதுசொல்வார்
அங்கம்பழுதில்லா அர்ச்சுனனேவீரியனே
ஐவருன்பிறந்த அழகுசிகாமணியே
பொங்கியேகர்னரும் புதுமையிதுபோருப்
என்றுசொல்லிஞ்சலா யிருக்குமந்தவேளையிலே
அங்கராயன் ஓடிவந்து அருச்சுனரைத்தாக்கினான்

தூக்கியபோது தனஞ்செயனார்தானும்
ஏழுமாத்தூரம் இடைந்ததின்பின்னாக
பின்னாகத்தானிடைய பெருமாளுமதான்பார்த்து
ஏழுலகையாண்ட எம்பெருமாள்தானகைத்து
காசினியையாளுங் கர்ணர்பெருமானே
செமதக்கினியயின்ற செல்வனார்தானளித்த
ஆயுதவித்தையெல்லா மடையாளங்காட்டிவைத்தாய்
மெச்சினேனென்றுசொல்லி மேகவர்ணர்தானுரைத்தார்
ஆனலழகனர்ச்சுனனுமேதுரைப்பான்
மாயனேகர்னனிட வலிமைதனைநீயுரைப்பாய்
அடியேனுங்கர்னனை யமர்க்களத்தில்தில்லாமல்
எத்தனைதூரமெடுத்தெறிந்துபோட்டாலும்
ஆனாலுங்கர்னனைத்தான் அமர்க்களத்துமன்னர்முன்னே
மெச்சினேனென்றுசொல்லி மாயவரேயெடுத்துரைத்தீர்
பாசுபதாஸ்திரத்திற் கதிகமோபாசக்கணை
என்-காண்டீபத்தைப்பார்க்கிலும் மதிகமோபாசர்க்கணை
என்றுசொல்லக்கேட்டே துரைப்பார்மாயவனார்
தருமருடன்பிறந்த தனஞ்செயரேசொல்லக்கேள்
வீரியங்கள்பேசாதே வேந்தர்கள்முன்பாக
சவுரியங்கள்பேசாதே தார்வேந்தர் அர்ச்சுனரே
கற்பகத்தேரனைக் காற்றாய்பறக்கடித்து
ஏழாசனைதூரமெடுத்தெறிந்துபோட்டாலும்
சர்னனார்தேரனைதக் சாப்பாரொருவருண்டோ
மூச்சுவிட்டால்கர்னன்தேர் அரிதல்லவெந்தனுக்கு
ஆசையினால்கர்னர்தேர் அரிதல்லவெந்தனுக்கு
என்னுடையதேராண்மை யுரைக்கிறேனமன்னவனே
அந்தரலோகமெல்லாம் ஆபோசனமாக்கிடுவேன்
பூமியமுத்திப் புதைபமிதித்திடுவேன்
அனுமாருந்தேர்மேலே யவருடையவல்லமைகேள்
ஏழுகடலுமெடுத்தெறியவல்லவர்காண்
ஜெகஜாலம்பெற்றவர்காண் கெருடபகவானும்
இத்தனைபேருமிருந்துமிதிக்கையிலே
பூமியிலேதேரைப் புதையமிதித்திருக்க
இத்தனைதேரோடேயெடுத்தெறித்தான்கைச்சிலையால்
கர்னனதிரேகமல்லோ காளையருச்சுனனே

ஆகையினாலேகர்னனைத்தா னர்ச்சுனனிப்போது
விட்டுவிட்டாராமாகில் வேந்தருங்களைவரையும்
எமபுரத்துக்காளாககி யேகுவானத்திபுரம்

அர்ச்சுனன்கர்னன்மேல் கணைதொடுத்தது.

என்றுசொல்லக்கேட் டிந்திரனார்புத்திரரும்
காண்டீபந்தனைக் கடுகவேதான்வளைத்து
சந்தித்துக்கர்னனிட மார்புக்குவிட்டுவிட்டான்
காண்டிபன்விட்டகணை கர்னனப்போதானறுத்து
வாளால்விலக்குகையில் மட்டுபடாமல்வந்து
மயிருக்கொருகணையாய் மன்னனுக்குத்தைத்ததுகாண்
அப்போதுகர்னனு மாயாசந்தானாகி
தேர்தட்டுபூசனையில் சேர்ந்திருந்தார்சோகமுடன்
செவ்வானமிட்டதுபோல் செவந்ததுமேனியெல்லாம்
கையெடுக்கமாட்டாமல் கர்னருஞ்சாய்ந்திருந்தார்
ஆனலழகுமன்ன னர்ச்சுனன்தான்பார்த்து
கைச்சிலையைக்கீழேவைத்துக் காளையவரப்போது
தருமரைப்போலாசத் தனஞ்செயற்குதோற்றதென்று
அரைமனதுதுயரத்தா லர்ச்சுனனின்றுவிட்டான்
கர்னரேதருமரென்று காளையருநின்றுவிட்டான்
அப்போதுமாயவனா ரர்ச்சுனரைத்தான்பார்த்து
கைச்சிலையைக்கீழேவிட்ட காரணங்கள்சொல்லுமென்றார்
வில்தனைக்கீழேவிட்ட் விதஞ்சொல்லுமென்றுசொன்னார்
அப்போதுஅர்ச்சுனனு மாயவருக்கேதுரைப்பான்
காசினியைத்தானுநுங் கர்னரைப்பார்த்தாலே
தக்கப்புகழுடைய தருமரைப்போல்தோற்றிடுது
தருமரைப்போல்சீர்வடிவு சுவாமியிதோகாணுதென்றார்
என்றுசொல்லக்கேட் டெம்பெருமாளேதுரைப்பார்
முன்னாளில்கர்னன்செய்த முறைமையெல்லாம்கண்டிருந்தோம்
தோராவடிவழகி துரோபதையைமுன்னாளில்
அரசர்சபைநடுவே யம்பலத்திலேற்றிவைத்து
துகிலையுரியவைத்தான் துரியோதனப்பாவி
முந்தித்துகிலுரிந்த முறையில்லாகர்னனல்லோ
அப்போதுதுகிலுரிந்த அங்கவளநாட்டான்காண்
ஆயிரந்துரைகளுட னபிமன்னனைச்சூழ்ந்து
தந்தைமார்காணாமல் தகப்பனார்மாலையினால்
கொன்றைமலர்மாலைவிட்டுக்கொன்றவனுங்கர்னனல்லோ
மைந்தனைக்கொன்றதொரு மாபாவிகர்னனல்லோ
உன்பிள்ளைகளைக்கொன்றதொருபெரும்பாவிகர்னன்காண்
அபிமன்னனைக்கொன்ற அரும்பாவிகர்னனிவன்

மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து முடுகிவந்தானுனக்கால்
களைதெளிந்துகர்ணனுங் கையிலேவில்லெடுத்தால்
ஐவரையுங்கொன்று அதம்பண்ணிபோட்டிடுவான்
பஞ்சவரைக்கொன்று பரமபதஞ்சேர்த்திடுவான்
அப்போதுகொல்ல அரிதாயிருக்குமப்பா
இன்னமொருபாண மெய்யுமென்றார் மாயவரும
எய்யுமென்றவார்த்தை யெழில்விசையன்கேட்டு
அதிககோபந்தானுகி யர்ச்சுனனுமப்போது
கர்னன்மேல்சிலையெடுத்து கணையொன்றுதான்பூட்டி
மார்பளவுதானிழுத்து மன்னன்மேல்விட்டுவிட்டான்
விட்டகணையப்பொழுது பட்டதுகர்னன்மேல்
கற்பகத்தேறமேலே சாய்ந்தான கருணனப்போ
அந்தரத்திற்றேவதைகள் அப்போழுதே துரைப்பார்
முன்னல்பரசுராமர் மொழிந்திட்ட சாபத்தினல்
பாணங்கள்கர்னனுக்குப் பலிக்காமற்போயினது
அருச்சுனன்கையம்பாலே யங்கதன்மடிந்தானென்று
பூலோகந்தான்புகழப் புட்பமழைபொழிந்தார்
பூமாரிகள்கர்னன்மேல் பொழிந்துநடந்தார்கள்
தேவர்மழைபொழிந்து தெய்வலோகந்தான்புகழ
கர்னன்விழுந்திடவே கதிரோனும்போய்மறைந்தான்
புத்திரனூர்தான்விழவும் புண்ணியரும்போய்மறைந்தார்
படைத்தலைவர்தான்விழவே படைமன்னர்தாமுழிந்தார்
இவரிடசேனைகளு மிடைந்தார்களந்நேரம்
அவரவர்கள்தேரை அமர்க்களத்தில்தானிறுத்தி
வெறுங்கையாய்த்தானடந்தார் வேந்தர்களெல்லோரும்
ஐவர்களுஞ்சேர்ந்தார்க ளவர்களிடமண்டபத்தில்

கிருஷ்ணபகவான் பிராமணவேடம்பூண்டு
கர்னனைத்தியாகங்கேட்டது.

இப்படியாகஇருக்கின்றவேளையிலே
அப்போ-மாயன்பெருமாளு மனதிலேகபடுகொண்டு
முதிர்ந்தவயதுடனே முந்நூலுமார்பிலங்க
வேதப்பிராமணர்போல வேடங்கொண்டாரெம்பெருமாள்
ஐயமென்றுசொல்லியவர் அங்கருயன்முன்னேவந்து
ராசாத்திராசாவே ராசமணிவிளக்கே
எதிராளிநெஞ்சிற் கிளையாத ஆச்சரமே
கற்பகத்தருவைநிகர் கர்னப்பெருமாளே
கேட்பவர்க்கில்லையென்னுக் கீர்த்திமணிவிளக்கே
ஐயமென்றுவந்தேன்கா ண்அங்கவளநாட்டானே
சேதியொன்றுவந்தேன்காண் தேவேந்திரராசமன்னு
என்றுசொல்லிமாபவனூர் எடுத்துரைப்பாரப்பொழுது

மாயவனார் கூறியதை மன்னவனார் தான்கேட்டு
கணையால்கலைத்திருக்கும் கர்ணர்பெருமானார்
மாயவனார்சொல்மொழியை மனதிலேதானினைந்து
ஐயமென்றுகூறினதை அங்கராயன்தான்கேட்டு
அங்கமெடுந்துஇந்த ஆயரதைதான்பார்த்து
மறையவனாகவந்த மாயவனைத்தான்பார்த்து
ஸ்ரீராமாவென்று தேர்வேந்தர்கர்ணனப்போ
பிராமணரைத்தான்பார்த்துப் புண்ணியனாரேதுரைப்பார்
பிர்மகுலத்துதித்த புண்ணியரேவேதியரேநீர்
பேய்கள் தழைக்க பெருமபூதங்கொக்கரிக்க
இராசாக்கள்நின்றாடும் ரணகளத்திலிவ்வேளை
பயப்படாமலென்னருகில் பார்ப்பா நீவந்ததென்ன
அமர்க்களத்துக்கஞ்சாமலையா நீவந்ததென்ன
என்றுசொல்லக்கேட்டே துரைப்பார்மாயவனார்
ஈரேழுதேசத்து ராசாதிராசர்முன்னே
கார்மேகந்தன்னில்மிச்சங் கர்ணகொடையென்றுசொன்னார்
ஆகையினால்கர்ணரே ஐயமென்றுவந்தேன்காண்
என்றுசொல்லக்கேட்டெம்பெருமாள்வார்த்தைதன்னை
ஆய ர்சொலவார்த்தை ங் ன்த ன்கேட்டு
காசினியாண்டதொரு கர்ணனெடுத்துரைப்பான்
தேசத்தையாண்டுநான் தியாகமளிக்கையிலே
அப்போதுஐயமென்று அடியேனைநாடிவந்தால்
தேவரீர் ான் கழ்ந்த திரவியத்தைநானளிப்பேன்
அடியேனான்செய்ததொரு அபசாரந்தன்னாலே
தம்பிமார்பாணத்தினால் தாழாதிருக்கையிலே
தியாகமென்றுவந்தாக்கால் தயாபரனேசொல்லுவேனான்

கிருஷ்ணபகவான் கர்ணனிடத்தி

தியாகம் பெற்றுக்கொண்டது.

ஆனாலுமென்னவினி ஐயமென்றுவந்தீரே
நவரத்தினத்தாலிழைத்த நல்லநல்ல ஆபரணம்
வாங்கியேதாரேன்காண் மகிழ்ந்துகொண்டேகுமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டுமாயவரேதுசொல்வார்
ஆபரணந்தான்வேண்டேன் அழகியபெண்வேண்டேன்
பூணாரந்தான்வேண்டேன் பொன்னும்பலவேண்டேன்
இந்நாளிதுவரைக்கு மிராச்சியத்தையாண்டிருந்த
பண்ணினபுண்ணியத்தை யளியுமேயெங்களுக்கு
நீர்பண்ணியபுண்ணியத்தை நிலையாய்த்தாருமென்றார்
இன்றைக்கேதாருமென் றியம்பவேதான்கேட்டு
கற்பகத்தேருடைய கர்ணனுந்தான்மகிழ்ந்து

அப்படியேபுண்ணியத்தை ஐயாவேதாரேன்காண்
மார்பில்லைத்திருந்த வனசிலையைத்தான்பிடுங்கி
உதிரந்தனையெடுத்து இதானுள் உற்றுடனேசெபதொரு
தருமங்கள்தனையும் தானீந்தேனுந்தனுக்கு
வாங்கிக்கொண்டிடுகுமென்று மன்னவனுந்தான்கொடுத்தான்
அங்கராபர்தருமமெல்லா மாயாவுந்தான்வாங்கி
எண்ணமொன்றுமனமகிழ்ச்சி யாகியேயெம்பெருமாள்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பிராமணரூபம்நீங்கித்தன்சுய ரூபமெடுத்து கர்ணனுக்கு வரங்கொடுத்தது

கர்னன்மனமகிழக் காட்சிகொடுக்கவென்று
செங்கருடன்மீதேறித் திருமாலெழுந்தருளி
சங்குஞ்சதுர்ப்புஜமுஞ் சக்கரமுங்கையுடனே
கர்ணனார்முன்பாகக் கரியமால்வந்துநின்றார்
காட்சியைப்பாருமந்தக் கர்ணர்கண்டுதான்மகிழ
ஈரேழுலகமாண்ட எம்பெருமாள்மேகவர்ணர்
அந்நாளிலேதேவருக்க முதம்பகுந்தவரே
அரிஅரிதேவாநீ ரச்சுதரேபோற்றியென்றார்
மாயவரேபோற்றி மாயாவுந்தாளபோற்றி
மாதவனேபோற்றி ஆண்டவரேபோற்றி
அடியேனொருபொருளாய் அபயமென்றுவந்தீரே
நாயேனொருபொருளாய் நாடிவந்தீரென்னிடத்தில்
சேயனாய்செய்தவினை தீர்ந்ததுஇன்றோடே
பஞ்சநான்செய்தவினை பறந்ததுஇன்றோடே
எத்தனையோகோடிநா ளெண்ணமொன்றுமோட்சம்பெற்றேன்
கிருபையென்மீதுவைத்துச் சிறுமையகற்றிவைத்தீர்
என்றுசொல்லக்கேட்டெடுத்துரைப்பார்மாயவரும்
கற்பகத்தேர்படைத்த கர்ணர்பெருமாளே
இந்நாள்போலுன்னைநா னின்றுநெடுநாள்தன்வரைக்கும்
உறவுகலவாம லுற்றாறியாமல்
பிறப்புமறியாமல் பெற்றாருங்காணாமல்
மறைவாகவுன்னைநான் வளர்த்தேன்காண்பஞ்சவர்க்காய்
அவமாகும்வேளையிலே யாயுதமுதவாமல்
பாம்புமறுபடிக்கும் பகழிதொடுக்காமல்
குந்தியார்செல்லநீ குறுக்கேகெடவாமல்
மறைவாகக்குண்டலந்தான் வாங்கிக்கொண்டமாயவனான்
அமர்க்களத்தில்பாம்புக்கணை யர்ச்சுனனையுங்கொல்லாமல்
போர்க்களத்திற்கணைகளெல்லாம பொருந்தியேயில்லாமல்
காளையிடபாணத்தால் கனைத்துவிழுந்திடவே
மறையவனாய்வந்துஉந்தன் மாதருமத்தனையும்

வாங்கியேகொண்டதொரு மாதவனுதான்காணும்
மனதுறைகளினால் வஞ்சனைகள்செய்தேன்காண்
ஆசையினாலுன்பேரி லதிகசந்தோஷமையா
கேட்டவரந்தரவே வந்தேன் காண்கீர்த்தியுடன்
வேண்டியதைக்கேளுமென்று மேகவர்னர்தானுரைக்க
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு டங்கராயனேதுரைப்பார்
காசினியாளுமந்த கர்னப்பெருமாளுமே
ஆனபுவிமந்நிற அரசமக்கள் தன்னுடனே
எப்போகமெல்லாநா னிப்போதேதீர்த்துவிட்டேன்
மாயவரேஉந்தன்றாள் மலர்பதத்தைகண்டமட்டில்
மூவுலகுங்கீர்த்தியுடன் மூத்திப்பதம்பேர்பெறுவேறன்
இந்தப்பதங்களெல்லா மிருக்கட்டுமாயவரே
ஆனாலுமின்னமொன் றடியேன்சொல்விண்ணப்பம்
தேவரீர்முன்னாலே தூதுரைக்கவப்போது
அடியேனுரைத்த வவ்வார்த்தைவிட்டுவிட்டு
குருகுலத்துக்கர்னனென்று கொற்றவர்கள தங்களுடன்
பெற்றெடுத்தகுந்தியென்று பிரபலமாய்க்காணவென்று
வந்துஎடுத்தென்னை மார்போடெடுத்தணைத்து
முடிமன்னர்கண்டவுடன் முலையமுதுதானளித்து
தம்பிமாரென்னைத் தழுவியெடுத்துப்போய்
மாணிக்கமேடையிலேவைத்துமுடிசூட்டி
கைகட்டிநின்றுதான் கர்மக்கடன்கழித்து
ஐவருக்குமூத்ததொரு அங்கராயனென்றுசொல்லி
ஈரேழுலகத்து ராசாக்கள்தான்புகழ
மாதாவருமவரையில் வல்லுயிர்தானிருக்க
இதுவுமேயல்லாமல் யானொன்றுவேண்டேன்காண்
என்றுசொல்லக்கேட் டெம்பெருமாள்தானமகிழ்ந்து
அப்படியேயாகுதென்று அட்சயமென் றுரைத்தார்
கேட்டபடிவரங் கொடுத்தாரேயெம்பெருமாள்;
கர்னன்மனமகிழக் காட்சிவரங்கொடுத்து
அவ்வேளைகுந்தியம்மாளரண்மனைக்குத்தான்போயி;
அத்தைமார்தம்மோடே யங்கனிடமேசெதியெல்லாம்
அரியவசப்படுத்தி ஆயரவரப்போழுது
ஆயரவர்தானுரைக்க அலரியெழுந்திருந்து
விட்டவுடன்குந்தியம்மாள் விழுந்துவெறுநிலத்தில்
முட்டியேகையாலே முகத்தோடே தானறைந்தாள்
வாயிலடித்துக்கொண்டு வயிற்றினில்கையைவைத்து

மகனேமகனேயென்று மண்ணின்மேல்தான்விழுந்தாள்
ஆயர்பெருமாளு மத்தையரைத்தானெடுத்து
பூந்துகிலாடையினால் பெருகியகண்ணீர் துடைத்து
அத்தையரேநீர்கேளும் ஆயன்விதிசுப்பாது
முன்னாள்விதிதவிர்க்க முடியுமோமூவரினால்
தலையின்விதிப்படிகள் தப்பாது அத்தையரே
பிரமாவெழுதியதோர் பிராப்தியிருக்கையிலே
தப்பவைக்கவொண்ணாது தாரணிராசருக்கு
இனியான்படுதுயரமேதுக்குஅத்தையரே
இங்கிருக்கநியாயமல்ல ஏகுஞ்சமர்க்களத்தே
கர்னனிடத்தில்நீர் கன்னியரேபோய்வருவாய்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் போனார்தன்பாடிமனை
மாயவனார்போனபின்பு மாதாளெழுந்திருந்து

குந்தியம்மாள் அமர்க்களத்தில் வந்து
கர்னனைக்கண்டு பரிதவித்தல்

அப்போதுகுந்தியரு மமர்க்களத்தைதான்தேடி
அப்போதுகுந்தியுடன் ஆரிழைமார்தாமெழுந்து
மகனைக்காணவென்று மாதுநடந்தாளே
கூடநடந்தார்கள் குந்தியுடதாதியர்கள்
ஒக்கநடந்தார்க ளுத்திமிமார்தாதியர்கள்
கர்னனுமாண்டதொரு களரியெவ்விடங்களென்று
அர்த்தராத்திரிவேளையிலே அமர்க்களத்தில்குந்தியம்மாள்
பிணமுங்குறைத்தலையும் முன்னுமுன்னுந்தானிடற
உதிரக்கடல்நோக்கி யோடுநறசமுத்திரத்தில்
வாறளவான் நேஞ்சியவம் மகனிட ஆசையினால்
அடித்துப்புரண்டழுது அமர்க்களமெல்லாந்தேடி
கறபகத்தேரோடே கண்டாளேகர்னனைத்தான்
கண்டுதான்தெரிக் கர்னனார்மேல்விழுந்து
வாயிலடித்துக்கொண்டு மார்பேலணைத்துக்கொண்டு
மகனேசருவிளமேமாகர்னப்பெருமானே
பொன்னேமணிவிளக்கே பூவேயிளஞ்சியமே
சொர்ணப்பசுங்கிளியே துலங்குரத்தினமே
முன்னேயொருநாளில்முனிவாய்மைத்தன்னாலே
ஐந்தாம்வயதிலேபஞ்சாட்சரமளித்தார்
செல்வத்திலேயென சிறுபுத்திகளாலும்
மனமகிழ்ச்சினாலே மதிகெட்டுப்போனேனே
வலக்கையில்பிடியுடன் மந்திரத்தையுச்சரித்தேன்
சித்திபண்ணமந்திரத்தால் சூரியனுமவ்வேளை

பாசமாய்க்கர்னனென்று பாலனெனக்களித்தார்
அவ்வேளைமாயவனார் அதிதுமவரோடிவந்து
பெற்றமகன் குற்றமெனக்கூறுபேழையிலுன்னை வைத்து
முத்தரித்துப்பெட்டியைக்கான் முகமாயமலலாமல்
கெங்கையிலேவிட்டுவிட்டார் கேசவனார்தானுமப்போ
அந்தப்புரஞ்சேர வனுப்பிவைத்தார்மாயவனார்
பெற்றுவளர்த்துநான்பெருமகிழ்வுகொள்ளாமல்
வைகையிலேவிட்டுவிட மாபாவியானேனே
வைத்துவளர்த்துநான் பிரபல்லியங்காணமல்
வாழவுன்றன் மடியில்வைத்துவளர்க்காமல்
ஆற்றிலனுப்பிவிட்ட அரும்பாவிநான்தானே
பேழையிலேகட்டிவிட்டுப்பெருக்கததவித்தேனே
கும்பத்தின் முலைப்பால்கொடுத்துவளர்க்காமல்
அப்பிப்பால்வார்த்துநான் ஆற்றில்விட்டபாவியானேன்
பட்டமபதிதனுமுன்னைப் பாராளவயாமல்
பெட்டியில்வைத்துநான் பேராற்றில்விட்டுவிட்டேன்
முகத்தோடேமுகமணைந்துமுலைப்பால்லியாமல்
செலத்திலேவிட்டெனக்குச்சிலைப்பாலளித்தேனே
கட்டியணைத்துவுன்னைக்கண்குளிறபாராமல்
நட்டாற்றில்விட்டுநான்பாவியானேனே
பழுதில்லாமுத்தென்று பாருலகஞ்சொல்லாமல்
இழிதுள்க்குவெனனச்சொல்லி யிப்பரவுனைவைத்தேனே
குருகுலத்தான் மைந்தனென்று கூறுவாரில்லாமல்
சிறுகுலத்தானெனவுலகஞ்செப்பவுனை வைத்தேன்
ஐவருடன்கூடியரசாளவில்லாமல்
தெய்வச்சிறுமையினார் சிரைக்குலைத்தேனே
தம்பிமார்தன்னுடனே தனித்தரசாளாமல்
கும்பியமன்னருடன் கூடியரசாண்டாயே
குந்தியம்மாள்பிள்ளையென்று குருகுலத்தில் வாழாமல்
அங்கனார்பக்கலிலே யரசாண்டிருப்பாவே
நாலால்கடுந்திரளார் நாற்றுரைர்கள் தங்களுடன்
மேலேயரசாண்டு வெட்கித்திருந்தாயே
இந்தவுலகத்து ராஜாக்கள் தானறிய
பந்திடவைவரையும் பகையாக்கிக்கொண்டாயே
விசையன்மேல்தான்பகையாய் மீண்டுவந்தநாகந்தன்னை
அசையாமலுனதருகி லமர்த்திவளர்த்தாயே

தம்பியிவனென்று தானறியமாட்டாமல்
வெம்பியநாகத்தை மடிக்காய்வளர்த்தாயே
மருகனைத்தொடாதேயென்ற மாதாசொல்தள்ளாமல்
ஒருகணையைநீயெடுத்து வுகந்துமடிந்தாயே
தம்பிதானென்றுசொல்லித் தானறியமாட்டாமல்
தம்பிகைபாணத்தால் தளர்ந்துமடிந்தாயே
காணுமலுன்பிறப்பைக் கார்வர்ணர்தன்பொருட்டால்
மாணுகனுக்காகமாண்டாயாரணக்களத்தில்
நாக-சொன்னமொழிகேட்டு தொடர்ந்துவச்சாலென்பிறகே
மன்னருடனிருந்து மதிக்கவரசாளுவையே
தாழாமல்நீயுமிந்நாள் தன்பிறப்புகாணுமல்
மாயாபலராசாண்டு மதிகெட்டானுனேயே
அண்ணருந்தம்பியரு மரசாண்டுவாழாமல்
தம்பிகைபாணத்தால் தளர்ந்துவிழுந்தாயே
அண்ணனுர்கர்ணனென்று ஐவரறியாமல்
கொன்றாரேயுன்னைப்பின்னிக் கொடும்பாவிபஞ்சவர்கள்
வீணுக்குவுன்னைவிருதாவில்சென்றேனே
சித்தமனங்குளிரச் சீராகப்பெற்றேனுன்னை
வைத்திருந்துபாராமல் மாபாவியானேனே
அண்ணனுர்கர்ணனென்று ஐவருடன்சொன்னுக்கால்
மண்ணில்விழுந்து மடிவார்கள்பஞ்சவர்கள்
அங்கரயானண்ணனென்று அறிந்தாரேயாமாகில்
தங்களிடைகைச்சிலையால் தானேமடிவாகள்
ஐவருக்கென்னசொல்வே னப்பாவென்கண்மணியே
பஞ்சவர்க்கென்னசொலவேன் பைங்கிளியேகண்ணாளா
பொன்சொரிந்தவாளாளே புத்தியென்றுசொல்வாயே
என்றுசொல்லிகுந்தியம்மா ளேந்திழையாள்தான்புலம்பி
முட்டினுள்தேரோடே முழிகள்சிதறிடவே
அப்பினுள்மார்மேலே அங்கமெல்லாம்வியர்த்துவிட
கதறித்தலைமோதிக் கர்ணனுர்மேல்விழுந்து
மயிருக்கொருபாணம் வகையாகதைத்திருக்க
அம்புகளெல்லா மருங்கையினுல்தான்பிடுங்கி
கும்பமுலைப்பால் கொடுத்தாளேயந்நேரம்
முத்தமிட்டுக்கொண்டு முகத்தோடுறவணைத்து
முந்தானையைப்பற்றி மூடிமன்னன்மேலழுந்தி
உதிரபுலரானையெல் முத்தமியாள்தான்துடைத்து
மடியிலிருக்கின்ற மைந்தனைத்தானணைத்து
மைந்தனுர்கையெடுத்து மாதுநல்லாள்கண்ணிலொத்தி
மகனேமகனேயென்று மாதுநல்லாள்முத்தமிட்டாள்
மகனென்றசத்தமது மன்னவனுந்தான்கேட்டு

குந்திமுலைப் பாலை குளிரவேதான் குடித்து
அங்கங்குளிர அமுதுண்டு அங்கராயன்
கலைகள்தெளிந்து கர்ணனுறப்போது
குந்தியம்மாள் தன்முகந்தனைக் குறிப்பாகத்தான்பார்த்து
கொற்றவனைப்பெற்றெடுத்த குந்தியருந்தான்பார்த்து
கட்டியுறவணைத்து கனிவாயை முத்தமிட்டு
கன்னிக்குடலைக் கலக்கிவந்தகண்மணியே
சின்னவயதில்வந்த செல்வத்திரவியமே
கானமணிவிளக்கே கயிலாசங்கொண்டாயோ
சிவனடியைக்கண்டுநீ திரும்பியிங்கேவந்தாயோ
தாயார்க்குந்தம்பியர்க்குந் தானுரைத்துவாரேனென்று
மாயாமலீசரண்டை வரங்கேட்டுவந்தாயோ
என்றுசொல்லிகுந்தியம்மா ளேங்கியழுகையிலே
வகைவகையாய்ச்சொல்லி மாது அழும்போது

கர்ணர் தாயாருக்குரைத்தல்

அழுகின்றதாயாரை யங்கராயன்தான்பார்த்து
காசினியையாண்டதொரு கர்ணரெடுத்துரைப்பார்
சூரியமகாராசன் துதிபெறவேபெற்றெடுத்த
மாதாவைத்தான்பார்த்து மன்னவீரருரைப்பார்
சந்திரரும்வாழுவந்த தாயாரேகேளுமம்மா
ஆயர்கிருபையினா லமர்களங்கள்சோடித்து
ஈரேழுதேசத்து ராஜாக்கள்தங்களுடன்
பதினெட்டக்ரோணிப் படைகள்மடிந்ததம்மா
ஆனைபரிசேனைகளு மநேகமடிந்ததம்மா
பேய்கள்களைத்திடவே பெரும்பூதங்கொக்கரித்து
கூளிகழுகுடனே கூடியிரைபுசிக்க
உதிரக்கடல்நோக்கி யோடுகின்றவெள்ளமதில்
தாளிப்பனைமேலே தானிருக்குங்காகமது
கழுத்தில்வழியும்ரத்தங் காகமதுதான்குடிக்க
நாற்பத்தெட்டோசைகாண ரணக்களத்தில்தன்பெருமை
கேட்டவர்களெல்லாங் கிலிபிடித்துநின்றிடுவார்
பார்த்தவர்களெல்லாம் படுகளத்திலேமடிவார்
அப்படிக்கொத்ததொரு அமர்க்களத்திலிந்நேரம்
பதினைந்துநாழிகையில் பயமொன்றுமில்லாமல்
பெற்றவருமையினால் பேராசைதன்னாலே
தாங்கிமுலைகொடுத்த தாயார்நீயானதினால்
இந்தமகனுவினா லோடிவந்தா என்தாயே
பிள்ளையிட ஆசையினால் பெற்றவளேஎன்தாயே
மைந்தனிடஆசையினால் மாதாவேஎன்தாயே

ஆனாலுமின்னமொன்று அடியேன்சொல்லினைப்பம்
அறியாதான்சொல்லுகிறே னாச்சியரேநீர்கேளும்
தாயாரைநானறியேன் தகப்பனார்பேரறியேன்
பெற்றாரைநானறியேன் பிறவித்துணையறியேன்
உற்றாரைநானறியேன் உறவின்முறைநானறியேன்
வைத்திருந்தான்தானொழிய வளர்த்தாரைநானறியேன்
சோரிட்டார்தானொழிய சுற்றத்தாரையானறியேன்
ஈரேழுதேசத்து ராசாக்கள்தானொழிய
குருகுலத்தார்மைந்தனென்று கூறுவார்நானறியேன்
இழிகுலத்தான்மைந்தனென்று ஏசவளர்ந்தேனான்
இப்படியாகவிருந்துராசாண்டிருந்தேனை
துரியனார்பாக்கியத்தைச் செலவழித்துநானிருந்தேன்
பாணைகளுக்காக மாண்டேன்ரணக்களத்தில்
செஞ்சோற்றுக்கடனைத் தீர்த்தேனானின்றோடே
ஆனாலுமின்னமொன்று ஆச்சியரேநீர்கேளும்
முன்னாலேநீர்தானும் முழுகிவந்ததினபக்கல்
பிள்ளைநீதானென்று பிறப்பறியப்பண்ணிவைத்தாய்
பஞ்சவர்க்காகஒரு பாம்புக்கணையொழிய
மறுகணைவிடாதேயென்னும் மாதாவேநீயுரைத்துப்
போயபோதிந்தெனக்கு புகழ்ச்சிமகிழ்ச்சியினால்
வாழ்வுமெனக்களித்து மாதாவேபோனீரே
அந்தவரங்களைப்போல் அரசமக்கள்தானறிய
மகன்பேரிலாசையினால்வந்தாய்ரணக்களத்தில்
இன்னமொருவரங்களெந்தனுக்குத்தாருமம்மா
தம்பிமாரைவர்களும் தார்வேந்தர்தங்கள்முன்னே
வந்துரணக்களத்தில் வருந்தியென்னையெடுத்து
ஈரேழுதேசத்து ராசாக்கள்தான்பார்த்து
அருமைபெறவெனக்கு உரிமைசெய்யவேணுமென்று
வரங்கேட்கவளித்து ஆச்சியரேபோனீரே
அப்படியேயிப்பொழுது ஐவருமோடிவந்து
பாண்டுமகாராசன்பெற்ற பஞ்சவர்களோடிவந்து
மன்னவர்கள்காண வாரியென்னைத்தாமெடுத்து
குருகுலத்துமைந்தனென்று வரிசையெல்லாஞ்செய்வதற்கு
ஐவரையுமிங்கே யழைப்பிக்கவேணுமென்றார்

குந்தியம்மாள் ஐவரையும் அமர்களத்திற்கு வரவழைத்தல்

அந்தமொழிகேட்டு ஆரணங்குகுந்தியம்மாள்
மைந்தனைமனங்களிக்க மாதவமுநேரம்
தனக்குகவரியிடும் தாதியரைத்தானழைத்து

முத்தின்கவரியிடும் மூப்பிழுகப்நோக்கி
தர்மனார்வீமனார் தனஞ்சயனாரெட்டையனார்
ஐவரையுமிந்நேரம் அழைத்தோடிவாருமென்றாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரிழைமாரோடிவந்து
பாடியரண்மனையில் பஞ்சவர்கள்வீற்றிருக்கும்
சிங்காசனத்தருகே திகழவந்துதெண்டனிட்டு
தக்கபுகழுடைய தருமருந்தான்பார்த்து
ஆர்பணிதானிரீ யறியவுரையுமென்றார்
தாமக்கருங்குழலார் தாதியருமேதுரைப்பாள்
பூமியோடொத்தகொதாரு புண்ணியனே கேளுமையா
கொற்றவரைப்பெற்றெடுத்த குந்தியம்மாளென்னுச்சி
காசினியையாண்டிருந்த கர்ணர்பெருமானும்
சந்திரகுலம்வாழவந்த தருமருக்குமூத்தவராம்
ஆகையால்குந்தியம்மா ளமர்க்களத்தில்தேடிப்போய்
கற்பகத்தேருடைய கர்ணனார்மேல்விழுந்து
அழுதிருக்குங்குந்தியம்மா ளவரைத்தானழைத்து
வாருமென்றுசொல்லி மாதுயனுப்பிவைத்தாள்
என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏங்கியந்தபாண்டவர்கள்
ஓமப்புகையில்நெய்யை யூற்றினவாறதுபோல்
ஆறாத்துயருற்று அனலில்மெழுகாகி
அண்ணாவேயென்று அவனிப்புரண்டழுதார்
முட்டினார்மன்னரவர் மூழிகள்சிதறிடவே
அடித்துப்புரண்டழுதா ராழிபலந்தான்சிதற
அருகிருக்குமன்னவர்க ளவரைத்தானெடுத்து
தாரவேந்தரைவருந்தந் தனிக்கலரிவிசனுற்றார்

பஞ்சவர்முதலானவ ரமக்களம்வந்து
கர்ணனைப்பார்த்துப் புலம்பல்.

ஐவருந்தானெழுந் தமர்க்களத்தைத்தான்தேடி
நடந்திடவேயந்நேரம் இராசாக்களெல்லோரும்
ஐவருடன்கூடவெலறியவர் தானடந்தார்
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவர்களும்
பாதியிரவுதனிற் பதினைந்துநாழிகையில்
பேய்கள்பிணந்தின்னும் பிசாசுமிரண்டோடும்
கொள்ளிவாய்ப்பேய்களது கோஷ்டங்கள்செய்துநிற்கும்
பிணந்தின்னும்கூளிகளும் பிதிர்கலங்கியெழுந்திருக்கும்
அலறியழுதசத்த மமர்க்களங்கள் தானதிரும்
அண்ணாவேகர்ணனென் றைவர்களுமப்போது
கன்றிழந்தபசுவைப்போல் கதறியவர்தான்புலம்பி
குந்தியார்பேர்கூறிக் குறிப்பாகத்தானடந்தார்

குந்தியழுதசத்தங் கொற்றவர்கள் தான்கேட்டு
ஓடியேயவந்துமிந்த உத்தமர்களைவருந்தான்
கற்பகத்தேர்மேலே கர்ணரவர்மேல்விழுந்து
முட்டினார்தேம்பா முழிகள்சிதறிடவே
அறைந்தார்கள் தங்களிட கடங்களற்புவிழ
வாயிலடித்துக்கொண்டு மண்மேல்புரண்டழுதார்
சளைத்துவிழுந்தெழுந்து கர்ணனார்மேல்விழுந்து
அடிநாளிலிவ்வார்த்தை யறியாமற்போனோமே
மர்மமாய்த்தானிருந்தாள் மாபாவிகுந்தியம்மை
இப்போதுரைத்தவளு மப்போதுரைத்தாக்கால்
இந்தப்பெருவாழ்வு மிராச்சியமும்வேண்டாமல்
அரசும்பெருவாழ்வு மைவர்களும்வேண்டாமல்
காட்டகத்திறபோய்விடுவோம் காவலர்களைவர்களும்
ஐவருங்கூடிநா மாலோசனைபேசி
அந்நேரங்கானகத்தி லைவருமேகுவோம்
தாயல்லகுந்தியம்மாள் சத்ராதிகளுக்கு
பம்பாவிகுந்தியம்மாள் படுகளத்திற்சொன்னாளே
மாபாவிகுந்தியம்மாள் மனதிலேவைத்திருந்தாள்
குந்தியைப்பார்த்துக் கோவென்றுபஞ்சவர்கள்
அழுதாரேபஞ்சவர்கள் மேனியெல்லாம்வாய்த்திவிட
முட்டினார்பஞ்சவர்கள் முழிகள்சிதறிடவே
அறைந்தார்கள்தங்களிட அடிவயற்றில்கையைவைத்து
அண்ணனார்கர்ண ரென்றவறியாமல்
கர்ணனைத்தான்செயிக்க கண்டங்கருத்தாரை
அடுத்துக்கணைவாங்கி யமர்செய்தோமண்ணாலே
சிறுபுத்திதன்னாலே செய்துவிட்டோமண்ணாவே
கர்ணனார்மேல்விழுந்து கதறிப்புலம்பிடவே
சளையால்களைத்திருந்தகர்ணர்களைதெளிந்து
மூர்ச்சைகளைதெளிந்து முகத்தையவர்பார்த்து
தம்பியாரைவரையும் தழுவியெடுத்தணைத்து
பூந்துகிலாடையினால் பெருகியகண்ணீர்துடைத்து
துக்கத்தைதானாற்றி துய்யபெருமானும்
அண்டையிலேதானழைத்து அண்ணன்பெரியானும்
முன்னாள்விதிவசத்தை மொழிந்திடவுமப்போதான்
அர்ச்சுனன்கையம்பாலே யென்னையிழக்கவென்று

மனதிலேயெண்ணி வஞ்சம் மாயவனார்செய்ததல்லால்
பின்னொருவர்செய்த பிழையல்லத் தம்பியரே
குருகுலமாண்டுவரும் குமாரர்களென்று சொல்லி
ஒருகுளத்து நீர்தனையே யுண்டிருந்து வாழாமல்
மாயவனார் செய்த வஞ்சனைகளல்லாமல்
மற்றொருவர் செய்ததல்ல வஞ்சனைகள் மன்னவரே
ஆண்டாண்டுதோறு மழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டார்வருவதுண்டோ வாலமணிவிளக்கே
இதையறியாமலே துக்கித்திருந்தாம்
பாதிப்பொழுதிலே பதினெட்டுநாழிகையில்
கல்லோரிகலனுமையும் காரிருளில்வந்திடுமே
விடிகிறநேரமது ஆச்சுதுகாணேவந்தனமே
போவோமெழுந்திருங்கள் புண்ணியரேயென்றுரைத்தார்
போவோமெனறசொல்லைப் புகழ்வேந்தர் தான்கேட்டு

பஞ்சவர்கள் கர்ணனுக்கு பட்டந்தரிப்பித்தது

ஐவருடன் துக்கியநாவிதனெழுந்திருந்து
அண்ணனார் தன்னையப்போ அபாததினார் தண்டிகையில்
பல்லக்கெடுத்துவரப் பரிவாரஞ்சூழ்ந்திடவே
ஐவருந்தண்டிகையிலருகாகச்சூழ்ந்துவர
பொன்னுலகந்தன்னிலுள்ளோர் விட்டமழைசொரிய
சற்சரிமீட்டிடுவார் சாமரம்வீசிடுவார்
கவரிகள்மீட்டிடுவார் சாமரம்வீசிடுவார்
ஐவருந்தமக்க அரண்மனையில்கொண்டுசென்று
பக்கமொடாவனுவிலழுத்த பஞ்சணைமீதமர்த்தி
மூவருங்கொண்டாட முடிசூட்டி கர்ணனைத்தான்
பாருலகப்கீர்த்திபெற்ற பட்டத்தரசனென்று
எக்காளமூது முரசுபேரிதான்முழங்க
சின்னமுழங்கத்திருச்சின்னந்தானூத
அண்ணனார்பாதம் படிவணங்கிபஞ்சவர்கள்
கர்ணனார்பக்கவிலே கைகட்டி வீற்றிருந்தார்
இதிகுலத்தானென்றதொன்று எண்ணியிருந்தவர்களெல்லவரும்
பழுதில்லாச்சிங்கமென்று பணிந்தார்களெல்லவரும்
விருதுகள்தான் முழங்க வெண்கவரிதான்வீச
செங்கண்மால்கர்ணருடன் சேரக்கொலுவிருந்தார்
பாருலகில்தேவேந்திர பார்வேந்தன்கர்ணனுந்தான்
பஞ்சவரும்போற்றிசெய்யப் பஞ்சணையில்வீற்றிருந்தார்
அப்படியேகர்ணனுந்தானைவருடன் வீற்றிருந்தார்
அத்திபுரமாளு மரவக்கொடிவேந்தன்
வணங்காமுடிவேந்தனை வாவிட்டதூதுவர்கள்

அருச்சுனன்கையம்பாலே யங்காராயன்பட்டதென்று
மானாகந்தன்னுடனே வந்துரைத்தார் மன்னவர்கள்

கர்ணன் மடிந்ததைக்கேட்டுத் துரியோதனன்
அமர்க்களம்வந்து தேடுதல்.

தேசத்தையாளும் துரியோதனன்கேட்டு
மாளாத்துயர்கொண்டு மண்மேல்விழுந்தழுது
அண்ணாவேகாணோமென்று அலறிவிழுந்தழுது
கர்ணனார்தான்பட்டகளரியதுஎங்கேயென்று
பந்தம்பிடித்துவரப் பார்வேந்தர்தானடந்தார்
பஞ்சவர்க்குமுன்பிறந்த பட்டத்தரசனென்று
ஐவரும்வந்தடுத்து ஆபண்மணிக்குப்போனாரென்று
மலைத்தாண்டரோடிவந்து மன்னனுக்குதானுரைத்தார்
தேசத்தழகன் திரியோதனன்கேட்டு
முட்டினாயன்னவனும் முழிகள்சிவந்திடவே
கையாலறைந்தழுதான் கண்டங்களிற்றுவிழ
கர்ணனேயண்ணாவே கண்ணேமணிவிளக்கே
வையகம்விளங்கவந்த வாழ்வேமரகதமே
உன்னாலேன்பட்டமதை உதவியாண்டிருந்தேன்
உன்னாலேஎன்பேச்சும் ஒப்பாச்சேமன்னவர்க்கு
உன்பலத்தினாலேநா னுகந்துபடைக்கிசைந்தேன்
அடிநாளிவ்வார்த்தை யறிந்திருந்தேனாமாகில்
பஞ்சவர்களோடேநான் பகைசெய்துகொள்ளாமல்
பாதியரசுடனே பகுந்தளிப்பேனவருக்கும்
பஞ்சவரும்நூற்றுவரும பரிந்தரசையாண்டிருப்போம்
கொற்றவரும்நாங்களுமாய் கூடியுறவாயிருப்போம்
கோத்தானுமோரதுபோல் ஒத்துமிகவாழ்ந்திருப்போம்
அரசாளுமாசையினா லமர்க்களம்சோடித்து
சண்டைகள்செய்துநான் சாகக்கொடுத்தேனே
உன்னையுமநம்பியல்லோ வுடன்பகைத்தேன்பஞ்சவரை
நம்பினேனுன்னைநீ நட்டாற்றில்விட்டாயே
தம்பியரைநானிழந்து தமையரையும்நானிழந்தேன்
அம்புவியாசையினால் அனைவரையும்நானிழந்தேன்
ஐவருங்காடாண்டா ரங்கனேநீநாடாண்டாய்
யானுமென்தம்பியர்களவர்கள்நூற்றுவரும்
வெற்றேற்றமிட்டு விழலுக்கிறைத்தோமே
கர்ணனார்தம்முடனே கலந்திருக்கநாளானால்
மேலணிந்தகுண்டலமும் விருதாவாய்த்தான்போமே
அரவத்துக்குஆயிரங் கலப்பால்கள்தான்வார்த்து
பட்சமாய்க்கர்ணனிட பக்கத்திலேவளர்த்த
அருமையாய்த்தான்வளர்த்த அர்ச்சுனன்மேலேவிட்ட

பகையாளிமேலேவிட்ட பாப்புமழுதாமோ
வகைவகையாய்ச்சொல்லி மன்னவழும்போது
அருகிருந்தமன்னவர்க ளவனையெடுத்தேற்றி
ஆண்டாண்டுதோறுமினி யழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டதொருகர்ணனார் வாரதில்லைவாருமென்றார்
வாருமென்றுசொல்லி வருந்தியழைக்கையிலே
மாணுதமேந்தியதோர் மன்னவருந்தானெழுந்து
சயிந்தவனைத்தானழைத்து தாமங்கேயுரைப்பார்
பதினேழாநாளையிலே படிகளத்தில்தான்முடிந்த
கர்ணனார்பாடும் காளையர்கள் தன்பாடும்
தையலாள்காந்தாரி தனக்குரைத்துவாருமென்று
அனுப்பிவிட்டுத்தன்னுடைய அரண்மனையில்வீற்றிருந்தார்
சயிந்தவனுமோடிவந்து தையலாள்தனக்குரைத்தான்
தையலாள்தான்கேட்டு தலையிலடித்தெழுந்து
ஓவென்றலறி யுத்தபியுங்கீழ்விழுந்து
மன்னவனேகர்ணனென்று வாய்திறந்துதானழுதாள்
கலத்துப்புழுநீக்குங் கர்ணப்பெருமாளே
கட்டுண்ணவைத்ததொரு காணமேனெங்கொளித்தாய்
மூன்நாளில்தானு முடிபெற்றிருக்கையிலே
முக்காலுஞ்செய்தவினை முழுப்பாவியாகையினால்
அருசுயமேதாரன்னமெல்லா மத்தனையுந்தானபுழுவாய்
ஈரேழுதேசத்து ராசாக்களெல்லோரும்
தையலாலெங்களுக்குச் சந்ததிகளில்லாமல்
எல்லோருந்தூஷிக்க யிருந்தேநெடுநாளாய்
செய்ததொருதீவினையாற் செல்வந்தானில்லாமல்
இருந்தேநெடுநாளாய் என்மகனேகர்ணநீ
சலத்திலேவந்தெனக்குத் தவக்குறையைத்தீர்த்துவைத்தாய்
பொற்கலத்திற்சாதம் புழுவாயமர்ந்திருக்க
பிடிவாய்பிடித்தெடுக்க புண்ணியாஉன்கையாலே
புழுநீக்கிப்போசனங்கள் போதேயருளினன்காண்
கலத்துப்புழுநீக்குங் கர்ணனென்றுபேருமிட்டு
போற்றிவளர்த்தேனே பொழுதொருமேனியுமாய்
மைந்தரில்லாமாளிகையில் மகிழ்ந்துவளர்ந்திடவே
மலடென்றுசொல்லாமல் மைந்தர்களையீன்றெடுத்தேன்
உன்னழகைக்கண்டியா னுறுதியாயரசாண்டேன்
நூற்றுவரைத்தவிர நேர்த்தியாய்நம்பினேன்யான்
நம்பினேனென்னையினி நட்டாற்றில்விட்டுவிட்டாய்

என்றுமே தையலரு மேங்கியழுகனாற்ருள்
கண்ணில்லாக்காந்தாரி கதறிப்புலம்பிடவே
தனஞ்சயனும்வந்து தழுவியெடுத்தணைத்து
பஞ்சவருங்கர்ணனூர் பாட்டினாக்குத்தானுவாரந்து
துரியனிடபக்கலிலே திரும்பிவந்தான்பக்கலிலே
தையலிடவாலாறெல்லாந் தனியனுக்குந்தானுவாரத்து
மன்னவர்கள் தங்களுடன் மனமகிழ்ந்தாரந்நேரம்
மற்றுநாள் தானெழுந்து மகாசேனை தன்னுடனே
பதினெட்டாம்நாளையிலே படைக்கிசைந்தான்சல்லியனும்
உதித்தான்கதிரோனு முதயகிரிதன்மேலே
கதிரோனுதித்திடவே யிருவர்படைக்கிசைந்தார்
துரியனூர்சல்லியர்க்கு சேனுபதியளித்தார்
அரசுமன்னர் தங்களுடன் அமர்க்களத்தில்களங்களுடன்
சேனையளித்தவர்க்குத் திரள்மன்னர் தங்களுடன்
சல்லியனுமப்போது தானின்றுன்போர்முனையில்
ஐவருங்கூடி யமர்க்களமேவந்தார்கள்
வந்து அணிவகுத்து மாயவனுமே துரைப்பார்
கொல்லவந்தகூற்றுவன்போல் சல்லியனுர்வந்தானே
என்றுசொல்லக்கேட்டே துரைப்பார் தருமலிங்கம்
சத்தசமுத்திரமுந் தாண்டிவந்தோமுமமாலே
குயவனிடகுட்டைதனில் கோபாலாபரமோதான்
என்றுசொல்லிஐவருந்தா னெரிபறந்துகண்சிவந்து
கோபித்துகண்சிவந்து கொற்றவர்களைவர்களும்
சீறியவர்கொக்கரித்து சினந்தெழுந்தாரப்போது
இருவரிடசேனைகளும் எதிர்த்தார்களந்நேரம்
கர்னனிடபுத்திரர்கள் காளையிருவர்களும்
சூரியபற்பனென்றும் சுந்தரபற்பனென்றும்
நகுலனுடன்சண்டைபண்ணி யமலோகத்தில்தானடைந்தார்
வீமனுடன்சல்லியனும் மீண்டுசண்டைதான்செய்தான்
மதகரியான்தண்டாலே மீண்டானே சல்லியனும்
சல்லியனும்மீண்டிடவே தார்வேந்தன்வந்தானே
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமான்
வீமராசன்தன்னுடனே மீண்டுவந்தான்சண்டையிட்டான்
சீறிவந்தாசனங்கே தேர்த்தட்டில்தான்விழுந்தான்

வீமன்சல்லியன்மேல் அம்புதொடுத்தல்.

அப்போதுவீமனவன் அதிகதிறலுடன்
எமனுடையவாளதிலே லெய்தானேவீமனப்போ
வீமன்கைவாளதினுல் சல்லியனுர்தான்மடிந்தான்

தருமனூர்வாளதினால் சகலருந்தான்மடிந்தார்
சேனாபதிமானைகையில் சினந்தெழுந்தராசரெல்லாந்
துரியனூர்சேனையெல்லாந் திசைகெட்டுஓடலுற்றார்
தருமனூர்சேனையெல்லாந் தாமங்கேகெர்ச்சித்தார்
சல்லியனூர்தன்னுடனே தான்பிறந்ததம்பியர்கள்
இருபதுபேர்களும்வந் தெதிர்த்தார்களப்பொழுது
எழுநூறுராசாக்க ளேகமாய்வந்தெதிர்த்தார்
வந்தெதிர்த்தாராசர்களை மதகரியான்தண்டாலே
கொன்றுமுடித்துவிட்டான் கொற்றவனத்தனையும்
அவ்வளவுபடைகளெல்லா மதஞ்செய்தான்தண்டாலே
மாண்டதொருசேனைகளை மாநாகன்தான்கேட்டு
தம்பிவிகர்ணநீ தாக்குமப்பாவீமனைத்தான்
விகர்னனும்வில்வளைத்து வீமன்மேல்வந்தெதிர்த்தான்
வந்தவிகர்ணனைத்தான் மதகரியான்தான்பார்த்து
தம்பிவிகர்ணநீ தார்வேந்தாசொல்லுவேன்கேள்
முன்னாலேராசசபை முடிமன்னர்தங்கள்முன்னே
சூதுவிளையாடுகையில் துரியற்குப்புத்திசொன்னால்
வேணதெல்லாஞ்சொன்னாய் வேந்தாந்தஅண்ணருக்கு
ஆகையினாலெந்தனிட அங்கமெல்லாங்கூசுதென்றான்
கொல்லவென்றால்கையெழலை கொற்றவனேயென்னசெய்வேன்

வீமன் . விகர்னன்மேலம்புதொடுத்தல்.

என்றுசொல்லத்தான்கேட் டேதுசெய்வான்தம்பியப்போ
அண்ணாவேவீமாநீ அடியேன்சொல்கேட்டருளும்
நூற்றுவரைக்கொல்லவென் றேற்றவிரதங்கொண்டாய்
எந்தன்சொல்தப்பிவிட்டா லேற்காதுவுன்விரதம்
வந்தவிதியெந்தனுக்குத் தக்காதுஅண்ணாவே
பிர்மாவெழுதினதைப் புரட்டிவைக்கக்கூடாது
ஆகையினாலுன்விரத மழியாமலெந்தனைநீர்
கொல்லுமென்றுசொல்லுகையில் கோபித்துக்கண்சிவந்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொக்கரித்துதண்டெடுத்து
ஆக்கரித்துப்பற்கடித்து அடித்தகன்விகர்னனப்போ
மதகரியான்தண்டாலே மாண்டான்விகர்னனப்போ
விகர்னன்மடிந்திடவே வீமனவன்தான்பார்த்து
ஐயையோதம்பியென் றழுதுபுலம்பலுற்றான்
புலம்பியழுதமன்னன் புண்ணியனுந்தானுமப்போ
விகர்ணனைக்கொன்றபின்பு மீண்டுமந்தபடைகளெல்லாம்
அதஞ்செய்துதண்டாலே யடித்துநசுக்கலுற்றான்
வந்தவந்தபடைகளெல்லாம் மாண்டுமேபோய்விடவே
கண்டுவந்தமாநாகன் கண்கலங்கியேக்கமுற்று

முன்னாள்பெரியோர்கள் சொன்னபுத்திகேளாமல்
பதினொருஅக்ரோணிப் படைமன்னர்படைகளெல்லாம்
செத்துமடிந்தாருஞ் செலவழிந்துபோனாருந்
தப்பிப்பிழைத்திவரைத் தான்கண்க்குப்பார்க்கலுற்றான்
ஐந்நூறுதேர்க்காரர் ஆனைபரிஎழுநூறில்
காலாள்பரிசனங்கள் காவலரெண்ணாயிரம்பேர்
மற்றபேர்குருக்கள் மகுடந்தரித்தவர்கள்
கிருதவர்மன்கிருபாச்சாரி கீர்த்தியுள்ள அசுவத்தாமன்
இவர்கள்தவிர விருந்தார்களிவ்வளபேர்
இவ்வளவுபேர்கள்பட்டு இறந்துமடிந்தவுடன்
உற்றுயோசித்துமப்போ ஓடினான்தோழிந்து
தோழிந்துஓடிவந்து திருக்குளத்திற்போய்க்குதித்து
பட்டிறந்தபடைகளெல்லாம் படைமன்னர்தானெழுப்ப
பொய்கைநீர்க்கங்கையில் போய்முழுகித்தோத்தரித்தான்
ஈஸ்வரரைநோக்கியங்கே இருந்துசெபஞ்செய்யலுற்றான்
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமாள்
மாநாகன்போனபின்பு மன்னவனார்படைகளெல்லாம்
தாயிலாக்கன்றதுபோல் தத்தளித்துதான்புலம்ப
மூலைக்குமூலை யோடலுற்றார்படைகளெல்லாம்
திக்குத்திசையைவிட்டுத் திசைதப்பியோடுவதை
தக்கபுகழுடைய தருமரிடபடைகளப்போ
கொக்கரித்தார்ப்பரித்துக் குறித்தார்கள்வெற்றிசங்கு
வெற்றிசங்குதான்குறிக்க வீமனார்தான்பாழானதுந்
துரியோதனன்படைகள் திசைகெட்டுஓடுவதும்.
அரசரைக்காணும லமர்க்களம்பாழானதுங்
கண்டுளரிபறந்து கையில்கதையெடுத்து
பொய்கைகரைதேடிப் புண்ணியனாரோடிவந்து
வைகைக்கரையில்நின்று மானாகன்தன்னையப்போ
கூவியழைத்துமங்கே கொக்கரித்தார்ப்பரித்தான்
மோதியறைந்தானே மூர்க்கமுடன்கங்கையிலே
சூதுபண்ணியோடிவந்து சுரங்கத்திலொளித்தாய்நீ
ஏதடாமானகா இதுவோசவுரியங்கள்
திக்குதிசைமன்னர்களுந் தேவர்களும்பார்த்திருக்க
ஒக்கநின்றுசண்டைபண்ணி ஓடிவந்துநீயொளித்திருக்க
லக்குவுனக்கின்றேடே நலமுடனேவாருமென்றான்
வாருமென்றுசொன்னவார்த்தை மன்னவனுந்தான்கேட்டு
சீறியங்கேபற்கடித்து செபத்தைமறந்துவிட்டு
ஏறிவந்தான்பொய்கைவிட்டு எல்லோருந்தான்பார்க்க
பொய்கைக்கரையேறி புண்ணியனார்வந்துநின்று

தக்கபுகழுடைய தருமரைத்தானோக்கி
எற்குமோவுங்களுக்கு ஒருவன்மேலித்தனைபேர்
இவ்வளவுபேரென்னோடே யெதிர்க்கிறதுநியாயமோதான்
என்றுமிகத்தான்கேட்க எதுசொல்வார்தருமலிங்கம்
சண்டைக்குவரவில்லை சமாதானஞ்செய்யவில்லை
தொண்ணூற்றொன்பதுபேர் தோள்வலுவாய்ப்பட்டிறந்தார்
உன்னுடையதம்பியர்களுத்தமர்கள்தாமடைந்தார்
என்னுடையதம்பியர்கள் யானுமினியுன்னிடத்தில்
மெக்கட்டிசேவிப்போங் காவலனேவாருமென்றார்
அந்நகர்தன்னோடு மரசுசெலுத்திடுவார்
உத்தமனேவாருமென் றுச்சரித்துத்தருமர்சொன்னார்
அந்தமொழிகேட்டு அரவக்கொடியோனுரைப்பான்
நூற்றுவர்தம்பியரை கொடியினிலேதான்போக்கி
என்தம்பிமார்களும் இவ்வளவுசைனியமும்
வந்துமடிந்துமப்போ மாள்வதற்குநான்பயந்து
உன்னுடனேகூட வுறவாகிநானிருந்தால்
இந்தவுலகமெல்லா மேதுசொல்வித்தானைக்குஞ்
சித்திரவேல்விசயன்வீமன் சிறந்தவுங்களைவரையும்
கொன்றுவிருந்திடுவேன் கூளிகழுகுகட்கு
என்றுசொல்லிமாநாக னேறினான்கரைமேலே
கரைமேலேவந்துநின்று கையில்கதையெடுத்தான்

வீமனுந் துரியோதனனும் யுத்தம்புரிதல்.

மனுந்துரியனுமாய் போர்செய்தாரந்நேரம்
ஒருவர்க்கொருவ ருயிர்நிலையைத்தான்கேட்க
வீமனதுகண்டு வெருண்டுதுரியோதனன்மேல்
அண்டவொண்ணாக்கோபமுட னார்ப்பரித்துக்கொக்கரித்து
மண்டியிட்டுக்கொண்டான் மாயவனாப்போது
துரியனுடையவுயிர்நிலையை ஸ்ரீகிருஷ்ணர்தான்காட்ட
அரையின்கீழ்ப்பெருந்தொடையை யடித்தான்வீமன்கதையால்
தொடையொடிந்துபூமியிலே துரியோதனன்விழுந்தான்
மாநாகன்தான்விழவே மதகரிவீமனப்போ
பத்தினியைப்பார்த்துப் பழுதுசொன்னவாயிதுவோ
உத்தமிதன் துகிலை யுரியச்சொன்னவாயிதுவோ
யென்றுசொல்லிவீம னெழும்பியுதைத்தானே
அப்போதுராசமன்ன ரனைவரும்பார்த்திருக்க
அந்நாள்தபசுக்கு மூர்த்திவனம்போனவர்கள்
இந்நாளில்வந்தார்கள் விதுரான்பலராமர்

விதூரன்பலராமர் வெகுண்டுமேயோடிவந்து
துரியனைக்காலா லுதைத்த வீமனைத்தான்பார்த்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லவென்றுரைவரையும்
ஆயுதத்தைப்பஞ்சவர்மே லங்கோர்தானெடுக்க
மாயவனார்கண்டு பலராமனுக்குத்தா னுலைத்தார்
முன்வார்த்தையாம்படியே மொழிந்துபலராமருக்கு
அமர்ந்தவமர்ந்துதா னவருடன்கூடியப்போ
ஆனார்தவத்தில்வந்த அசுவனுமோடிவந்து
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்மேல்விழுந்து
அழுதுபுரண்டெழுந்து அசுவனுமேதுசொல்வான்
ஈரேழுலகத்து ராசாவேயென்னரசே
மாயவனார்வஞ்சனையை மன திலெண்ணிப்பாராமல்
ஐவருக்கும்பெருதவி ஆயனார்தாமிருக்க
அறிந்துமிருந்துநீ அறியாதான்போலிருந்தாய்
ஈரேழுலகத் திராசாக்கள்தானறிய
சேனுபதியெனக்குத் தெரிந்துஅளிக்காமல்
என்னைநீநம்பாம லெனைப்பிரிந்துதள்ளிவிட்டாய்
அந்நாள்சேனுதிபதிபு மறிந்தெனக்குநீயளித்தால்
மன்னவர்கள்கைதனிலே மாளுவையோமன்னவனே
ஐவரையும்வென்றிடுவே னரசுமுனக்களிப்பேன்
பஞ்சவரைவேறுத்துப் பட்டமுனக்களிப்பேன்
என்னைநீநம்பாம லேங்கியேமடிந்தாயே
என்-சவுரியமும்வல்லமையுந் தாஷ்டீகமும்நீயறிந்து
சொல்வார்த்தைகேட்டுமென்னைத் திரணமயாக்கிவிட்டார்
என்றுசொல்லிக்குருபுத்தா னேங்கிவிழுந்தழுது
அழுதுபுரண்டு அசுவனுந்தான்புலம்ப
மானுகமேந்தியதோர் மன்னன்கணைதெளிந்து
அரவக்கொடியோ னசுவனைத்தான்றழுவி
குருமகனைத்தான்பார்த்துக் கொற்றவனுந்தா னுரைப்பான்
ஏதுக்கினிமே லிவ்வார்த்தையுந்தனுக்கு
காடாண்டாரைவர்களும் நாடாண்டான்கர்னராஜன்
கானகமும்ராச்சியமும் காவலரேதானுண்டார்
வெற்றேற்றமிட்டு விழலுக்கிறைத்தோங்காண்
ஆவதென்னனம்மாலே ஆயனவன்மர்மமிது
தலையின்விதிப்படிக்குத் தப்பாதொருக்காலும்
சொல்லிப்பலனென்ன சுந்தரரேபோங்களென்று
போமென்றுசொல்லப் புண்ணியனார்தான்கேட்டு
ஆனாலுமென்னவினி யன்பரேநீர்கேளும்
இனியாகிலுமெனக்குச் சேனுதிபதியளித்தால்

மன்னவனேயுன்பாதம் மகிழ்வாய்ப்புசித்தோம்நாம்
மன்னவர்க்குத்துரோணர்கள் வஞ்சனைசெய்ததில்லை
ஐவரிடமுடியை யமைக்கணத்தில்கொண்டுவந்து
ஈஸ்வரனுர்சாட்சியதா லிவ்வேளையுந்தனுக்கு
மன்னவனேநான் மகுடமுடி தரிப்பேன்
என்தகப்பன்துரோணரை எய்தானே துஷ்டத்தூய்மன்
அந்தப்பழிக்குநான் ஐவர்பழிவாங்கிடுவேன்
என்றுசொல்லக்கேட் டெழுந்திருந்துமன்னவனும்
சேனுதிபதியுனக்குச் செலவுகொடுத்தேனென்று
அரிபிளவுவெற்றிலையு மள்ளியவன்கைகொடுத்தான்
வாங்கியந்தஅஸ்வனுந்தான் மடிதனிலேவைத்துக்கொண்டு
பெரியாதமேறிப் புறப்பட்டான்மன்னவனும்
மாயன்கிருபர்சொல்லை மறந்துமேதானடந்தான்
கிருதவர்மன்மூவருடன் கெர்வித்துதானடந்தான்
இவ்வார்த்தைமாயவனு ரிருதயத்தில்தானறிந்து
சேனைதனைக்காக்கத் துஷ்டத்தூய்மனைக்காவல்வைத்து
நகரமதைக்காக்க ராட்சதரைக்காவல்வைத்து
ஆலோசனையுண்டென்று ஐவரையுந்தானழைத்து
நகரமதைவிட்டு நடந்தாரேஐவருடன்
வனத்தில்தவமிருக்கும் மாமுனிவர்பக்கமிலே
ஐவரையுந்தானொளித்து அப்பால்வழிநடந்துவிட்டார்
ஐவரையுந்தானொளித்து மாயவனுர்போனபின்பு
பார்ப்பான்மகன்தானும் பசுவாகத்தானடந்து
பஞ்சவர்கள்படைகளைப் பார்த்துமேவில்வளைத்தான்
அக்ரோணிப்படைகளை யடித்துளதிர்த்தார்கள்
கடந்துஅசுவத்தாமன் கணைமேல்கணைதொடுத்து
எதிர்த்துவந்தபடைகளை எமலோகம்சேர்த்துவிட்டு
அரசர்கள்தானிருக்க அரண்மனையைத்தானேக்கி
அசுவன்வருகையிலே ஆயரவர்காவல்வைத்து
பூதமெழுந்திருந்து போய்மறிக்கஅசுவனுமே
அசுவனுமோடிப்போ யானுர்தமைநோக்கி
செபதபந்தான்செய்து சிலையொன்றுவாங்கிவந்து
ஆக்கரித்துவந்தெதிர்த்த ஆதிபூதத்தேவதையும்
துஷ்டத்துய்மரையும் தொடுத்துஒருகணையால்
அப்போதுநடந்துபோ யரண்மனையினுட்புகுந்து
பாஞ்சாலிதுரோபதையாள் பாலைகள்தானிருக்க

இளம்பஞ்சபாண்டவர்க ளிருக்குமந்தப்பாலகரை
ஐவரிடபூமுடியை அசுவனுந்தானறிந்து
தேர்மேலேதான்போட்டுத் துரியோதனன்பக்கல்வந்து
ரணக்களத்தில்தான்விழுந்த நாயகனுர்முன்னேவந்து
மைந்தர்கள்பூமுடியை மன்னவன்முன்னேவைத்தான்
மானுகன்தான்பார்த்து மதிமயங்கியே துரைப்பான்
செல்வரைக்கொல்வதற்கோ சேனுபதியளித்தேன்
பாலகரைக்கொல்வதற்கோ பாக்கிலைநான்கொடுத்தேன்
இளம்பஞ்சபாண்டவரை ஏன்கொன்ருய்பக்தனே
பார்ப்பாரப்புத்தியிற் பாலகரைக்கொன்ருயே
நான்-வானுலகம்புக வழிகாட்டிவைத்தவரை
வீணுக்குப்பூமுடியை வெற்றியுடனறிந்தால்
பஞ்சவரேயாமாகிற் பார்ப்பானேசொல்கிறேன்கேள்
ஐவரிடதன்முடி யானுனேயிந்நேரம்
தருமருக்குடனேரிளைய தாக்குள்ளவீமனென்ருன்
கொக்கரித்துன்கழுத்தைக் குதித்துக்கடியானே
ஐவர்கள்பூமுடி யல்லவீபோடாவென்ருர்
பார்ப்பான்மனமுறியப் பார்வேந்தர்தாமுரைத்து
போமென்றுசொல்லியவன் பூமுடிசாய்த்தானும்

அசுவத்தாமனுக்கும் அர்ச்சுனனுக்கும் யுத்தம்.

பார்ப்பான்மகனும்போய் பஞ்சவர்கள்கோபமதாய்
ஐவரையுங்கொல்லென் றன்னேரந்தானடந்தான்
மாயவனுரிவ்வார்த்தை மௌனமாய்த்தாமறிந்து
பஞ்சவைத்தானழைத்துப் படுகளத்தில்வந்துநின்ருர்
பாலகர்மாண்டிடவே பத்தினியாள்திரௌபதையும்
அனலிற்பிறந்தவளு மைவருந்தானழுதார்
அழுதுமனம்பதறி யார்க்கரித்துப்பற்கடித்து
அசுவத்தாமாவைக்கொல்வோமென் றைவரும்சபதம்செய்து
ஐவருந்தேரேறி அசுவத்தாமாவைத்தேடிவந்து
கண்டந்தஅசுவத்தாமாவைக் காவலர்கள்சூழ்ந்துகொண்டார்
அசுவனுந்தான்பார்த் தவன்கையிலம்புபெற்று
அசுவனும்வில்வளைத்து அர்ச்சுனன்மேல்கணைவிடுத்தான்
அருச்சுனனுமூர்க்காளி லான்கையால்பெற்றுவந்த
பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பற்குணன்தானெடுத்து
அசுவனுர்பூமுடியை யறியவேதான்விடுத்தான்
இருவரும்விட்டகணை யெதிரில்லாமற்பறந்து
தோருமலொன்ருேடொன்று தொடர்ந்துபோர்செய்திடவே
ரிஷிம்காவியாசர்வந் திருவருக்குந்தானுரைத்தார்
அவ்வார்த்தைகளை யகற்றிவிட்டானசுவனுமே

பரசுராமர்தம்மைப் படுகளத்தில்வரவழைத்தார்
அவ்வேளைபரசுராம ரவனுக்குத்தானுரைத்தார்
அவர்நடக்கைகாரியமு மசுவனுந்தடுத்துரைத்தான்
தடுத்தஷோர்வார்த்தைகளைத் தருமரவர்கேட்டு
அசுவன்மேல்கோபமாய் அவன்தன்கிரீடமதை
அசுவன்கிரீடமதை யர்ச்சுனருக்குத்தான்கொடுத்தார்
அபிமன்னன்தேவியிட அடிவயிற்றில்தானிருக்கும்
கெர்ப்பத்தைப்பார்ப்பானறன் கைக்கணைக்கிரைகொடுத்தார்
இந்நாள்சபதமதை இரண்டும்சரியென்று சொன்னார்
அப்படியாகச்சொல்லி ஆரணியந்தான்போனார்
போனார்பரசுராமர் புண்ணியனார்போனபின்பு
அர்ச்சுனனார்விட்டகணை யசுவனிடபூமுடியை
தாங்கியிருந்தவொரு தங்கக்கிரீடமதை
சேரஅறிந்துபோய்ச் சிவன்வாத்தால்வந்துதித்த
மாதுநல்லாள்துரௌபதையின் மலரடியின்கீழ்ப்போட்டு
அரனார்தன்பக்கலிலே யக்கணையும்போய்ச்சேர
பார்ப்பான்கிரீடமதைப் பாதத்துக்குத்தான்கொடுத்து
அப்போதேகானகத்தி லசுவனுந்தானடந்தான்
அசுவத்தாமன்விட்டகணை ஐவர்க்குத்தானுருவ
அபிமன்னன்தேவியிட அடிவயிற்றில்தானிருக்கும்
கெர்ப்பத்தைதான்சிதைத்து கிறுகிறென்றீசரண்டை
ஈஸ்வரனார்பக்கலி லிதுவும்போய்ச்சேர்ந்ததுகாண்
அப்போதுமாயவனு ரந்தக்கருவெடுத்து
கும்பத்தில்வைத்துக் குழந்தையுருவாக்கிவிட்டார்
ஐவருமந்நே ரமமர்க்களத்துபூமிவிட்டு
மற்றுமுள்ளராஜாக்கள் மன்னர்கள்தேவியற்கும்
துரோணர்பாரியாட்கும் துரைமக்கள்தேவியற்கும்
சொல்லியழைத்தோடி துரிதமாய்வாருமென்று
ஆளையனுப்பிவைத்து அமர்க்களத்தில்தானடந்தார்
தருமனார்பீமனார் தனஞ்செயனாரெட்டையனார்
ஆயனார்முன்னடக்க ஐவரும்பின்னடந்தார்

பெண்களமர்க்களம் வருவ[illegible]

அரனதுகிருபையா லக்கினியால்தான்பிறந்த
பஞ்சவர்களைவருக்கும் பட்டத்தரசிநல்லாள்
முன்னாள்சபத முடிக்கவந்தபாஞ்சாலி
அல்லியும்நாககன்னி யர்ரிழைசுபத்திரையும்
குந்தியனைமுன்னிட்டுக் கொம்பனையாள்தானடந்தாள்
அனேகம்தேவியர்க ளனைவருந்தானடந்தார்
அமர்க்களம்தானோக்கி யனைவருமாய்த்தானடந்தார்

அத்திபுரம்போன ஐவரிடதூதுவர்கள்
அத்திபுரம்புகுந்து ஆரிழைக்குத்தானுரைத்தார்
கண்ணில்லாக்காந்தாரி தையல்பெருந்திருவாள்
துர்ச்சடைபொன்னுருவி தோகையர்மற்றுமுள்ளோர்
மற்றுமாசரிட மன்னரிடதேவியர்கள்
அத்தனைபேருக்கு மறிக்கையிட்டார்தூதுவர்கள்
ஆட்டுக்கடாவை அடித்தோட்டிவிட்டாப்போல்
அலறித்தலைவிரித்து அனைவோருந்தானெழுந்து
கோவென்றசத்தமுமாய்க் குருக்ஷேத்திரந்தானோக்கி
ஐவர்கள்வீற்றிருக்கு மமர்க்களம்வந்துநின்றார்
அத்திபுரமாண்ட அரவக்கொடிவேந்தன்
வீமன்கைதண்டாலே விழுந்துமடிந்திருக்க

பெருந்திருவாள் துரியோதனனைப்பார்த்து துக்கப்படுவது.

கண்டுபெருந்திருவாள் கலங்கியவளோடிவந்து
ஆறாதுக்கமுடன் அழுதகண்ணீராறாக
வேற்றுமுகமாகி விழிநீர்மார்புரள
ஐயோசிவனேயென்று அடித்துதலைமோதி
புல்லார்ந்தமோகமொடு புரண்டவன்மேல்விழுந்து,
வணங்காமுடியுடைய மன்னன்துரைராசாவே
அடுத்தார்தனக்காக்கு மாண்மையுள்ளமன்னவனே
தேசம்வழுவாமல் செங்கோல்செலுத்திவந்தீர்
மாசில்லாமன்னவனே மாண்டாயோரணக்களத்தில்
மதியாமலிவ்வுலகில் வாழ்ந்திருந்தமன்னவனே
எதிரில்லாமல்வாழ்ந்திருந்தா யினைநாகங்கொண்டோனே
மன்னவர்க்குமேலாக வாழ்ந்திருந்தீர்த்திகர்
மண்ணில்லார்முன்பாகக் களத்தில்மடிந்தாயோ
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவர்க்கும்
ஊருமூற்றவளித் தொன்றுகவாழாமல்
பாதியரசு பகுந்தவர்க்கீயாமல்
நீயும்ரணக்களத்தில் நிர்ணயமாய்நூற்றுவரும்
ஓடிமடிந்தீரே யொருமிக்கமன்னருடன
பொய்வாழ்வைநம்பிநீ பிரியாமலைவருடன்
ஐவரையழைத்துவந்து அரசுபதியளித்து
கொத்தாலுமோதுபோ லொத்துயிருங்களென்று
எத்தனைதான்சொன்னாலு மென்வார்த்தைகேளாமல்
குடிகேடனாற்சகுனி கூறியதோர்வார்த்தையினல்
தொடர்ந்துவந்தவைவருக்குச் சீமைகொடுமென்றுசொன்னேன்
வேண்டாங்காணைவருக்கும் வேறேயரசளித்து

மாண்டவர்க்குண்டான பதினொராயளியுமென்றேன்
மூட்டியேபோக மூதேவிபட்டிமகன்
கட்டைத்தலையன் கருஞ்சிறையன்மாபாவி
பட்டுவிழுவான் பறையன்சகுனியல்லோ
கிட்டத்தரசாண்டு சென்றுமடிந்தீரோ
சொல்லைக்குப்பல்லி குடிக்குச்சகுனியென்று
எல்லோருஞ்சொன்னசொல் லெந்தனுக்குமெய்யாச்சு
இல்லையோஎன்வார்த்தை யடிகாலிற்கேளாமல்
பொய்யாயரசாண்டு போர்க்களத்திலேமடிந்தீர்
என்றுசொல்லிராஜாத்தி யேங்கியவள் தான்புலம்பி
போராசன்தேவி பெருந்திருவாள் தான்புலம்ப
மாயவனார்தருமரை வரவழைத்துக்கண்காட்ட
தக்கப்புகழுடைய தருமருமோடிவந்து
வாரியெடுத்து மார்போடுறவணைத்து
பூந்துகிலாடையினால் பெருகியகண்ணீர் துடைத்து
அன்னையின்விதிப்பயன்கள் தப்பாதொருக்காலும்
சேர்பங்கனென்றே கொழுந்தியரேநீர்கேளும்
பாபங்க ளன்றுமே பண்ணதில்லையுங்களுக்கு
அவரவர்கள்செய்தவினை ஏதுவினையானாலும்
அவரவர்கள்செய்தவினை யவரவரேயனுபவிப்பார்
என்றேபெரியோர்க ளியம்பவறியாயோ
வேண்டாங்காணித்துயரம் வெல்பொருதுங்கண்ணே
என்றுசொல்லித்தரும ரேந்திழையாள்கன்னியரை
பூந்துகிலாடையினால் பெருகியகண்ணீர் துடைத்து
பக்கத்தினிற்கவைத்தார் பாரவேந்தா தருமருமே
அப்போதிரௌபதையா ளாரணங்குமோடிவந்து
தோராவடிவழகி திரௌபதையாளோடிவந்து
முன்னாள்சபதத்தை முடிக்கவேவேண்டுமென்று
தேசத்தழகன் துரியோதனன்முன்புநின்று
மாணிக்கமேந்தியதோர் மன்னன்பெருமாளேகேள்
ஆசாரந்தன்னுள்ளே அரசமக்கள்முன்பாக
தலையில்மயிர்விரித்துச் சபதமுரைத்தேனே
அன்றுவுரைத்துசொல்லை யின்றுமுடித்தேன்காண்
என்றுசொல்லக்கேட் டிராசாக்களோடிவந்து
ஐவர்களுமோடிவந் தாரிழையைக்கைப்பிடித்து
அப்புறமேதானடந்தா ராசமக்கள்தன்னுடனே
அமர்க்களத்தில்தான்விழுந்த அரசமன்னர்தன்பிணத்தை
இருபுறமும்நீக்கியப்பா லேகினாரவர்களும்
வாசினிறையாண்டொரு கர்ணப்பெருமாளும்
முத்துமணிமுடியின்மேல் முடிசாய்ந்துவீற்றிருந்தார்

எண்ணில்லாள்காந்தாரி கண்டுமண்மேல்விழுந்து
ஐயையோமகனேயென் னங்கந்தணிந்தேனே
மகுடமுடிகவிழ்த்து மண்ணுளவைத்தேனே
தளிகைபுழுநீக்கித் தாகந்தணித்தவனே
கலத்துப்புழுநீக்கும் கர்ணப்பெருமானே
உன்னைநம்பிநானு முலகமரசாண்டேன்
என்னைத்தனியேவிட் டேகுவதுமேதோதான்
கர்ணர்கொடையென்று கர்த்தனுர்தாமறிய
பொன்னுமணித்திரணங்கள் போதவழங்கினையே
கண்ணில்லான்முன்னே கடுகித்தானேகுவதோ
என்னையனுப்பாம லேகவும்நீதியுண்டோ
உன்னைவிட்டுநானிருக்க வுண்மையல்லவிப்போது
மன்னவனேயுன்பிறகே வருவேன்காண்கர்ணனே
என்றுசொல்லிராச னேங்கிப்புலம்பினிற்க
கண்டுமந்தமாயவனுர் காவலர்க்குக்கண்காட்ட
தருமரைக்கண்காட்டத் தாமுமொழந்திருந்து
கண்ணில்லான்காந்தாரி காலினிற்போய்ப்பணிந்து
நூற்றுவரைப்பார்க்கவே ரேற்றங்காணேயாவே
என்றுசொல்லக்கேட் டேதுரைப்பானந்தகனும்
ஐவரில்நூற்றுவரி லதிபலவான்வீமன்மேல்
சீறியெழுந்திருந்தான் சிங்கத்தின்குட்டியைப்போல்
மாயவனுர்வீமனைத்தான் வாருமென்றுகண்காட்ட
மன்னவனுக்கொப்பான வாழ்பதுமைகொண்டுவந்து
அந்தகன்முன்பாக அமர்த்தினுரெம்பெருமாள்
கண்பதுமைதனைக் கண்ணில்லான்தான்பிடித்து
மார்போடேமார்புவைத்து மன்னவனுந்தானமுத்த
நொறுக்கிவிழுந்ததுகாண் நூறுபோசனைகேட்க
அப்போதுமாயவனு ரைவரையுந்தான்பார்த்து
தங்கமுடிபொருத்த தருமர்பெருமானே
முரசக்கொடிபடைத்த முத்துமணிமார்பா
பெரியப்பனெஞ்ச மறிந்திரோ ஆணழகா
அப்பனுர்நெஞ்ச மறிந்தீரோ ஆணழகா
மக்கள்மேல்பட்சமதைக் கண்டீரோமன்னவனே
மகனென்றசொற்கேட்டு மதகரியாய்வந்தானே
எமபுரத்துக்காளாக்க வெண்ணினனந்தகனும்
அந்தகன்செய்தவொரு அன்னீதமபார்த்திரோ
ஆகையால்கண்காட்டி யதட்டிவிலக்கினேன்
அந்தகன்பிள்ளைகளா மாசீர்கள்நூற்றுவரை
சபையிலுரைத்தவொரு சபதம்வழுவாமல்
அமர்க்களத்தில்கொன்றதினு லதிவீமன்மேற்பகையாய்

வீமனைக்கொல்லவென்று வந்தானே அந்தகனும்
என்றுசொல்லியவருக்கு மிப்பாலெடுத்துரைப்பார்

கிருஷ்ணபகவான் சகலவிபரமும் திரிதராஷ்டிர
னுடன் கூறுவது.

அந்தகனைப்பார்த்து ஆயனுரேதுரைப்பார்
அந்தப்புரமாண்டா வாண்மையுள்ளமன்னவனே
நாற்றுவரைப்பெற்றெடுத்த வேற்றுமுள்ளமன்னவனே
முன்னாளுனன்பாட்டன் முடிபொருந்தசந்தனுவும்
தாரமர்தங்கைதனைத் தான்துறந்தபின்பாக
தந்தையுமந்தனுமாய்த் தரித்தரசாளுகையில்
மச்சதேசத்தான்மகள்காண் மச்சகெந்திபெண்மாது
சவுந்தரியமென்றுலகில் தான்கேட்டுச்சந்தனுவும்
மலையரையன்பக்கலிலே வந்துமந்தசந்தனுவும்
தனக்குமணம்புணரத் தையலரைமீயுமென்றார்
அம்மொழியைக்கேட்டு அரசன்சொல்தான்மறுத்தான்
வலையன்மறுத்துரைக்க மன்னன்மனம்கலங்கி
மின்மகள்தன்னாசையினால் வேந்தன்முகங்கறுத்து
வந்தவழிநோக்கி மன்னன்திரும்பிவந்து
மெத்தவிசாரமுடன் வேந்தனிருக்கையிலே
கங்கையெனுமவார்த்தை காதலால்தான்கேட்டு
தந்தையார்மோகமதைத் தானடக்கவேணுமென்று
மைந்தனுமவ்வேளை மச்சதேசத்தானனுகி
மச்சதேசத்தானுரைத்த வார்த்தையெல்லாந்தான்கேட்டு
மணம்புரியேனென்றுசொல்லி மகத்தானசபதமிட்டு
பீஷ்மரென்றுபேருமிட்டு வேந்தர்கள்தாமறிய
தந்தையர்தானினைத்த தையலரைக்கொண்டுவந்து
இந்துவுக்குநேரான வேந்திழையைக்கொண்டுவந்து
தந்தையிடபக்கல்வைத்துச் சந்தனுக்குமாலையிட்டான்
சந்தனுவுமின்மகளுந் தரித்தரசாண்டிருந்தார்
மங்கையாலுங்கள்குலம் வாய்க்கவேமன்னவனே
பீஷ்மராலுங்கள்குலம் பெரிதாச்சேமன்னவனே
மச்சகெந்திதன்வயிற்றில் மைந்தர்பிறந்தார்கள்
மைந்தர்கள்தான்பிறக்க மரித்தானேசந்தனுவுஞ்
சந்தனுவும்வீரசொர்க்கந் தான்சேர்ந்தபிற்பாடு
சிற்றரசிமைந்தர்களைச் செல்வமுடனேவளர்த்து
தந்தையார்பட்டமதைத் தம்பியர்க்குதானளித்தார்
தம்பியரைமுன்னிட்டுத் தானிருந்தார்பீஷ்மருந்தான்
ஈரேழுதேசத் திராசாக்கள்தானறிய
அன்றுமுதல்தம்பியுட னரசாண்டார்செல்வமதாய்
தம்பியர்க்குதன்னரசு தானளித்துபீஷ்மருந்தான்

மன்னவர்கள்கொண்டாட வாழ்ந்துயிருக்கலையோ
அப்படிக்குத்தானிருந்தா லாசர்புகழாரோ
பீஷ்மருக்குண்டான தைரியமுனக்கில்லையோ
தகப்பனார்புத்தியுனக் கில்லையோ தார்வேந்தா
பாண்டுவுமுன் தம்பியவர் பாரவனந்தான்போயி
ரிஷியினிடசபதத்தை பரிகரிக்கவேணுமென்று
மனையாளிருவருடன் வனந்தனிலேபுகுந்து
குந்தியுமைந்தருமாய் கூடியிருக்கையிலே
தேவர்சகாயத்தால் செல்வர்கள் தான்பிறந்தார்
ஐவரையும்பெற்று ஆலித்திருக்குமந்நாள்
பாண்டுமகாராஜன் பரமபதமடைந்தார்
அதின்பிறகுகுந்தியரு மைவரையமிட்டுவந்து
அடைக்கலமாய்மைத்துனரை யண்டியிருந்தானே
அண்ணனவனுக்கு அதுவுமெத்தவாகையினால்
தம்பிமார்பிள்ளையிது தன்பிள்ளையிதுவென்று
எண்ணாமல்மன்னவனே யொன்றாகநீர்வளர்த்தீர்
பள்ளிக்குவைத்தீர் பலகலைகளோதிவைத்தீர்
நூற்றுவரைப்பார்க்கவைவர் பிரியமென்றுநீர்வளர்த்தீர்
உன்பிள்ளையைப்பார்க்கவைவர் பிரியமென்றுநீர்வளர்த்தீர்
பிள்ளைகள் நூற்றுவரும் பிரபலர்களானபின்பு
குற்றங்களெண்ணிக் குரோதமிகவுண்டாக்க
ஐவர்கள்பேரிலுந்தா னாசையையடக்கிவைத்தீர்
நூற்றுவருமைவர்மே லேற்றமுள்ளவன்பகையாய்
சலத்தில்வசிராட்டிச் சாகவுமூதூட்டி
அரக்கரைசோடித்து அதிலேயனல்மூட்டி
பாஞ்சாலன்சீர்மகளைப் பழுதிலாப்பத்தினியை
இணைபிரியாமாதாவை கனங்குலையப்பண்ணிவைத்தீர்
மாறுகொண்டுசூதாடி மண்பறித்தோட்டிவிட்டார்
வீமனும்பாஞ்சாலி மெத்தமனக்குறையாய்
நூற்றுவரைக்கொல்வேனென்று எற்றசபதமிட்டு
ஆரணியஞ்சென்றலைந்துதிரிந்தார்கள்
செய்வாரவரென்று தெரிந்துகொள்ளமாட்டாமல்
புசபலற்றுஇலவரையும் போவென்றோட்டிவிட்டார்
அன்றுமுதலின்றளவும் அதிவேமனக்குறையாய்
அன்னமும்நித்திரையு மறைவாசியாயிருந்தார்
வேஷங்கள்வேறுபட்டு விராடபுரம்சேர்ந்தார்கள்
அக்கியாதவாச மதுவுமுடிந்தபின்பு
தூதாகவென்னையவர் போகவனுப்பிவிட்டார்
வந்தானவருக்கும் வளநாடுகுடுமென்றேன்
பாதியாசு பகுந்துகொடுமென்றேன்

இடும்பாகப்பேசியப்போ என்னையெடுத்தெரிந்தீர்
அதுவும்பொறுத்துநா னைந்துமனைகேட்டேன்
இருக்கவேஐவருக் கிடமில்லையென்றுசொன்னீர்
வெட்டிக்கெலித்துமே வெஞ்சமரில்நின்றவர்க்கு
முட்டவேராச்சியங்கள் முடிபொருதகம்மையென்றீ
அப்படியேஐவருமா எற்றமலர்தாவினர்
மூன்னாள்சபத முடித்தானேபீமனும்
சபதம்வழுவாமல் தான்கொன்றார்நூற்றுவரும்
ஆகையினால்வீமன்கையி லதமானார்நூற்றுவரும்
இடக்குகள்தான்செய்து அடுக்காகமாண்டுவிட்டார்
அக்குறையெண்ணாதே யானந்தவாழ்மார்பா
என்றுசொல்லமாயவனு ரேதுரைப்பார்மன்னவனும்
வெற்றிமதயானை வீமனுரைவரையும்
அழையுமென்றுசொல்லுமே ஐவருமோடிவந்து
சாஷ்டாங்கமாகவே தான்பணிந்துநின்றாரே
கற்பால்பதிவிரதை காந்தாரிநாயகியாள்
பிள்ளைகளைப்போக்கியொரு பெருந்தாகத்தாலிவளும்
மார்பளவுகண்ணீர் வழியவிட்டுநாயகியாள்
ஐவரையுங்கண்டு அழுதாளேகாந்தாரி
மாயவனார்கண்டு மனதிலஞ்சாமனசாய்
காந்தாரிசாபம் காளையர்க்காகுமென்று
ஐவரையும்பின்தள்ளி மாமிமுன்னேவந்துநின்றார்
மாமிமுன்னேவந்துநின்று மாயவனாரெம்பெருமாள்

வியாசர் காந்தாரிக்கு சகலமும் எடுத்துரைப்பது.

அப்போதுவியாசருக்கு ஆயருமெதுரைப்பார்
குருகுலமுண்டாக்கும் விரகுடையமன்னவனே
மருமகளாம்காந்தாரி மக்கள்மேல்சிந்தையுமாய்
தாகமாய்தானிருக்கும் சோகமதைதீருமென்றார்
மாயவனார்சொல்லுகையில் மனமகிழ்ந்துவியாசருமே
மருமகளேற்றுன்கண்டு வியாசருமெடுத்துரைப்பார்
கற்பால்பதிவிரதை காந்தாரிநாயகமே
தாம்பேச்சிதப்பாமல் தான்மடிந்தார்நூற்றுவரும்
நூற்றுவரைப்பெற்ற வேற்றுமருமகளே
மக்கள்மக்களென்றுசொல்லி மனதினில்சோராதே
குருகுலமதில்வந்த கொற்றவர்களைவர்களும்

உடன்பிறந்தாரென்றுசொல்லி யொருமிக்கவாழாமல்
அடிநாள்முதற்கொண் டைவரையும்பொய்யாக்கி
குடிவழியாரென்றுசொல்லிக் குறிப்பறியமாட்டாமல்
சென்மப்பகையாக்கி தீராக்கலகமிட்டு
ஜலமதனில்வசிகாட்டி சாகவிஷமூட்டி
ஐவருக்கும்பாரியாளை யழையுமேயம்பலத்தில்
மனக்குறைகளுண்டாக்கி மன்னருடன்கூட்டி
அவ்வேளைகாட்டினி லதட்டியேஓட்டிவிட்டார்
மாதருடனைவருந்தான் வனமதில்போயிருந்தார்
காட்டினிலுள்ளதொரு காயகனிகள்சோறாக
தின்றுதிரிந்தார்கள் தேசாந்திரிபோலே
ஐவருடன்கூட ஆயிரம்பேர் துரைகள்
விட்டுப்பிரியாமல் வேந்தர்கள்வேதியர்கள்
ஆயிரம்பேர் துரைக ளண்டியேதானிருந்தார்
பிர்மாவினமதனில் பின்னிற்போராயிரம்பேர்
ஆனைகுதிரைரத மாள்பேரும்தான்கூட
விட்டுப்பிரியாம லோடிதிரிந்தார்கள்
அக்கினியில்பிறந்த வருங்குழலாள்துரௌபதையும்
பரிசனங்களெல்லாம் பசியோடிருக்குதென்று
சூரியனை தான்றொழுது துலங்கியகிண்ணியொன்று
அக்ஷயபாத்திரந்தான் லட்சணமாய்தான்வாங்கி
பரிசெனம்சேனைகளைப் பாலித்துகாப்பாற்றினாள்
பன்னிரண்டாயிரம் பரிசனத்தைக்காப்பாற்றினாள்
ஒன்றல்லவிரண்டல்ல ஓராண்டுதானுமல்ல
பன்னிரண்டாண்டும் பசியாமற்சாதித்தபின்பு
ஒருவருஷம்காட்டி லொளியவேவேணுமென்று
அவரவர்கள்தன்பதிக்கு அனுப்பிவிட்டார்சேனைகளை
அக்கியாதவாச மதுவுமுடிந்தபின்பு
விராடபுரம்விட்டு வெளிப்பட்டார்பஞ்சவர்கள்
அன்றுரைத்தசொல்நீக்கி ஐவர்வெளிப்படவே
கண்டுமச்சதேசத்தான் களிகூர்ந்தஐவரென்று
அபிமன்னனுக்குதன்பெண்ணை அந்நேரம்தான்கொடுத்து
உத்தரைக்குச்சீதனமா யுபலாவியம்கொடுத்தான்
உபலாவியந்தனிலே யுத்தமர்களைவர்வந்து
உரிமையைநாடியப்போ பெருமைபெறவேணுமென்று
கும்பிட்டுப்பக்கலுக்கு கோபாலனையழைத்து
அத்திபுரத்திற்கு அங்கேதூதுவிட்டார்
மாயவரும்தானடந்து மச்சானிடம்புகுந்து
அரவக்கொடியோனுடனைவர்மொழியுரைக்க
அப்போதுமுன்மகன்தா னனலாகதான்பொங்கி
ஐவரும்ராச்சியத்தி லடிவைக்கதக்கதில்லை

காடெல்லாமைவருக்கே வீடாகதான்கொடுத்தார்
காட்டிவிருப்பதே காளையர்க்குநன்மையல்லால்
சபதத்தினலல்லோ பூமியெல்லாமாளுவது
வீரியத்தினலேயல்லோ வேடிக்கைபேசுவது
வீரியங்களுண்டானல் மிகுந்தாசையாளாரோ
புஜபலங்களுண்டானல் போய்வாரேம்கானகத்தில்
கானகத்திற்சென்றவரைக் கருதாகதானழைத்து
விராடபுரத்தானிடத்தில் வேந்தர்களைக்கையமர்த்தி
நாடவர்க்கியுமென்று நடந்துவந்தார்தூதாக
ஆனலுமென்னவினி ஆயரேநீர்கேளும்
பாரதத்துக்கொப்பி படுகளத்தில்நாளுமிட்டு
வெட்டிக்கெலிப்பவற்கு வெற்றிமுடியென்றுசொன்னன்
அரசருடனிருந்தவற்கு அவனிமுழுதுமென்றான்
மாயவனர்கையில் வலக்கைஐயதான்கொடுத்தான்
வலக்கைஐயவாங்கியே மாயரெழுந்திருந்து
அத்தையரென்றுவுஞ் னாண்மனையில்வந்துநின்று
ஐவயுடப்பேச்சையெல்லா மரியவுரைத்தீரே
மைந்தனென்றுந்தன் மனதிலேதோற்றமல்
பஞ்சவர்க்காகப் பரிசெலாமனமிரங்கி
என்நாளும்தர்மம்வெல்லும் இடர்செய்யும்கர்மமென்று
பொறுப்பார்புவியாள்வார் பூமியேசாட்சியதாய்
பொறுக்கவறியாதார் பூமியிலேதாமடிவார்
பஞ்சபூதங்களுந்தான் பகலிருளேசாட்சியாய்
என்றுசொன்னீரந்நாளி லேந்திழையேகாந்தாரி
அந்நாளிலாயருட னரிவையேசொன்னீரே
தாயார்சொல்பிள்ளைக்கு தானேபலிக்குமென்றார்
மாதாசொல்தப்பாமல் மடிந்தார்கள்நூற்றுவரும்
காடுறைந்தைவர்களும் கோடுபிரியாமல்
அமர்க்களத்தில்ஜெயித்து ராசமக்கள்தானறிய
போர்பொருதிவென்றைவர் பூமியையாள்வதற்கு
அமர்க்களம்விட்டுமவ ராயன்கிருபையினல்
மாதாவின்பாதம் வணங்கிவிடவேண்டுமென்று
ஐவருமப்போது அடிபணியவந்தார்கள்
அக்குறைகளெல்லா மறிந்துமனதடக்கி
ற்றுவரைப்பார்க்கவேவ ரேற்றமென்றுயேறிந்து
கண்காட்சியாகவேநீர் கையாலெடுத்திடுங்காண்

மனமகிழ்ச்சியாகவேநீர் வாழ்த்தியெடுத்திடுங்காண்
உனக்குமுன்கணவனுக்கு முகந்துபெற்றநூற்றுவர்க்கும்
அரண்மனையில்பெண்கட்கு மாசமக்கள்பெண்டுகட்கும்
கர்ணர்சயிந்தவனூர் காரகோசன்தேவியற்கும்
வானுலகம்புகழ வழிகாட்டவந்தவரை
பெண்ணணங்கேயாவரையும் புறங்கழித்துக்கொள்ளாதே
அமிர்தமொழிவாயாலே அழையுமென்றுரைவரையும்
அழையுமென்றுவேந்தனூர் ஆரிழைக்குச்சொல்லுகையில்

சகலவிபரமும்கேட்டு காந்தாரி புலம்புகிறது,

கற்பால்பதிவிரதை காந்தாரிநாயகியாள்
பஞ்சவரைத்தான்பார்த்துப் பைங்கிளியாளேதுசொல்வாள்
அமர்களத்தில்தான்செயித்தா ரைவர்களுமென்றுரைத்தீ
ரணக்களத்தில்வந்தெதிர்த்த ராசரைக்கொள்வதல்லால்
நீரிலொளித்தவரை நீதியோகொல்வதற்கு
ஜலத்திலொளித்தாரைத் தேடிவந்துதானிழுத்து
வலிமையினால்தானிழுத்து மாயவனூர்கைகாட்ட
துடையிலடித்துயெந்தன துரியனைக்கொன்றூரே
வீணிலேகொன்றுவிட்டு வெளிப்பட்டார்பஞ்சவர்கள்
கொன்றுமேமைந்தனைத்தான கொக்கரித்தார்பஞ்சவர்கள்
என்றுசொல்லிகாந்தாரி எந்திழையாள்தானபுலம்பி
மார்பளவுகண்ணீரை வழியவிட்டாள்காந்தாரி
அவ்வேளைமாயவனு மறிந்துமவரேதுசெய்வார்
மதகரியானதன்னையப்போ வரவழைத்தேதுசொல்வார்
இதுசமயம்தாய்பாதம் இறைஞ்சிப்பணியென்றூர்
ஐவரொருமுகமா யடிபணியுமென்றுசொன்னூர்

பஞ்சவர்களைவர்தளுங் காந்தாரிக்குச்
சமாதானஞ்சொல்வது.

ஆயனூர்சொல்லுகையி லைவர்களுமோடிவந்து
தாயார்தன்பாதந் தழுவியவள்தான்பிடித்து
வீமனெடுத்துரைப்பான் மெல்லியர்க்குத்தாரம்
ஆச்சியரேகேளுமம்மா யடியேன்வாய்விண்ணப்பம்
பெற்றபிள்ளைகுற்றமதை பெற்றவர்தானல்லாமல்
மற்றவர்கள்தான்பொறுக்க மனம்வருமோமாதாவே
என்றுசொல்லக்கேட் டேதுரைப்பாள்காந்தாரி
மனதிற்பொறுத்திடென்று மதியுரைத்தவீமாகேள்
ரணகளத்திற்போர்செய்யும் ராசாக்கள்தானறிய
உனதம்பிதுற்சாதனன தன்கழுத்தைநீகவ்வி
தன்னுதிரந்தான்குடிக்கத் தருமமோவுந்தனுக்கு
என்றுசொல்லக்கேட் டேதுரைத்தான்வீமனப்போ
அன்னையேகேளுமம்மா அடியேன்வாய்விண்ணப்பம்

சமர்க்களத்தில்ராசாக்கள் தானஞ்சவேணுமென்று
வென்னியைக்கல்விட்ட விரதமேயல்லாமல்
மன்னிரத்தங்குடித்த தில்லைகாண்மாதாவே
ஆச்சியரேயின்னமொன் றடியேன்சொல்லநீர்கேளும்
மாயவனார்வஞ்சனையை மனதிலறிந்ததில்லை
தாயென்றுதந்தையென்றுந் தமயன்மார்தம்பியென்றும்
உற்றாருறவென்று முறவின்முறைகளென்றும்
சேர்ந்தார்சினேகரென்றும் தேசாதிதேசரென்றும்
பிள்ளைகள்மக்களென்று பிறவித்துணையில்லாமல்
சென்மபகையாக்கித் தீராக்கலகமிட்டு
மரப்பாவைசூஸ்திரத்தில் வரிந்திழுக்கும்நாரியைப்போல்
ஐவரையுமுன்னிட்டு அமாசெய்தாரெம்பெருமாள்
பூமிபாரந்தீர்க்கவென்று பிறந்துவந்தார்புண்ணியனார்
ஆகையினாற்பூசலுக் காளானோமைவர்களும்
வீமன்பகையாளி வில்விஜயன்தாயாதி
தர்மனார்சத்ராதி சகாதேவன்மித்ராதி
ஐவரும்நூற்றுவரை யமர்க்களத்தில்வென்றாரென்று
உன்பாதம்சாட்சியாய் வுளகளந்தார்செய்ததிது
அன்னைநீர்கேளு மாயவனார்தான்வரவும்
ஐவரால்நூற்றுதரை யடக்கமனதிலெண்ணு
வந்துதித்தாரெங்களுட மைத்துனராய்மாதாவே
சகாதேவனாலேநாம் தப்பினோமைவர்களும்
மக்களென்றுசொல்லி மனந்தனிலேசோராதே
பிள்ளைகளைப்பார்க்கிலும் பிரியங்காண்நாமுனக்கே
ஐவர்செய்தகுற்றமெல்லா மாச்சியரேபொறுத்து
மனங்குளிரவைவர்களை வாழ்த்தியெடுத்திடுங்காண்
என்றுசொல்லியைவர்களு மிறைஞ்சிமுடிசாய்த்து
ஐவருந்தாய்பாத மழுதுபிடித்தார்கள்
திருமாலும்வியாசருமாய் சேரவந்துநின்றார்கள்
மாயவருங்காந்தாரி மாதையழைத்துரைப்பார்
கண்குளிரவைவரையும் கடுகவெடுமென்றுரைத்தார்
கற்பாலபதிவிரதை காந்தாரிநாயகமே
மனங்குளிவைவர்களை வாழ்த்தியெடுமென்றுரைத்தார்

காந்தாரி முதலான சகலரும் அமர்க்களம்வந்து புலம்புகிறது.

மாயவனார்தாமுரைக்க மனமகிழ்ந்துகாந்தாரி
ஐவரையும்வாழ்த்தியே ஆலித்தெடுத்தணைத்து
தையலுடன்காந்தாரி தனையருடன்தானிருந்தாள்.
அப்போ தகுந்தியரு மாற்றதுக்கமுடன்
அலண்டுபுரண்டுவந் தைவரையுந்தான்றழுவி
கர்ணகர்ணயென்றுசொல்லிக் கட்டியணைத்தழுதாள்

பஞ்சவர்க்குகைகொடுத்து பத்தினியாளோடிவந்து
மைந்தரேயென்றுசொல்லி மாயவனார்தன்பாதம்
வந்துமேதான்விழுந்து மனதுமிகத்தளர்ந்து
தேம்பிபழுதாளே தேர்விஜயன்தேவியரும்
மாயவனாதிரௌபதியை வாரியெடுத்தணைத்து
ஆண்டாண்டுதோறு மழுதபுரண்டாலு
மாண்டகர்வருவதில்லை வாருமம்மாவென்றுசொல்லி
இரணக்களத்தைச்சோதிப்போம் நாயகியேவாருமென்று
அமர்களத்தில்தானந்தார் அரசமக்கள்தங்களுடன்
சஞ்சையன்தையலுடன் தம்பிவிதுரனோடும்
கிருதவர்மன்தன்னுடனே கீர்த்திபெற்றபொன்னரசர்
கன்னியாள்காந்தாரி கருத்துள்ளகுந்தியம்மாள்.
பெருந்திருவாள்திரௌபதையும் பெண்ணரசிபொன்னுருவி
சூடாமணிவிதுரன் தோகைசித்ராங்கதையும்
நூற்றுவர்கள்தேவியரு மேற்றமுள்ளபெண்களெல்லாம்
அமர்க்களத்தில்தான்மடிந்த அரசமகள்தேவியெல்லாம்
வண்டுமுகாத மலர்முடித்தகூந்தலெல்லாம்
பூமியின்மேல்தான்புரளப் புழுதியெங்குமேற்படிய
தலைமீதில்கையைவைத்துத் தாபரிக்குஞ்சப்தமுடன்
சொல்லிமுடியாது செவிகேட்கவொண்ணாது
பட்டமாம்தரித்திருக்கும் பச்சென்றிலையரும்பும்
கல்லுமுருகிவிடும் முல்லையரும்புதிரும்
பாலன்பாலுண்ணாது பட்சியிரைதீண்டாது
அழுந்திதிர்தபிள்ளையெல்லா மலரியேசோர்ந்துவிடும்
ஆழியுடைந்தாற்போ லட்டதிக்குஞ்சாய்ந்தாப்போல்
அழுகிறசப்தமென்று லண்டமுடியாது
மேலோகதேவரெல்லாம் வேடிக்கைபாக்கலுற்றார்.
வானவர்களெல்லோரு மதிமயங்கிநின்றுவிட்டார்
பேய்கொண்டமாறதுபோல் பித்தேறநின்றுவிட்டார்
விமாணங்கள்சாய்ந்துவிடும் விமானத்தின்பூவுதிரும்
புரவிகள்காலோய்ந்து பூமியிலேதான்விழுமாம்
தேர்களுக்குப்பூட்டிவைத்த டேகையகளத்தனையும்
இற்றிற்றுத்தான்விழுமாம் இணையில்லாபோர்க்களத்தில்
தேவர்களின்கன்னியர்கள் தேன்மொழிமாரானவரும்
அட்சரகின்னரர்க ளரிவைமாரெல்லோரும்
கந்தருவரிஷிகளுடன் வந்திருந்தாரப்பொழுது
ஆணினங்கள்பெண்ணினங்க ளனைவருந்தான்பார்த்து
புற்பதுமைபார்க்கவந்த பூவையர்களெல்லோரும்
புட்பவருஷமப்போ பொழிந்தாரேபொற்களத்தில்
அரசரிடதேவியர்க ளழுதுபுலம்பலுற்றார்
ஏழுலகையாண்டதொரு வெம்பெருமாள்தான்பார்த்து

தக்கபுகழுடைய தருமரைத்தானழைத்து
ஆண்டாண்டுதோறு மழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டார்வருவதுண்டோ மன்னவரேநீர்கேளும்
பிரமாவெழுதினதை புரட்டிவைக்கக்கூடாது
தப்பவைக்கவொண்ணாது சந்திரகுலவிளக்கே
தம்பிமார்தேவிகளைத் தருமரேநீரழைத்து
அவரவர்கள்துக்கமதை யாற்றிவையுமென்றுசொன்னார்

தருமர் காந்தாரிமுதல் சகலருக்கும் ஆறுதலைச்சொல்லல்

அப்போதருமலிங்க மட்சணமேயேதுசெய்தார்
அப்படியேநல்லதென்று ஞானந்தவாழ்மன்
பேரரசன்தேவியான பொருநல்லருவாள்பக்கம்வந்து
கோவென்றுதானழுதகர் கொழுந்தியரைத்தான்பார்த்து
இனி-ஆண்டகண்டுதோறு மழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டார்வருவதுண்டோ வாருமம்மாவென்றுசொல்லி
மைத்துனன்மார்தாளிருக்க மனஸ்தாபமேதுனக்கு
பாவங்களெனனாலே பத்தினியேசெய்ததுண்டோ
எவரெவர்கள்செய்தவினை எதுவினையானாலும்
அவரவர்கள்செய்தவினை யவரேயனுபவிப்பார்
வாருங்களென்றுசொல்லி வருந்தியழைக்கலுற்றார்
பேரரசன்தேவி பெருந்திருவாளேதுரைப்பாள்
ஏதுக்கினிமேலு மிவ்வார்த்தையுந்தனுக்கு
வீம்புகள்பேசியவர் வீணாய்மடிந்தார்கள்
தருமநினைப்பில்லாமற் றானேமடிந்தார்கள்
சொல்லிப்பலனென்னவினிச் சுந்தரப்பூமுடியா
மன்னவர்கள்நூற்றுவரும் மடிந்தார்கள்மண்மேலே
நாங்களிருக்கவினி ஞாயமல்லமன்னவனே
மண்ணிலிருந்தாலினிமேல் வையகத்தாரேசாரோ
பூமியிலிருந்தாக்கால் பூதலத்தோரேசாரோ

பெண்கள் தீப்பாய்ந்தது.

தீயைவளர்த்துமென்றார் தேனின்மொழியார்கள்
அக்கினியைமூட்டுமென்றார் அரசரிடதேவியர்கள்
அப்படியேயாகுதென்று ஆனந்தவாழ்மார்பன்
தீயைவளர்த்தினான் செம்பொன்மணிமுடியான்
நூற்றுவர்ட்தவியரை நொடியிலேதானழைத்து
பெரன்னுருவிகாந்தாரியைப் போதவேதானழைத்து
மாதுநல்லாளதிரௌபதையை வலதுபுலம்வைத்துக்கொண்டாள்
ஆயர்கிருபையினாற் அக்கினியைச்சுற்றிவந்தார்
அனைவோரொருமுகமாய் அனல்பபய்ந்தாரப்பொழுது
பொன்னுருவிதான்தவிரம் போய்க்குதித்தார்பெணகளெல்லாம்

மைந்தனுக்காய்பொன்னுருவி வையகத்தில்தானிருந்தான்
புத்திரனுக்காகவல்லோ பொன்னுருவிதானிருந்தான்
அரசனிடதேவியர்க ளனைவோருமனல்பாய்ந்தார்
படைகளங்களத்தனையும் பற்றியெரிந்ததுகாண்
நாற்பத்தெட்டோசனையு நலமாயெழுந்ததுகாண்
நூற்றுவர்கள்தேவியற்கு மேற்றமுள்ளவாகனங்கள்
சமர்க்களத்தில்மடிந்தமனனர் தேவிமாரெல்லவர்க்கும்
புட்பவிமானங்க ளெல்லவர்க்கும்வந்ததுகாண்
இந்திரன்விமானங்க ளெல்லவர்க்கும்வந்ததுகாண்
வாகனத்தின்மீதேறி வானுலகம்போய்ச்சேர்ந்தார்
தேவரெல்லாங்கொண்டாடத் தெய்வலோகம்போய்ச்சேர்ந்தார்
கன்னியர்கள்போனபின்பு கதிரோனும்போய்மறைந்தார்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தருமருக்குப் பட்டந்தரித்தல்.

ஆயர்பெருமாளு மைவரையுந்தானழைத்து
கண்ணில்லான்காந்தாரி காரிழையாள்குந்தியரும்
மாதுநல்லாள்துரோபதையும் மற்றுமுள்ளகன்னியரும்
கூடியேபாடிமனை கும்மலுடன்வந்திருந்தார்
விதுரன்பலராமர் விளங்கியதோரசுவத்தாமன்
கிருபையனுஞ்சஞ்சயனுங் கூடிவந்தார்பாடிமனை
அனைவோரும்பாடிமனை யமர்ந்திருந்தாரப்பொழுது
தருமருக்குப்பட்டந் தரிப்பிக்கவேண்டுமென்று
மாயன்பெருமாளும் மனதிலேதானினைந்து
கர்னனுர்பெற்றெடுத்த காவலனைத்தானழைத்து
தக்கபுகழுடைய தருமர்கையிலொப்புவித்து
தமையனுர்கர்னனைப்போல் தார்வேந்தாபாருமென்றூர்
அண்ணர்கருணரைப்போ லருங்கிளியைப்பாருமென்றூர்
மாயவரும்பஞ்சவரும் மனதுமிகத்தான்தளர்ந்து
தமயனுர்பட்டமென்று சந்ததிக்குத்தான்றெரிந்து
தருமருக்குப்பட்டந் தரிப்பித்தாரெம்பெருமாள்
தெய்வலோகத்தாருந் துந்துபிகள்தான்முழங்க
புட்பவருஷம் பொழிந்தார்கள்தேவரெல்லாம்
ஆயர்பிராமணர்க ளள்ளிச்சேசைஷயிட்டார்கள்
ஆலாத்திப்பெண்க ளாயிரம்பேர்கூடிவந்து
கற்பூரஆலாத்தி கன்னியர்கள்தான்காட்ட
வெள்ளியாலாலாத்தி வேணபடியளித்தார்
ஆலமெடுத்ததொரு ஆரிழைமார்சூழ்ந்துநிற்க
மங்களங்கள்பாடினர் மங்கையர்களெல்லோரும்
சோபனங்கள்பாடினர் சுந்தரரைவருக்கும்
பதினெட்டுவாத்தியங்கள் பாங்குடனேதான்முழங்க
எக்காளயூத இராயகொடிமுழங்க

பஞ்சவர்கள்நாடுபெற்றுப் பாருலகையாளவந்தார்
ஐவர்கள்நாடுபெற்று அரசுசெலுத்தவந்தார்
என்றுசொல்லிச்சின்ன மெழிற்சின்னனந்தானூத
வானுலகந்தெய்வலோகம் வையகத்தோர்கொண்டாட
பூதலங்களெங்கும் புகழ்ந்துமழைபொழிய
பட்டமரந்துளிர்க்கும் பாருலகந்தான்றழைக்கும்
மாதமும்மாரி மழைபெய்துதானிருக்கும்
தினங்கள்மும்மாரி தேசஞ்செழித்திடுமே
அப்போதுமாயவனு ரைவரையுமிட்டுவந்து
அத்திபுரந்தனிலே யமர்த்திவிட்டுமாயவனார்
காங்கையனார்கர்னருக்குங் கடாட்சியவர்தான்கொடுத்து
பூத்தேரின்மீதேறிப் போய்வாருமென்றுசொல்லி
காட்சியதுதான்கொடுத்துக் கரியமால்தான்போனார்
துவாரகையைநோக்கியந்த தேவர்களுந்தான்போனார்
இந்தப்பெருங்கதையை யெல்லோருந்தான்படிகக
சந்தம்பொருந்தும்நங்கை தன்கதையைப்படிக்க
மண்ணுடர்கொண்டாடும் மாலாபலவியிலங்க
விண்ணுடர்கோவுமகிழ் வேல்வேந்தன்ராமசாமி
செட்டியார்மாதவத்திற் சேயனுய்வந்துதித்தான்
பெட்டியின்மாணிக்கம்போற் பேருலகிலேமதிததோன்
தன்னையடுத்தவரைத் தன்போலுமெண்ணிடுவோன்
அன்னைப்பிதாக்களுக்கு மரும்பூசைபண்ணிடுவோன்
நாடிவருபவர்க்கு நயந்தன்னந்தானளிப்போன்
தேடிவருபவர்க்குத் தினந்தங்கந்தானளிப்போன்
மன்னுந்திருமாலை மாருமல்கும்பிடுவோன்
துன்னுபவர்பாதம் தூளியேநம்பிடுவோன்
கோபாலச்செட்டியார் கோரிக்கையின்படிக்கு
மாபாலபுருஷோத்தம மன்னன்தவனடிக்கு
செபங்கள்தபங்கள்தினஞ் செய்துமிகமகிழ்வோன்
சுபங்களுடையவர்க்குச் சொர்னந்தந்தேமகிழ்வோன்
பசித்துவந்தோர்தமக்குப் பாலன்னமீந்திடுவோன்
பசித்துவந்தோன்தமக்குப் பொருளாடையீய்ந்திடுவோன்
உலகைவிலைமதிக்கு முயர்காதுகுண்டலங்கள்
இலகுமவன்கடகமீரேழுமண்டலங்கள்
விலையேறுமார்பதக்கம் விண்ணுலகையேமதிக்கும்
கலைவீணுமவர்பொருதம் கனபூமிபோலோங்கும்
சொல்லுங்கர்னன்கொடையுந் தேநற்கவேதந்திடுவோன்
அல்லும்பகலும்பிச்சை அன்பாயுவந்திடுவோன்
சீதானையெந்நாளும் சிந்தித்துநின்றிடுவோன்
கோதருடன்தீவினையைக் குணந்தந்துவென்றிடுவோன்
மங்கைமகிள்தோளன் மரைபோலும்பொற்றாளன்

அங்கைசொலொத்த யாளன்மகிழ்ந்திமணாளன்
சங்கப்புலவருக்குத் தனமீயுமெய்யாரன்
துங்கமுறுமுதாரன் சொல்வடிவிலேமாரம்
சிங்கம்போலும்வீரன் சீர்சொல்லின்சொற்படிக்குப்
பொற்புமிகவாய்ந்த பொற்களந்தையூர்மேவும்
அற்புமிகவேந்த அக்ஸ்தியனைப்போற்றுனும்
நன்னூஎன்லும்னூலும் பகாறியதொன்னூலும்
தொல்காப்பியவுரையுஞ் சூருவளியுரையும்
பல்காப்பியவுரையும் நேரானசெய்யுட்கோவை
நேமிநாதவுரையும் நேரானசெய்யுட்கோவை
சாமிநாதன்சொன்ன தனியிறையனூர்கோவை
ஐம்பத்துமூவர்செய்த வரியவிலக்கணமும்
நம்புதன்நீரருளா னன்குணர்ந்தோனக்கணமே
போற்றும்வேதகிரியான் புலவனருள்சேயன்
சாற்றுமாவாறுமுகத் தமிழ்வல்லோர்தம்நேயன்
சுத்தமாயிக்கதையைக் சொற்கள்பிழைநீக்கி
தத்தமக்குமேற்கவே சரசவிலையாக்கி
அச்சுகளெல்லா மழகாகவேயடுக்கி
மெச்சிம்படியாக மேன்மேலுமேதிருத்தி
நாராயணசாமிப்பிள்ளை அன்ட்பிரதர்அவர்களது
நற்றமிழ்விலாசமென்னும் அச்சிவந்திரசாலைதனில்
கற்றவரும்மற்றவரும் களிப்படையவச்சிலிட்ட
பாண்டவர்தன்கதையைப் பரிந்துமிகக்கேட்டோர்கள்
ஆண்டவர்நற்கதையை யடைவாரிந்நாடோர்கள்
கருணன்கதையைக்கேட்டால் கணமுண்டுபூவினிலே
வீமன்கதையைக்கேட்டால் வினையெல்லாம்போய்விடுமே
நகுலன்கதையைக்கேட்டால் நல்குமேமோட்சவீடு
சகாதேவன்கதையைக்கேட்டால்வந்திடுமேவாணுடு
மிக்கசம்பத்தினெடு மிகுமைந்தர்தமைப்பெற்று
தக்கபெருமையுடன் தாணிதனில்வாழ்வார்
அப்பர்சம்பந்தாபோலே அன்பாகவாழ்வாரே
செப்பருஞ்சுந்தரர்போல் சிவனடியிற்சூழ்வாரே
மாணிக்கவாசகர்போல் வரங்கள்பெறுவாரே
நாணிக்காலவன்மேல் நலமோசையுறுவாரே
அறுபத்துமூவரைப்போல் அரன்பாதஞ்சேர்வாரே
பெருமையாய்வாழ்வாரே பேருலகந்தன்னில்
அல்லிக்கொடிபேபகல அனைவோருந்தான்வாழி
வல்லிக்கொடிபோலே மாந்தர்மிகவாழி
ஓங்கிவளர்ந்த வுயர்மூங்கில்போல்வாழி
தீங்கில்லாமன்னவர்கள் தேசத்திலேவாழி

ஒப்புவமையில்லாதிவ் வுலகந்தனையாளும்
செப்பரியஜார்ஜ்மன்னன் செங்கோல்மிகவாழி
ஊழியூழிதோறி முலகத்திலுள்ளவர்கள்
வாழிவாழியென்று வரமளித்தாரீஸ்பரனூர்.

விருத்தம்.

இப்பெருங்கதைபை யுரைத்தவர்படித்தோ
 ரெழுதினோர் பொருளிசைத்தோர்
செப்பருமன்பய கேட்டுளோரிதன்பேர்.
 செம்பினோர் தீமையிற்றீர்ந்தே
எப்பெருஞ்சிறப்பு மைந்தரும்வக்ழ்வு
 மிசைந்ததீர்க் காயுளுமுளராய்
எப்பெருங்கதியி னிலைபெறவிளங்கி
 யும்பரும்புகழ வாழ்குவாரே,

கர்ணமகாராஜன் சண்டை முற்றிற்று.